

PROFILI KOMBËTAR I MIGRACIONIT 2025

TË DHËNA • ANALIZA • TRENDE • POLITIKA

EMIGRACIONI

Flukset emigruese
si shtetasve shqiptarë

IMIGRACIONI

Flukset hyrëse dhe
integrimi i shtetasve të huaj

AZIL DHE MBROJTJA NDËRKOMBËTARE

Kërkesat, vendimet
dhe rialtrirja

LEJET E QËNDRIMIT

Të dhëna dhe trende
në lejoet të qëndrimit

KTHIMET VULLNETARE DHE DETYRSUNA

Kthimet e asistuara dhe
masat e zbatimit

DIASPORA DHE REMTANCAT

Pranesa e diasporës
dhe kontributi ekonomik

TË KUPTOJMË MIGRACIONIN SOT,
PËR TË NDËRTUAR POLITIKA MË TË MIRA NESËR.

Tabela e Përmbajtjes

AKRONIME DHE SHKURTIME.....	4
1. HYRJE.....	5
2. INFORMACION I PËRGJITHSHËM MBI VENDIN.....	6
2.1 STRUKTURA INSTITUCIONALE E MIGRACIONIT NË SHQIPËRI.....	7
2.2 KONTEKSTI KOMBËTAR.....	8
2.3. KUADRI STRATEGJIK.....	9
2.4 KUADRI LIGJOR.....	10
2.5 ZHVILLIMET INSTITUCIONALE DHE OPERACIONALE.....	11
2.6 SFIDAT KRYESORE DHE IMPLIKIMET PËR POLITIKAT.....	11
2.7 DINAMIKA E FLUKSEVE MIGRATORE NË SHQIPËRI: TENDENCAT DHE ZHVILLIMET KRYESORE.....	12
2.8 FAKTORËT PËRCAKTUES TË MIGRACIONIT.....	13
3. EMIGRACIONI.....	14
3.1 LEJET E QËNDRIMIT TË SHTETASVE SHQIPTARË NË BE.....	15
3.2 MIGRACIONI TRANZIT.....	18
3.3 MIGRACIONI I PARREGULLT I SHTETASVE SHQIPTARË.....	18
3.4 DIASPORA SHQIPTARE	19
4. IMIGRACIONI.....	20
4.1 PRIRJET DHE DINAMIKAT E IMIGRACIONIT NË SHQIPËRI.....	21
4.2 PROFILI STATISTIKOR I IMIGRACIONIT.....	23
4.2.1 TË DHËNA STATISTIKORE PËR TË HUAJT E PAJISUR ME LEJE UNIKE.....	24
4.2.2 PUNËSIMI I SHTETASVE TË HUAJ SIPAS SEKTORIT.....	26
4.2.3 PUNËSIMI I SHTETASVE TË HUAJ SIPAS SHTETËSISË.....	28
4.2.4 MIRATIMET E PUNËSIMIT SIPAS SEKTORËVE.....	29
4.2.5 STRUKTURA E PUNËSIMIT SIPAS LLOJIT.....	30
4.3 PROFILI I DEKLARIMEVE TË PUNËSIMIT PËR VITIN 2025.....	32
4.3.1 DEKLARIMET SIPAS SHTETËSISË.....	33
4.3.2 SHPËRNDARJA SEKTORIALE E DEKLARIMEVE (SHTETAS TË BE-SË).....	33
4.3.3 TIPI I PUNËSIMIT (SHTETAS TË BE-SË).....	34
4.3.4 SHPËRNDARJA SEKTORIALE E DEKLARIMEVE (SHTETAS TË BALLKANIT PERËNDIMOR).....	35
4.3.5 DEKLARIME SIPAS AKTIVITETIT EKONOMIK.....	36
4.3.6 TIPI I PUNËSIMIT (SHTETAS TË BALLKANIT PERËNDIMOR).....	37
5. MENAXHIMI I MIGRACIONIT TË PARREGULLT NË SHQIPËRI.....	39
5.1 BASHKËPUNIMI NË FUSHËN E KTHIMIT DHE RIPRANIMIT.....	40
5.1.1 KËRKESAT PËR RIPRANIM TË SHTETASVE SHQIPTARË.....	40
5.1.2 RIPRANIMI I TË MITURVE TË PASHOQËRUAR SIPAS SHTETEVE.....	41
5.1.3 OPERACIONET E RIATDHESIMIT.....	42
5.1.4 KËRKESAT PËR KTHIM VULLNETAR DHE KTHIM VULLNETAR TË ASISTUAR.....	42

Tabela e Përmbajtjes

5.2 APLIKIME PËR AZIL.....	43
5.3 IMIGRANTËT NË SITUATË TË PARREGULLT SIPAS SHTETËSISË.....	44
5.4 VIKTIMAT E TRAFIKIMIT: IDENTIFIKIMI DHE REFERIMI.....	45
6. KTHIMI, RIPRANIMI DHE RIINTEGRIMI.....	46
6.1 AUTORITETET PËRGJEGJËSE.....	47
6.2 KUADRI LIGJOR.....	48
6.3 ANALIZA E FLUKSEVE TË KTHIMIT TË SHTETASVE TË HUAJ	49
7. INTEGRIMI.....	52
7.1 AUTORITETET PËRGJEGJËSE.....	53
7.2 KUADRI LIGJOR.....	53
7.3 TË DHËNA MBI SHTETËSINË SHQIPTARE	54
8. MIGRACIONI DHE ZHVILLIMI.....	55
8.1 AUTORITETET PËRGJEGJËSE.....	56
8.2 KUADRI LIGJOR.....	56
8.3 KONTRIBUTI I DIASPORËS NË ZHVILLIM.....	56
9 AZILI DHE MBROJTJA NDËRKOMBËTARE.....	57
9.1 AUTORITETET PËRGJEGJËSE.....	58
9.2 KOMISIONERI KOMBËTAR PËR AZILIN DHE REFUGJATËT	58
9.3 KUSHTET DHE STANDARDI I PRITJES.....	58
9.4 PROFILI I AZILKËRKUESVE NË SHQIPËRI.....	59
9.4.1 AZILKËRKUESIT SIPAS SHTETËSISË.....	60
9.4.2 VENDIMARRJA PËR KËRKESAT PËR MBROJTJE NDËRKOMBËTARE.....	61
10 GJETJET KRYESORE.....	62

AKRONIME

AKPA	Agjencia Kombëtare për Punësim dhe Aftësi
BE	Bashkimi Evropian
BP	Ballkani Perëndimor
DKM	Departamenti për Kufirin dhe Migracionin
DRPA	Drejtoritë Rajonale të Punësimit dhe Aftësive
DRZVP	Drejtoritë Rajonale të Zyrave Vendore të Punësimit
FRONTEX	Agjencia Kufirin dhe Rojen Bregdetare
EMN	Rrjeti Evropian i Migracionit
IOM	Organizata Ndërkombëtare për Migracionin
ISHP	Instituti i Shëndetit Publik
ISHPSHSH	Inspektorati Shtetëror i Punës dhe i Shërbimeve Shoqërore
KVA	Kthimi Vullnetar i Asistuar
MA	Ministria e Arsimit
MPB	Ministria e Punëve të Brendshme
MD	Ministria e Drejtësisë
MF	Ministria e Financave
MEI	Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit
MEPJ	Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme
MIE	Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë
MTKS	Ministria e Turizmit, Kulturës dhe Sportit
MM	Ministria e Mbrojtjes
MMPSH	Migrantët e Mitur të Pashoqëruar
MSHMS	Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale
OJF	Organizatë Jo-Fitimprurëse
OKB	Organizata e Kombeve të Bashkuara
OSBE	Organizata për Siguri dhe Bashkëpunim në Evropë
PV	Plani i Veprimit
PSH	Policia e Shtetit
PSV	Procedura Standarte të Veprimit
UNODC	Zyra e Kombeve të Bashkuara për Drogën dhe Krimin
VT	Viktimë e Trafikimit
VMT	Viktimë e Mundshme e Trafikimit
RSH	Republika e Shqipërisë
SKM	Strategjia Kombëtare për Migracionin
SHVT	Shtetasit e Vendeve të Treta

I. Hyrje

Migracioni vijon të përbëjë një nga fenomenet më komplekse dhe dinamike që ndikon në zhvillimin demografik, ekonomik, social dhe institucional të Republikës së Shqipërisë. Evoluimi i flukseve migratore, rritja e mobilitetit ndërkombëtar, nevojat e tregut të punës, procesi i integritit evropian dhe zhvillimet rajonale e globale kanë rritur rëndësinë e disponueshmërisë së të dhënave të besueshme dhe analizës së bazuar në evidencë për mbështetjen e politikëbërjes dhe vendimmarrjes në fushën e migracionit.

Në këtë kontekst, **Profili Vjetor Kombëtar i Migracionit përbën instrumentin kryesor të raportimit dhe analizës së zhvillimeve, duke ofruar një pasqyrë të plotë të situatës migratore në Republikën e Shqipërisë.**

Profili Vjetor Kombëtar i Migracionit i Republikës së Shqipërisë për vitin 2025 është hartuar nga Drejtoria e Politikave Kundër Krimin të Organizuar, Migracionit dhe Azilit, në Ministrinë e Punëve të Brendshme, në zbatim të nenit 138 të ligjit nr. 79/2021, "Për të huajt", të ndryshuar. Ky publikim vijon serinë e profileve kombëtare të migracionit dhe përfaqëson edicionin e gjashtë të raportit vjetor, duke konsoliduar praktikën institucionale të monitorimit, analizës dhe raportimit sistematik të zhvillimeve migratore në vend.

Hartimi i Profilit është mbështetur në metodologjinë dhe standardet e European Migration Network (EMN), duke reflektuar praktikën më të mira evropiane për mbledhjen, analizën dhe raportimin e të dhënave migratore. Marrja nga Shqipëria e statusit të vendit vëzhgues në EMN gjatë vitit 2025 përfaqëson një zhvillim të rëndësishëm në procesin e harmonizimit të sistemit kombëtar të raportimit me standardet e Bashkimit Evropian, duke kontribuar në forcimin e kapaciteteve institucionale dhe përmirësimin e cilësisë së analizës së migracionit.

Profili mbështetet në të dhëna statistikore dhe administrative të siguruar nga institucionet përgjegjëse për hartimin dhe zbatimin e politikave migratore, si dhe në informacion të përftuar nga burime të tjera kombëtare dhe ndërkombëtare. Analiza ndërtohet mbi një qasje të integruar, e cila kombinon të dhënat statistikore me zhvillimet ligjore, institucionale dhe të politikave publike, duke ofruar një vlerësim gjithëpërfshirës të situatës migratore dhe të qeverisjes së migracionit në Republikën e Shqipërisë gjatë vitit 2025.

Viti 2025 u karakterizua nga zhvillime të rëndësishme në fushën e migracionit dhe azilit, të lidhura me zbatimin e Strategjisë Kombëtare për Migracionin 2024–2030 dhe Planit të saj të Veprimit, avancimin e reformave ligjore dhe institucionale, forcimin e bashkëpunimit ndërkombëtar, si dhe përshtetimin e procesit të përafrimit të legjislacionit kombëtar me acquis të Bashkimit Evropian. Në të njëjtën kohë, zhvillimet në nivel rajonal dhe ndërkombëtar vijuan të ndikojnë në dinamikën migratore, duke e bërë të domosdoshëm monitorimin e vazhdueshëm të tendencave dhe përshtatjen e politikave publike ndaj sfidave dhe mundësive të reja.

Raporti paraqet një analizë të zhvillimeve në fushën e migracionit të rregullt dhe të parregullt, azilit dhe mbrojtjes ndërkombëtare, kontrollit kufitar, kthimit dhe riintegritit, integritit të shtetasve të huaj, migracionit dhe zhvillimit, si dhe bashkëpunimit ndërkombëtar në fushën e migracionit. Krahas analizës së treguesve statistikorë, dokumenti trajton ndryshimet kryesore ligjore, institucionale dhe strategjike që kanë ndikuar në qeverisjen e migracionit gjatë periudhës raportuese, duke ofruar një vlerësim të progresit të arritur në zbatimin e politikave kombëtare dhe të angazhimeve që rrjedhin nga procesi i integritit evropian.

Përmes analizës së të dhënave dhe zhvillimeve kryesore, Profili synon të shërbejë si një instrument referimi për institucionet publike, partnerët ndërkombëtarë, organizatat e shoqërisë civile, komunitetin akademik, studiuesit dhe publikun e interesuar. Njëkohësisht, ai kontribuon në forcimin e politikëbërjes së bazuar në evidencë, rritjen e transparencës institucionale dhe mbështetjen e proceseve të monitorimit dhe vlerësimit të politikave publike në fushën e migracionit.

Raporti është strukturuar në kapituj tematikë që trajtojnë kontekstin kombëtar të migracionit, zhvillimet ligjore dhe institucionale, migracionin e rregullt, migracionin e parregullt, kontrollin kufitar, azilin dhe mbrojtjen ndërkombëtare, kthimin dhe riintegrimin, integrimin e shtetasve të huaj, migracionin dhe zhvillimin, si dhe bashkëpunimin ndërkombëtar. Çdo kapitull paraqet kuadrin përkatës ligjor dhe institucional, zhvillimet kryesore gjatë vitit 2025, analizën e të dhënave statistikore dhe gjetjet kryesore, duke ofruar një pasqyrë të plotë të evolucionit të migracionit në Republikën e Shqipërisë.

Përgatitja e Profilit është koordinuar nga Sekretariati Teknik për Migracionin në Ministrinë e Punëve të Brendshme, me mbështetjen teknike të Organizatës Ndërkombëtare për Migracionin (IOM), në kuadër të projektit EU for Migration. Dokumenti miratohet me urdhër të Ministrit të Punëve të Brendshme dhe publikohet në faqen zyrtare të Ministrisë së Punëve të Brendshme, si dhe në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë.

2. Informacion i përgjithshëm mbi vendin

2.1 Struktura institucionale e migracionit në Shqipëri

Struktura institucionale e migracionit në Republikën e Shqipërisë bazohet në një model të koordinuar ndërinstytucional, ku Ministria e Punëve të Brendshme ushtron rolin drejtues në hartimin, koordinimin dhe monitorimin e politikave në fushën e migracionit, azilit dhe menaxhimit të integruar të kufijve. Në kuadër të saj, Drejtoria e Politikave të Kundër Krimin të Organizuar, Migracionit dhe Azilit është përgjegjëse për hartimin dhe përditësimin e kuadrit ligjor, politikave dhe strategjive në fushën e migracionit, koordinimin e zbatimit të Strategjisë Kombëtare për Migracionin dhe Planit të Veprimit, monitorimin e detyrimeve që rrjedhin nga procesi i integritetit evropian, si dhe koordinimin e bashkëpunimit rajonal dhe ndërkombëtar në këtë fushë.

Zbatimi operacional i këtyre politikave realizohet nga Policia e Shtetit, nëpërmjet Departamentit për Kufirin dhe Migracionin (DKM), i cili është përgjegjës për kontrollin kufitar, administrimin e hyrjes, daljes, tranzitit dhe qëndrimit të shtetasve të huaj në territorin e Republikës së Shqipërisë, shqyrtimin e kërkesave për pajisje me leje qëndrimi, si dhe zbatimin e procedurave të kthimit dhe largimit të shtetasve të huaj në përputhje me legjislacionin në fuqi.

Institucione të tjera kontribuojnë në hartimin dhe zbatimin e politikave sektoriale të migracionit. Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme mbulon politikën e vizave, shërbimet konsullore, diasporën dhe bashkëpunimin ndërkombëtar, ndërsa Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit përgjigjet për politikën e migracionit të punës, punësimin e shtetasve të huaj dhe njohjen e kualifikimeve. Agjencia Kombëtare për Punësim dhe Aftësi administron procedurat e punësimin të shtetasve të huaj, ndërsa Agjencia Kombëtare e Diasporës mbështet angazhimin e diasporës dhe lidhjet e saj me zhvillimin e vendit.

Në këtë proces përfshihen edhe Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale, për mbrojtjen sociale dhe aksesin në shërbime të migrantëve, si dhe Inspektorati Shtetëror i Punës dhe Shërbimeve Shoqërore, për garantimin e zbatimit të legjislacionit të punës.

Koordinimi ndërinstytucional dhe bashkëpunimi me partnerët ndërkombëtarë sigurojnë një qasje të integruar në qeverisjen e migracionit, në përputhje me standardet e BE-së dhe angazhimet ndërkombëtare të Shqipërisë.

2.2. Konteksti Kombëtar

Republika e Shqipërisë (RSH) është një republikë parlamentare, e organizuar mbi parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve ndërmjet legjislativit, ekzekutivit dhe gjyqësorit. Në aspektin administrativ, territori është i ndarë në 12 qarqe, me Tiranën si kryeqytet dhe qendrën kryesore politike, ekonomike dhe administrative të vendit. Menaxhimi i migracionit në Shqipëri mbështetet në një kuadër kushtetues, ligjor dhe institucional, i cili garanton të drejtat dhe liritë themelore të shtetasve të huaj dhe rregullon çështjet që lidhen me migracionin, azilin, integrimin dhe menaxhimin e kufijve. Institucionet përgjegjëse zbatojnë politikat migratore në përputhje me kompetencat e përcaktuara në legjislacionin kombëtar dhe dokumentet strategjike përkatëse.

Integrimi evropian mbetet objektivi strategjik kryesor i Shqipërisë dhe një faktor përcaktues në zhvillimin e politikave migratore. Në këtë kuadër, Shqipëria vijon procesin e përafrimit të kuadrit ligjor dhe institucional me acquis të Bashkimit Evropian, përfshirë zhvillimet në fushën e migracionit dhe azilit, si dhe forcimin e bashkëpunimit ndërkombëtar me vendet partnere dhe organizatat ndërkombëtare.

Për shkak të pozicionit të saj gjeografik dhe dinamikave migratore, Shqipëria paraqet një profil të shumëfishtë migrator. Ajo vijon të jetë një vend origjine për emigracionin, një vend tranziti për lëvizjet migratore drejt destinacioneve të tjera, si dhe një vend destinacioni në rritje për migrantët ekonomikë, azilkërkuesit dhe personat që kërkojnë ose përfitojnë mbrojtje ndërkombëtare. Në këtë kontekst, migracioni përbën një dimension të rëndësishëm të zhvillimit socio-ekonomik të vendit dhe të marrëdhënieve të tij me rajonin, Bashkimin Evropian dhe partnerët ndërkombëtarë.

Gjatë periudhës 2020-2025, dinamika e migracionit në Shqipëri është ndikuar ndjeshëm nga pandemia COVID-19 dhe rikuperimi i mëvonshëm i lëvizshmërisë ndërkombëtare. Vitet 2020-2021 u karakterizuan nga një ulje e ndjeshme e flukseve migratore për shkak të kufizimeve të udhëtimit dhe pasigurive ekonomike, ndërsa nga viti 2022 e në vijim u vu re një rikthim i shpejtë i migracionit [1]. Shqipëria vijon të jetë kryesisht një vend origjine i migrantëve, ndërkohë që gradualisht po forcon rolin e saj si vend tranziti dhe, në një masë më të kufizuar, si vend destinacioni [2].

1. INSTAT, Të dhëna nga Anketa për Migracionin dhe Forcën e Punës, 2020–2023

2. Komisioni Evropian, Raporti për Shqipërinë 2023, SWD(2023)

2.3 Kuadri strategjik

Menaxhimi i migracionit trajtohet si një prioritet i veçantë në Strategjinë Kombëtare për Zhvillim dhe Integrim (SKZHIE), e cila përcakton orientimet afatgjata të politikave publike në këtë fushë. Strategjia vlerëson progresin e arritur në qeverisjen e migracionit në Shqipëri dhe evidenton sfidat që kërkojnë adresim të mëtejshëm.

Në veçanti, SKZHIE identifikon si prioritete: [3]

- Parandalimin e migracionit të parregullt dhe keqpërdorimit të regjimit pa viza në zonën Schengen të Bashkimit Evropian;
- Forcimin e mekanizmave për kthimin dhe riintegrimin e qëndrueshëm të shtetasve shqiptarë;
- Rritjen e ndikimit të migracionit në zhvillimin e vendit përmes angazhimit të diasporës;
- Konsolidimin e strukturave të menaxhimit të migracionit dhe zhvillimin e politikave të bazuara në evidencë, në përputhje me standardet ndërkombëtare dhe respektimin e të drejtave të njeriut.

Në zbatim të këtij vizioni, me Vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 271, datë 2 maj 2024, u miratua Strategjia Kombëtare për Migracionin (SKM) 2024–2030 dhe Plan i saj i Veprimit 2024–2026, të cilat përbëjnë dokumentin kryesor sektorial për hartimin dhe zbatimin e politikave në fushën e migracionit dhe azilit. Strategjia forcon kuadrin e qeverisjes së migracionit dhe azilit, në përputhje me procesin e integritetit evropian dhe në bashkëpunim me institucionet përgjegjëse dhe partnerët kombëtarë e ndërkombëtarë. [4]

Objektivi kryesor strategjik i SKM 2024–2030 është qeverisja efektive e migracionit në Shqipëri, përmes katër qëllimeve kryesore politike:

- Garantimin e qeverisjes strategjike të migracionit;
- Zhvillimin e politikave efektive për migracionin për motive punësimi;
- Promovimin e migracionit të rregullt, mbrojtjen e të drejtave të migrantëve dhe integrimin e tyre;
- Forcimin e sistemit të mbrojtjes ndërkombëtare dhe garantimin e të drejtave të azilkërkuesve dhe refugjatëve. [4]

Gjatë vitit 2025, zbatimi i Strategjisë Kombëtare për Migracionin vijoi të orientojë veprimtarinë e institucioneve përgjegjëse, ndërsa Shqipëria vazhdoi procesin e përafrimit të legjislacionit kombëtar, veçanërisht të ligjit nr. 79/2021 “Për të huajt”[5] me acquis të Bashkimit Evropian.

3. Strategjia Kombëtare për Zhvillim dhe Integrim Evropian 2022–2030, miratuar me Vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 88, datë 22.2.2023.

4. Vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 271, datë 2.5.2024, "Për miratimin e Strategjisë Kombëtare për Migracionin 2024–2030 dhe të Planit të saj të Veprimit 2024–2026", botuar në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë, nr. 85, datë 10.5.2024.

5. Ligji nr. 79/2021, "Për të huajt", i ndryshuar.

2.4 Kuadri ligjor

Kuadri ligjor dhe strategjik që rregullon migracionin në Republikën e Shqipërisë është zhvilluar në përputhje me procesin e integrimit evropian dhe standardet ndërkombëtare, duke synuar krijimin e një sistemi të qëndrueshëm për menaxhimin e migracionit, mbrojtjen e të drejtave të migrantëve dhe lehtësimin e migracionit të rregullt.

Dokumenti kryesor strategjik është Strategjia Kombëtare për Migracionin 2024–2030 dhe Plani i saj i Veprimit 2024–2026, miratuar me VKM nr. 271, datë 2.5.2024, e cila përcakton vizionin, objektivat strategjikë dhe masat për zhvillimin e një sistemi të integruar të qeverisjes së migracionit. Strategjia fokusohet në forcimin e qeverisjes së migracionit, promovimin e migracionit të rregullt, rritjen e ndikimit të migracionit në zhvillimin ekonomik e social të vendit, mbrojtjen e të drejtave të migrantëve dhe përafrimin e mëtejshëm të legjislacionit shqiptar me acquis të Bashkimit Evropian.

Në fushën e migracionit të punës, kuadri strategjik plotësohet nga Strategjia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësive 2023–2030, e cila synon lehtësimin e lëvizshmërisë së fuqisë punëtore, përmirësimin e mekanizmave të punësimit dhe zhvillimin e kapitalit njerëzor në funksion të nevojave të tregut të punës.

Kuadri ligjor i menaxhimit të migracionit mbështetet kryesisht në Ligjin nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, i cili rregullon hyrjen, qëndrimin dhe punësimin e shtetasve të huaj në Republikën e Shqipërisë, si dhe në Ligjin nr. 9668/2006 "Për emigrimin e shtetasve shqiptarë për motive punësimi", i ndryshuar, që përcakton parimet dhe mekanizmat e emigrimit për motive punësimi.

Gjatë viteve 2024–2025, përmirësimet ligjore janë fokusuar në përafrimin e mëtejshëm me acquis të Bashkimit Evropian dhe adresimin e çështjeve të evidentuara gjatë zbatimit të kuadrit ekzistues. Në kuadër të procesit të integrimit evropian, institucionet shqiptare kanë vijuar punën për dokumentet e Pozicioneve Negociuese, veçanërisht në kapitujt që lidhen me lëvizjen e punëtorëve, migracionin, politikat sociale dhe mobilitetin e fuqisë punëtore.

2.5 Zhvillimet institucionale dhe operacionale

Në vitin 2025, trendet migratore në Shqipëri treguan një konsolidim të dinamikave të krijuara pas pandemisë. Emigracioni vijoi të mbetej në nivele të larta, ndërsa imigracioni shënoi rritje graduale, veçanërisht në sektorët kyç të ekonomisë.

Nga pikëpamja e politikave publike, viti 2025 u karakterizua nga progresi në zbatimin e Strategjisë Kombëtare për Migracionin 2024–2030 dhe nga vijimi i procesit të përafrimit me acquis të Bashkimit Evropian, veçanërisht në fushën e procedurave kufitare, mekanizmave të kthimit dhe sistemit të mbrojtjes ndërkombëtare.

Gjatë vitit 2025, Shqipëria vijoi forcimin e kapaciteteve institucionale dhe operacionale në fushën e menaxhimit të migracionit. Zhvillimet kryesore përfshijnë:

- përmirësimin e kontrollit kufitar;
- forcimin e analizës së riskut;
- bashkëpunimin me agjencitë e Bashkimit Evropian, veçanërisht me Frontex; [7]
- zhvillimin e procedurave të përzgjedhjes fillestare (screening);
- forcimin e koordinimit ndërinstitutional.

2.6 Sfidat kryesore dhe implikimet për politikat

Viti 2025 u karakterizua nga një sërë sfidash që vijnë të ndikojnë në qeverisjen e migracionit dhe hartimin e politikave publike në këtë fushë. Adresimi i tyre kërkon forcimin e kapaciteteve institucionale, rritjen e koordinimit ndërinstitutional dhe vijimin e përafrimit me standardet e Bashkimit Evropian.

Sfidat kryesore përfshijnë[7]:

- Nivelet e larta të emigracionit, të cilat vijnë të ndikojnë në zhvillimet demografike dhe socio-ekonomike të vendit.
- Mungesën e fuqisë punëtore, veçanërisht në sektorë të caktuar të ekonomisë, duke kërkuar politika efektive për menaxhimin e migracionit të punës.
- Rritjen e kompleksitetit të flukseve migratore, për shkak të diversifikimit të profileve të migrantëve dhe nevojës për kapacitete më të avancuara institucionale.
- Integrimin e shtetasve të huaj me qëndrim të ligjshëm në Shqipëri, përmes aksesit në shërbime publike, arsim, punësim dhe mbrojtje sociale.
- Përafrimin e mëtejshëm me acquis të Bashkimit Evropian, përmes harmonizimit të legjislacionit, praktikave kombëtare dhe forcimit të kapaciteteve në fushën e migracionit dhe azilit.

6. Frontex, Raporti Vjetor i Analizës së Rrezikut, 2023–2024; Agjencia Evropiane e Rojës Kufitare dhe Bregdetare.

7. Organizata Ndërkombëtare për Migracionin (IOM), Migration Governance Indicators (MGI) – Profili i Dytë i Republikës së Shqipërisë, në bashkëpunim me Rrjetin e OKB-së për Migracionin, 2023.

Migracioni ndërkombëtar vijon të jetë një faktor me ndikim të rëndësishëm në transformimet demografike, sociale dhe ekonomike në Shqipëri. Sipas Bankës Botërore dhe INSTAT-it, vendi mbetet një ndër shtetet me nivel të lartë emigracioni në raport me popullsinë, ndërsa vitet e fundit po evidentohet edhe një rritje graduale e imigracionit. Migracioni përbën tashmë një fenomen të konsoliduar, me ndikim të drejtpërdrejtë në tkurrjen e popullsisë, funksionimin e tregut të punës dhe zhvillimin ekonomik të vendit.

Sipas të dhënave të Eurostat, gjatë periudhës 2023–2025 është vërejtur një ndryshim i rëndësishëm në profilin e emigracionit shqiptar drejt vendeve të Bashkimit Evropian. Nëse periudha e mëparshme karakterizohet kryesisht nga emigracioni ekonomik dhe social i të rinjve, vitet e fundit është evidentuar një rritje e emigracionit të familjeve shqiptare, veçanërisht drejt vendeve raportuese. Ky zhvillim tregon një prirje drejt vendosjes afatgjatë dhe një ngadalësim të emigracionit individual për motive punësimi, ndërsa flukset migratore mbeten të ndjeshme ndaj zhvillimeve ekonomike dhe sociale si në Shqipëri, ashtu edhe në vendet pritëse. [9]

2.7 Dinamika e flukseve migratore në Shqipëri: Tendencat dhe zhvillimet kryesore

Panorama aktuale e migracionit në Shqipëri nuk karakterizohet më vetëm nga emigracioni dalës, por edhe nga ndërthurja e flukseve të emigrimit, kthimit të shtetasve shqiptarë dhe rritjes së pranisë së shtetasve të huaj në vend. Sipas të dhënave të Censit 2023 të INSTAT-it [9] 49% e shtetasve shqiptarë jetojnë jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, ndërsa sipas Bankës Botërore mbi 1.2 milionë shtetas shqiptarë [10] jetojnë jashtë vendit, duke përfaqësuar rreth 44% të popullsisë rezidente të Shqipërisë.

Kjo prirje reflektohet edhe në të dhënat për kthimin e emigrantëve. Sipas Ministrisë së Brendshme, në periudhën 2013–2023 janë riatdhesuar në Shqipëri 108,503 shtetas shqiptarë, ndërsa vetëm gjatë vitit 2023 janë kthyer vullnetarisht 12,162 shtetas. Agjencia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësive (AKPA) raportoi se gjatë vitit 2025 në portalin e riintegritimit u regjistruan 390 emigrantë të kthyer të papunë, nga të cilët 111 janë punësuar dhe 95 janë referuar në programe të formimit profesional. Këto të dhëna tregojnë se kthimi përbën një komponent të rëndësishëm të dinamikës migratore të vendit, megjithëse nuk arrin ende të kompensojë plotësisht flukset e vazhdueshme të emigrimit.

Paralelisht me këto zhvillime, Shqipëria po përjeton një rritje të lëvizshmërisë ndërkombëtare, të reflektuar në rritjen e numrit të shtetasve të huaj që hyjnë dhe qëndrojnë në vend për qëllime punësimi, studimi dhe bashkimi familjar. Pozita gjeografike e Shqipërisë në Ballkanin Perëndimor vijon ta pozicionojë vendin në kryqëzimin e lëvizjeve migratore rajonale, duke e karakterizuar njëkohësisht si vend origjine, tranziti dhe destinacioni. [12]. Në këtë kontekst, analiza e flukseve të përgjithshme migratore, lëvizjeve kufitare, migracionit të rregullt dhe të parregullt, azilit, kthimit dhe integritimit të shtetasve të huaj paraqet rëndësi të veçantë për të kuptuar tendencat dhe zhvillimet kryesore që kanë karakterizuar migracionin në Shqipëri gjatë periudhës 2023-2025.

8. Banka Botërore dhe Instituti i Statistikave (INSTAT), publikime dhe analiza mbi migracionin ndërkombëtar, diasporën shqiptare, kthimin dhe ndikimin e migracionit në zhvillimin socio-ekonomik të Shqipërisë, 2024–2025.

9. Migration Policy Institute, Diaspora si Diplomaci në Shqipëri, , publikuar më 5 shkurt 2026.

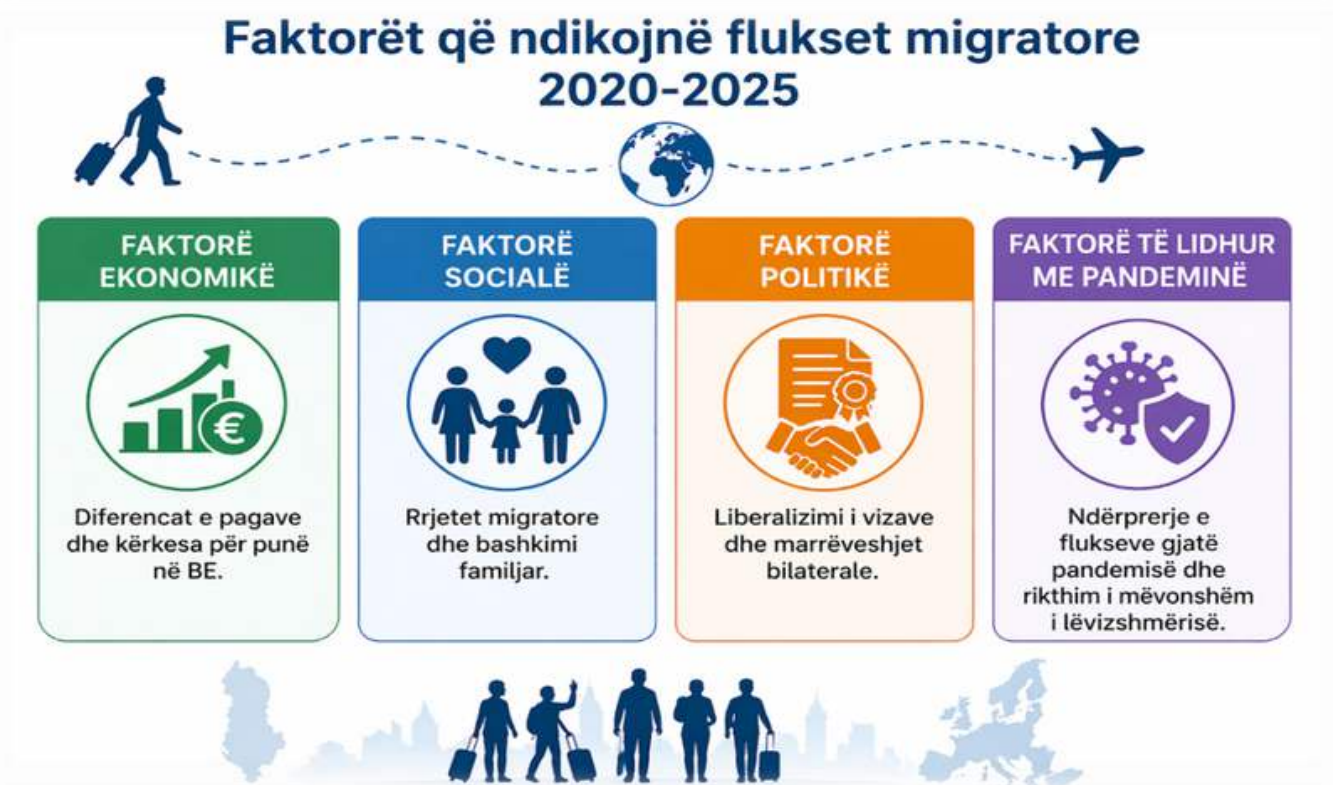
10. Banka Botërore, Lëvizshmëria Ndërkombëtare si Strategji Zhvillimi: Raporti për Shqipërinë, Uashington D.C., 2024.

2.8 Faktorët përcaktues të migracionit

Flukset migratore gjatë periudhës 2020–2025 janë ndikuar nga një kombinim faktorësh [11] ekonomikë, socialë, politikë dhe shëndetësorë, të cilët kanë orientuar dinamikën e emigracionit dhe imigracionit në Shqipëri. Diferencat në nivelin e pagave dhe mundësitë e punësimit, rritja e migracionit familjar, liberalizimi i lëvizjes ndërkombëtare dhe rimëkëmbja pas pandemisë COVID-19 kanë qenë ndër faktorët kryesorë që kanë ndikuar në lëvizshmërinë e popullsisë gjatë kësaj periudhe.

Emigracioni

Emigracioni i shtetasve shqiptarë drejt vendeve evropiane vijon të përbëjë karakteristikën dominuese të profilit migrator të Shqipërisë. Sipas Eurostat, numri i lejeve të para të qëndrimit të lëshuara nga vendet e Bashkimit Evropian për shtetasit shqiptarë [12] mbetet ndër më të lartët në rajonin e Ballkanit Perëndimor. Pas rënies së përkohshme të flukseve gjatë pandemisë COVID-19, emigracioni shënoi një rritje të ndjeshme duke filluar nga viti 2022, i nxitur nga rimëkëmbja ekonomike, kërkesa në rritje për fuqi punëtore në shtetet anëtare të Bashkimit Evropian dhe zgjerimi i mundësive për migrim të rregullt.

11. Organizata Ndërkombëtare për Migracionin (IOM), World Migration Report 2022 (World Migration Report 2022), Gjenevë: IOM; Organizata Ndërkombëtare për Migracionin (IOM), World Migration Report 2024 (World Migration Report 2024)

12. Eurostat, Lejet e para të qëndrimit sipas arsyes, kohëzgjatjes së vlefshmërisë dhe shtetësisë (migr_resfirst); Qendra Evropiane për Zhvillimin e Politikave të Menaxhimit (ECDPM), Njerëzit, Rugët dhe Partneritetet: Perspektiva mbi Migracionin 2024, Dokument Diskutimi nr. 322, 2023.

EMIGRACIONI

Analiza e flukseve emigratore
të shtetasve shqiptarë

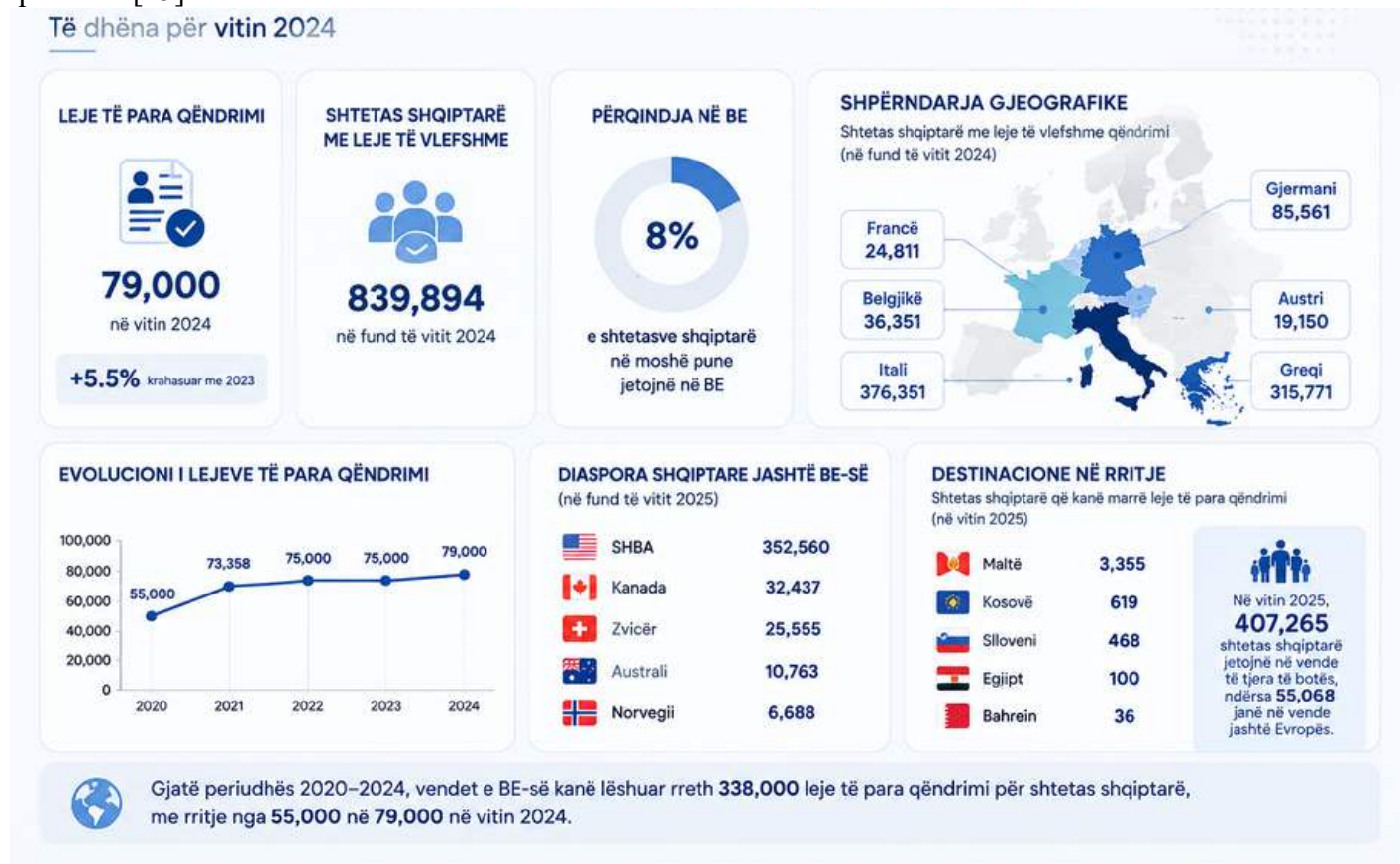

3.1 Lejet e qëndrimit të shtetasve shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian

Në vitin 2024, vendet e Bashkimit Evropian lëshuan gjithsej 3.5 milionë leje të para qëndrimi [13] për shtetas të vendeve të treta, sipas të dhënave të Eurostat. Shtetasit shqiptarë vijnë në renditen ndër përfituesit kryesorë të këtyre lejeve, duke përfaqësuar rreth 8% të totalit, krahasuar me 31.9% për shtetasit ukrainas. Arsyt kryesore për lëshimin e lejeve të para të qëndrimit për shtetasit shqiptarë mbeten bashkimi familjar (47.6%), punësimi (29.1%), arsyet e tjera (19.9%), mbrojtja ndërkombëtare (2.5%) dhe arsimi (0.9%).

Emigracioni shqiptar drejt vendeve të Bashkimit Evropian vijon të karakterizohet nga një nivel i lartë i lejeve të para të qëndrimit. Gjatë periudhës 2020–2024, shtetet anëtare të BE-së kanë lëshuar rreth 338,000 leje të para qëndrimi për shtetas shqiptarë. Pas rënies së përkohshme të flukseve gjatë pandemisë COVID-19, numri i lejeve të lëshuara u rrit nga rreth 55,000 në vitin 2020 në 79,000 në vitin 2024, duke shënuar një rritje prej rreth 5.5% krahasuar me vitin paraardhës. Kjo prirje pasqyron rimëkëmbjen e mobilitetit ndërkombëtar dhe rritjen e kërkesës për fuqi punëtore në shtetet anëtare të Bashkimit Evropian.

Paralelisht me rritjen e lejeve të para të qëndrimit, numri i shtetasve shqiptarë me leje të vlefshme qëndrimi në Bashkimin Evropian mbetet i lartë. Në fund të vitit 2024, në vendet e BE-së rezultojnë 839,894 shtetas shqiptarë me leje të vlefshme qëndrimi [14]. Italia, Greqia dhe Gjermania vijnë në jenë destinacionet kryesore, ku janë rezidentë përkatësisht 44.9%, 37.2% dhe 10.2% e shtetasve shqiptarë me leje të vlefshme qëndrimi [15].

13. Eurostat, First residence permits by reason, length of validity and citizenship (dataset migr_resfirst), të dhëna mbi lejet e para të qëndrimit sipas arsyes së lëshimit, kohëzgjatjes së vlefshmërisë dhe shtetësisë për shtetasit shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian, konsultuar në vitin 2026

14. Eurostat, All valid residence permits by citizenship on 31 December by reason (dataset migr_resvalid), të dhëna mbi lejet e vlefshme të qëndrimit sipas shtetësisë për shtetasit shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian, konsultuar në vitin 2026.

15. Eurostat, All valid residence permits by citizenship on 31 December by reason (dataset migr_resvalid), të dhëna mbi lejet e vlefshme të qëndrimit sipas shtetësisë për shtetasit shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian, konsultuar në vitin 2026.

Megjithatë, të dhënat tregojnë një transformim gradual të shpërndarjes gjeografike të emigracionit shqiptar. Megjithëse Italia dhe Greqia mbeten vendet tradicionale të destinacionit, vitet e fundit është evidentuar një rritje e pranisë së shtetasve shqiptarë në vende të tjera të Bashkimit Evropian, e lidhur me kërkesën në rritje për fuqi punëtore dhe zgjerimin e mundësive për migrim të rregullt.

Sipas të dhënave të Eurostat-it në vitin 2024, numri i shtetasve shqiptarë me leje të vlefshme qëndrimi arriti në 376,351 në Itali, 315,771 në Greqi dhe 85,561 në Gjermani, ndërsa rritje u regjistruan edhe në Francë (24,811), Belgjikë (36,351) dhe Austri (19,150). Kjo prirje tregon një diversifikim gradual të destinacioneve migratore brenda Bashkimit Evropian.

Përtej Bashkimit Evropian, të dhënat e raportuara nga misionet diplomatike dhe konsullore të Republikës së Shqipërisë tregojnë praninë e komuniteteve shqiptare në një numër të konsiderueshëm vendesh, me ndryshime të ndryshme ndërmjet viteve 2024 dhe 2025. Në vitin 2025, ndër destinacionet kryesore jashtë Bashkimit Evropian renditen Shtetet e Bashkuara të Amerikës me 117,128 shtetas shqiptarë dhe Mbretëria e Bashkuar me 70,800, të ndjekura nga Kanadaja me 41,600.

Ndër destinacionet e tjera jashtë BE-së, Zvicra regjistroi 3,907 shtetas, Norvegjia 3,882, Mali i Zi 3,355, Emiratet e Bashkuara Arabe 2,060, Izraeli 1,000, Maqedonia e Veriut 975, Kosova 619 dhe Serbia 455. Në krahasim me vitin 2024, rëniet më të ndjeshme u evidentuan në Shtetet e Bashkuara të Amerikës, me 106,872 shtetas më pak, dhe në Mbretërinë e Bashkuar, me 29,200 më pak, ndërsa rritje u regjistruan veçanërisht në Norvegji, Mal të Zi, Maqedoninë e Veriut, Bosnjë dhe Hercegovinë, si dhe në Emiratet e Bashkuara Arabe.

Në tërësi, të dhënat për vitin 2025 konfirmojnë se migracioni shqiptar po kalon drejt një profili më të diversifikuar. Megjithëse Italia dhe Greqia mbeten destinacionet kryesore, rritja e pranisë së shtetasve shqiptarë në vende të tjera evropiane dhe jashtë Evropës tregon zgjerimin gradual të hartës migratore shqiptare, të nxitur nga mundësitë e punësimit, kërkesa për fuqi punëtore dhe rritja e mobilitetit ndërkombëtar.

EMIGRANTËT SHQIPTARË SIPAS VENDEVE TË DESTINACIONIT (2024-2025)

Numri i shtetasve shqiptarë me vendbanim në vendet e huaja

Të dhëna në persona

TË GJITHA VENDET E DESTINACIONIT (2024-2025)

Shteti	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Arabia Saudite	400	323	-77	-19,2%
Bahrein	0	36	+36	N/A
Oman	0	46	+46	N/A
Austri	2,986	1,035	-1,951	-65,3%
Belgjikë	7,080	247	-6,833	-96,5%
Luksemburg	1,106	1,163	+57	+5,2%
Bullgari	242	979	+737	+304,5%
Cëki	736	758	+22	+3,0%
Danimarkë	774	989	+215	+27,8%
Emiratet e Bashkuara Arabe	1,500	2,060	+560	+37,3%
Françë	22,078	27,233	+5,155	+23,3%
Gjermani	125,445	131,535	+6,090	+4,9%
Greqi	264,657	350,658	+86,001	+32,5%
Hungari	924	813	-111	-12,0%
Kosovë	811	619	-192	-23,7%
Mal i Zi	2,741	3,355	+614	+22,4%
Maqedonia e Veriut	0	975	+975	N/A
Bosnje dhe Hercegovinë	31	129	+98	+316,1%
Itali	389,646	407,265	+17,619	+4,5%
Japoni	250	95	-155	-62,0%
Kanada	41,600	41,600	0	0,0%
Katar	246	0	-246	-100,0%
Kinë	130	150	+20	+15,4%
Kroaci	3,000	1,500	-1,500	-50,0%
Egjipt	0	100	+100	N/A
Mbretëria e Bashkuar	100,000	70,800	-29,200	-29,2%
Serbi	471	455	-16	-3,4%
SHBA	224,000	117,128	-106,872	-47,7%
Slovaki	1,519	1,190	-329	-21,7%
Sloveni	0	468	+468	N/A
Spanjë	7,274	6,688	-586	-8,1%
Suedi	10,453	10,763	+310	+3,0%
Norvegji	1,324	3,882	+2,558	+193,2%
Islandë	249	415	+166	+66,7%
Finlandë	2,329	2,329	0	0,0%
Turqi	1,827	1,302	-525	-28,7%
Zvicër	3,340	3,907	+567	+17,0%
Hollanda	489	430	-59	-12,1%
Ukrainë	0	12	+12	N/A
Israel	1,000	1,000	0	0,0%
TOTALI	1,187,095	1,134,941	-52,154	-4,4%

* Përqindjet mund të mos totalizojnë 100% për shkak të mumbullimeve.

Burimi: Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme

Republika e Shqipërisë - Profili i Migracionit për Vitin 2025

Gjetjet kryesore

1. Bazuar në të dhënat e Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme, diaspora shqiptare regjistroi një rënie të lehtë në vitin 2025, duke arritur në 1,134,941 shtetas, ose 52,154 më pak (-4.4%) krahasuar me vitin 2024.
2. Sipas burimeve konsullore Italia mbetet destinacioni kryesor i emigracionit shqiptar, me 407,265 shtetas dhe një rritje prej 17,619 personash (+4.5%).
3. Greqia shënoi rritjen më të madhe numerike (+86,001; +32.5%), duke forcuar pozicionin si destinacioni i dytë kryesor.
4. Gjermania dhe Franca vijuan trendin rritës, duke regjistruar përkatësisht +6,090 (+4.9%) dhe +5,155 (+23.3%) shtetas shqiptarë.
5. SHBA (-106,872) dhe Mbretëria e Bashkuar (-29,200) regjistruan rëniet më të mëdha gjatë vitit 2025.
6. Norvegjia shënoi rritjen relative më të lartë (+193.2%), ndërsa rritje u evidentuan edhe në Islandë, Danimarkë dhe Suedi.
7. Ballkani Perëndimor po fiton rëndësi si destinacion migrator, me rritje në Mal të Zi, Maqedoninë e Veriut, Bosnjë dhe Hercegovinë dhe Slloveni.
8. Lindja e Mesme vijon të tërheqë emigracion shqiptar, veçanërisht drejt Emirateve të Bashkuara Arabe (+37.3%).
9. Të dhënat tregojnë një diversifikim gradual të destinacioneve, përtej vendeve tradicionale si Italia dhe Greqia.
10. Në tërësi, migracioni shqiptar po karakterizohet nga zgjerimi i hartës së destinacioneve, i nxitur nga kërkesa për fuqi punëtore dhe mundësitë e migrimit të rregullt.

3.2 Migracioni tranzit

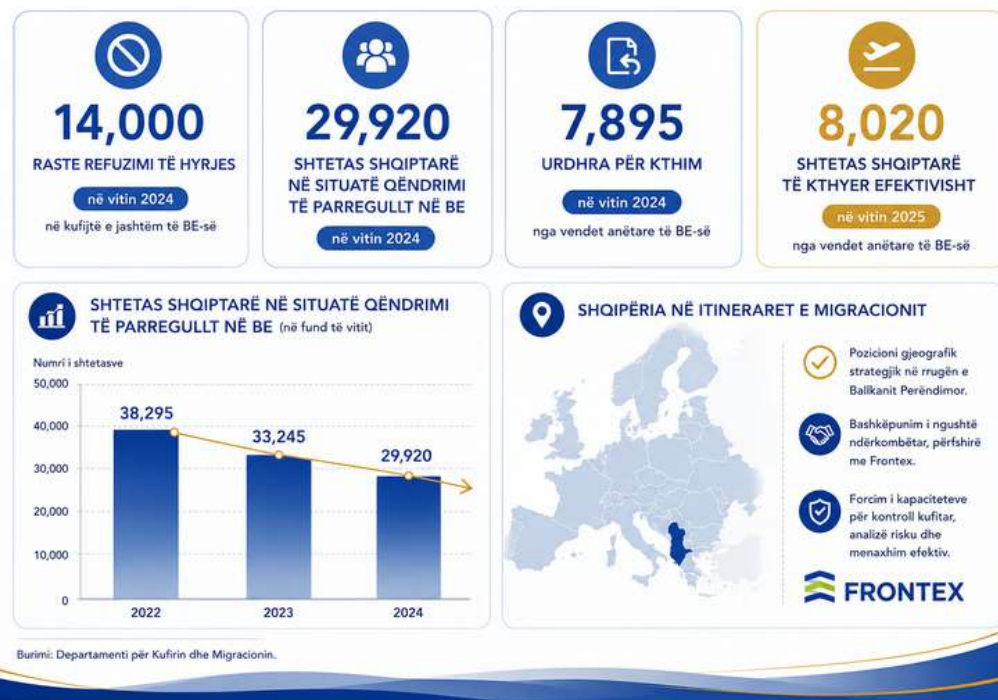
Për shkak të pozicionit të saj gjeografik, Shqipëria vijon të jetë pjesë e itinerarit të Ballkanit Perëndimor, duke u përballur me flukse të përziera migratore që përfshijnë migrantë ekonomikë, azilkërkues dhe persona në nevojë për mbrojtje ndërkombëtare [16]. Menaxhimi i migracionit tranzit mbetet një prioritet për institucionet shqiptare, duke kërkuar forcimin e vazhdueshëm të kapaciteteve për kontrollin kufitar, analizën e riskut, procedurat e identifikimit dhe referimit, si edhe zgjerimin e bashkëpunimit operacional me partnerët ndërkombëtarë, veçanërisht me Frontex [17].

3.3 Emigracioni i parregullt i shtetasve shqiptarë

Migracioni i parregullt vijon të përbëjë një dimension të rëndësishëm të lëvizshmërisë së shtetasve shqiptarë drejt vendeve të Bashkimit Evropian, megjithëse të dhënat e viteve të fundit tregojnë një tendencë graduale në rënie.

Sipas Eurostat, gjatë vitit 2024 u regjistruan rreth 14,000 raste [18] të refuzimit të hyrjes së shtetasve shqiptarë në kufijtë e jashtëm të BE-së, duke e renditur Shqipërinë në vendin e dytë pas Ukrainës.

Në të njëjtën kohë, numri i shtetasve shqiptarë në situatë qëndrimi të parregullt në territorin e BE-së ra në 29,920 persona, krahasuar me 33,245 në vitin 2023 dhe 38,295 në vitin 2022.

Rënie evidentohet edhe në treguesit që lidhen me kthimet e detyruara. Në vitin 2024 u regjistruan 7,895 urdhra për kthimin e shtetasve shqiptarë nga vendet anëtare të BE-së, kundrejt 7,860 në vitin 2023. Gjithashtu, gjatë vitit 2025, 8,020 shtetas shqiptarë u larguan në mënyrë efektive nga territori i vendeve anëtare të BE-së, krahasuar me 7,990 persona në vitin 2024.[20]

Në tërësi, ulja graduale e numrit të shtetasve shqiptarë në situatë qëndrimi të parregullt sugjeron një përmirësim të menaxhimit të migracionit, si rezultat i forcimit të masave parandaluese, bashkëpunimit ndërinstitucional dhe koordinimit me partnerët evropianë. Megjithatë, migracioni i parregullt vijon të mbetet një sfidë për politikëbërjen, duke kërkuar vijimin e masave parandaluese, promovimin e rrugëve të ligjshme të migracionit dhe forcimin e bashkëpunimit ndërkombëtar.

16. Komisioni Evropian, Migration and Asylum Developments – Western Balkans, Bruksel, 2023; Frontex, Aktivitetet Operacionale në Ballkanin Perëndimor 2023–2024.

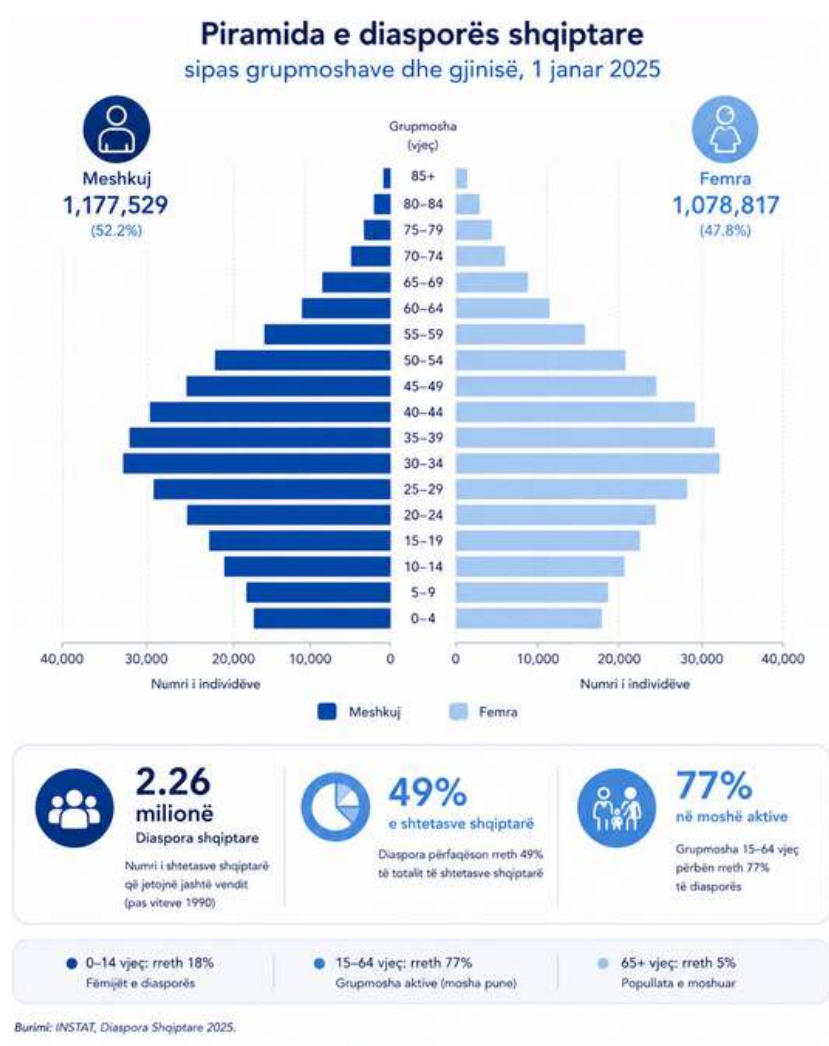
17. Eurostat, Migration and Asylum in Europe – 2025 Edition, Zyra e Botimeve e Bashkimit Evropian, Luksemburg, 2025.

18. Eurostat, 132 600 persons to be refused entry into the European Union in 2024, News Article, 12 maj 2026.

3.4 Diaspora shqiptare

Diaspora shqiptare vijon të përbëjë një nga komponentët më të rëndësishëm të profilit migrator të vendit, me një shpërndarje të gjerë gjeografike dhe një rol të rëndësishëm në zhvillimin ekonomik e social të Shqipërisë. Të dhënat e Eurostat tregojnë se, ndonëse Italia dhe Greqia mbeten destinacionet kryesore të emigracionit shqiptar, vitet e fundit evidentohet një diversifikim gradual i destinacioneve, me rritje të pranishmë në shtetasve shqiptarë në Gjermani, si edhe në vendet e Evropës Veriore dhe Qendrore. Kjo prirje lidhet me ndryshimet në tregjet evropiane të punës, mundësitë ekonomike dhe profilin në evolucion të emigracionit shqiptar.

Për vlerësimin e madhësisë së diasporës, INSTAT përdor një metodologji të tërthortë, të bazuar në diferencën ndërmjet Regjistrimit Kombëtar të Gjendjes Civile, i cili përfshin të gjithë shtetasit shqiptarë pavarësisht vendbanimit, dhe popullsisë rezidente, të vlerësuar sipas konceptit të vendbanuesit të zakonshëm. Kjo metodologji mundëson vlerësimin e numrit të shtetasve shqiptarë që jetojnë jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë.

Sipas publikimit më të fundit të INSTAT, në vitin 2025 diaspora shqiptare e krijuar pas viteve 1990 vlerësohet në 2,256,346 shtetas shqiptarë, duke përfaqësuar rreth 49% të totalit të shtetasve shqiptarë. Nga ky total, 1,177,529 janë meshkuj dhe 1,078,817 janë femra.

Struktura demografike e diasporës karakterizohet nga një profil relativisht i ri në moshë. Grupmosha 15-64 vjeç përfaqëson rreth 77% të diasporës, ndërsa fëmijët e grupmoshës 0-14 vjeç përbëjnë rreth 18%. Personat mbi 65 vjeç zënë vetëm rreth 5%, çka konfirmon se emigracioni shqiptar mbetet kryesisht një migracion me karakter ekonomik dhe familjar, i dominuar nga individë në moshë aktive pune dhe familjet e tyre. Kjo strukturë krijon potencial të rëndësishëm për kontribut ekonomik, transferim njohurish dhe forcim të lidhjeve ndërmjet diasporës dhe zhvillimit të vendit.

IMIGRACIONI

4.1 Prirjet dhe dinamikat e migracionit në Shqipëri

Analiza e të dhënave mbi shtetasit e huaj me qëndrim të rregullt në Republikën e Shqipërisë tregon një trend të qëndrueshëm në rritje të migracionit gjatë viteve të fundit. Sipas INSTAT, në vitin 2024 në territorin shqiptar jetonin 21,940 shtetas të huaj, që përfaqësonin rreth 0.92% të popullsisë rezidente.

Të dhënat administrative të Departamentit për Kufirin dhe Migracionin (DKM) tregojnë se në fund të vitit 2025 numri i shtetasve të huaj me leje të vlefshme qëndrimi arriti në 27,514 persona, duke përbërë rreth 1.16% të popullsisë së vendit. Krahasuar me vitin 2024, ky numër u rrit me 25.4%, duke konfirmuar intensifikimin e flukseve hyrëse dhe konsolidimin gradual të Shqipërisë si vend pritës i migracionit.

Shpërndarja territoriale e shtetasve të huaj mbetet e përqendruar kryesisht në qarkun e Tiranës, ku jetojnë 43.8% e tyre, çka lidhet me përqendrimin e aktivitetit ekonomik, administrativ, arsimor dhe të shërbimeve në kryeqytet.

Për sa i përket shtetësisë, komunitetin më të madh e përbëjnë shtetasit e Kosovës (6,076), të ndjekur nga Italia (3,776), India (2,399), Filipinet (2,213), Egjipti (2,007) dhe Turqia (1,862). Kjo strukturë dëshmon një diversifikim progresiv të origjinës së migrantëve, ku pranishëm janë traditë të shtetasve nga rajoni i Ballkanit i është shtuar një rritje e ndjeshme e migracionit nga vendet e Azisë dhe Afrikës.

Rritja e numrit të shtetasve të huaj lidhet kryesisht me punësimin, investimet, studimet dhe bashkimin familjar. Megjithatë pesha e tyre në popullsinë rezidente mbetet ende e ulët krahasuar me shumicën e vendeve të Bashkimit Evropian, tendenca në rritje tregon se Shqipëria po konsolidohet gradualisht si destinacion migrator. Në këtë kuadër, forcimi i politikave të integritimit, garantimi i aksesit në shërbime dhe zhvillimi i mekanizmave efektivë të menaxhimit të migracionit mbeten elementë kyç për një qeverisje të qëndrueshme të flukseve migratore.

STATISTIKA

SHTETAS
TË HUAJ

VIZA

LEJE
QËNDRIMI

AZIL &
KTHIME

4.2 Profili statistikor i imigracionit

Në Shqipëri, punësimi, bashkimi familjar dhe studimi vijnë të përbëjnë arsyet kryesore për pajisjen e shtetasve të huaj me leje qëndrimi. Sipas të dhënave të Departamentit për Kufirin dhe Migracionin (DKM), në fund të vitit 2025 numri i shtetasve të huaj me leje qëndrimi të vlefshme arriti në 27,514 persona, ose 5,574 persona më shumë krahasuar me vitin 2024. Kjo përfaqëson një rritje prej 25,4%, duke konfirmuar tendencën në rritje të pranisë së shtetasve të huaj në Republikën e Shqipërisë. Ky zhvillim lidhet me zgjerimin e mundësive të punësimit, rritjen e investimeve, interesin për arsimim, si dhe me përmirësimin e procedurave administrative dhe konsolidimin e kuadrit ligjor që rregullon migracionin e rregullt.

Analiza e lejeve të qëndrimit dhe lejeve unike të lëshuara për herë të parë gjatë viteve 2024–2025 evidencon ndryshime të rëndësishme në profilin e migracionit drejt Shqipërisë.

Rritja më e ndjeshme është regjistruar në kategorinë e lejeve unike për punëmarrës, të cilat u rritën nga 7,613 në 12,559 raste (+65,0%), duke konfirmuar se punësimi përbën motivin dominues të migracionit të rregullt drejt vendit. Gjithashtu, aplikimet për bashkim familjar u rritën nga 2,019 në 2,583 raste (+27,9%), duke reflektuar forcimin e komponentit familjar të migracionit.

Rritje shënuan edhe lejet për vetëpunësim dhe investim, të cilat arritën në 784 raste (+34,2%), çka tregon interesin në rritje të shtetasve të huaj për zhvillimin e aktiviteteve ekonomike dhe sipërmarrëse në Shqipëri. Në të kundërt, lejet për studime mbetën pothuajse në të njëjtin nivel, duke kaluar nga 877 në 879 raste, çka dëshmon një interes të qëndrueshëm të studentëve të huaj për institucionet e arsimit të lartë në vend.

Gjatë vitit 2025 u regjistrua gjithashtu rritje e numrit të lejeve të lëshuara për arsye humanitare, nga 140 në 192 raste, si dhe e kategorive "Të tjera", të cilat u rritën nga 1,865 në 2,284 raste. Ndërkohë, numri i lejeve të përhershme të qëndrimit u ul nga 72 në 40 raste, zhvillim që mund të lidhet me ndryshimin e profilit të aplikantëve, orientimin drejt formave të tjera të qëndrimit ose faktorë proceduralë dhe ligjorë që ndikojnë në fitimin e statusit të qëndrimit afatgjatë.

Në tërësi, të dhënat statistikore konfirmojnë se Shqipëria po konsolidohet gradualisht si një vend destinacioni për migracionin e rregullt, veçanërisht për motive punësimi dhe aktiviteteve ekonomike. Rritja e lejeve të lidhura me tregun e punës pasqyron kërkesën në rritje të ekonomisë shqiptare për fuqi punëtore, ndërsa zgjerimi i migracionit për bashkim familjar, investim dhe studime tregon një diversifikim të profileve migratore. Këto zhvillime nënvizojnë rëndësinë e forcimit të politikave të integrit, menaxhimit të migracionit dhe mbrojtjes së të drejtave të shtetasve të huaj, në funksion të garantimit të një qeverisjeje të qëndrueshme të migracionit dhe përmbushjes së nevojave të zhvillimit ekonomik dhe social të vendit.

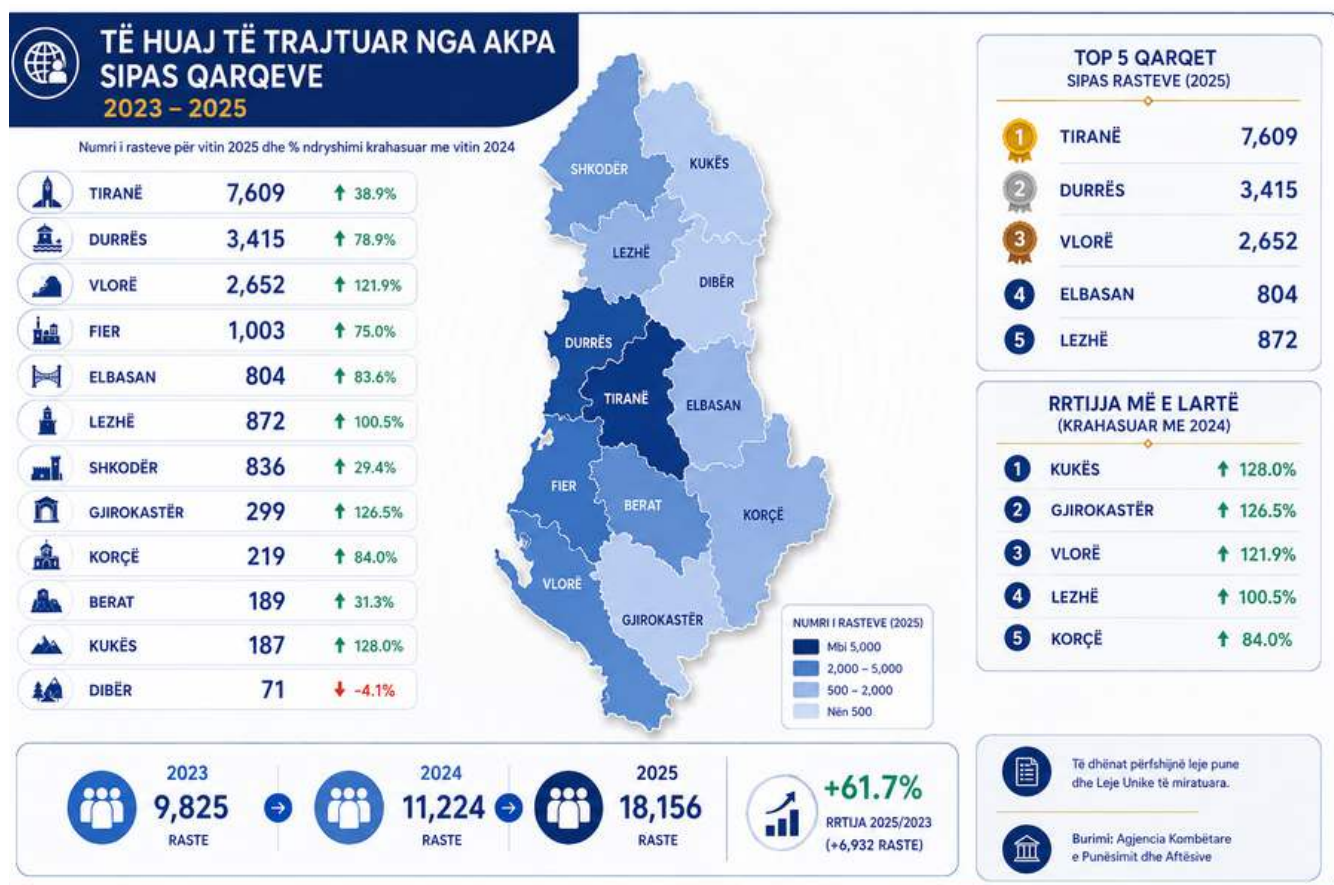

4.2.1 Të dhëna statistikore për të huajt e pajisur me Leje Unike

Sipas të dhënave të raportuara nga AKPA dhe DRPA për periudhën 2023–2025, evidentohet një rritje e ndjeshme e numrit të rasteve të trajtuara për Leje Unike, nga 9,825 raste në vitin 2023 në 18,156 raste në vitin 2025, ose rreth 85% më shumë. Kjo tendencë pasqyron rritjen e kërkesës për fuqi punëtore të huaj në sektorë të ndryshëm të ekonomisë shqiptare, si dhe konsolidimin e proceseve administrative për administrimin e migracionit për qëllime punësimit.

Analiza sipas qarqeve tregon se Tirana mbetet qendra kryesore e punësimit të shtetasve të huaj, me një rritje prej rreth 81%, nga 4,207 raste në vitin 2023 në 7,609 raste në vitin 2025. Ky zhvillim reflekton përqendrimin e aktivitetit ekonomik, investimeve dhe mundësive të punësimit në kryeqytet.

Përveç qarkut të Beratit, i cili shënon një rënie të lehtë të numrit të rasteve të miratuara, të gjitha qarqet e tjera kanë regjistruar rritje të Lejeve Unike. Rritjet më të larta janë evidentuar në Vlorë, Durrës, Elbasan dhe Lezhë, duke reflektuar zgjerimin e aktiviteteve ekonomike dhe rritjen e nevojës për fuqi punëtore të huaj. Ndërkohë, qarqet Dibër, Kukës dhe Korçë paraqesin rritje më të moderuara, çka mund të lidhet me përmasat më të kufizuara të tregut lokal të punës dhe nivelin më të ulët të aktivitetit ekonomik.

Në zbatim të ligjit nr. 79/2021, "Për të huajt", i ndryshuar, shtetasit e huaj që synojnë të qëndrojnë dhe të punojnë ligjërisht në Republikën e Shqipërisë pajisen me Leje Unike, e cila integron në një dokument të vetëm autorizimin për punësim dhe lejen e qëndrimit.

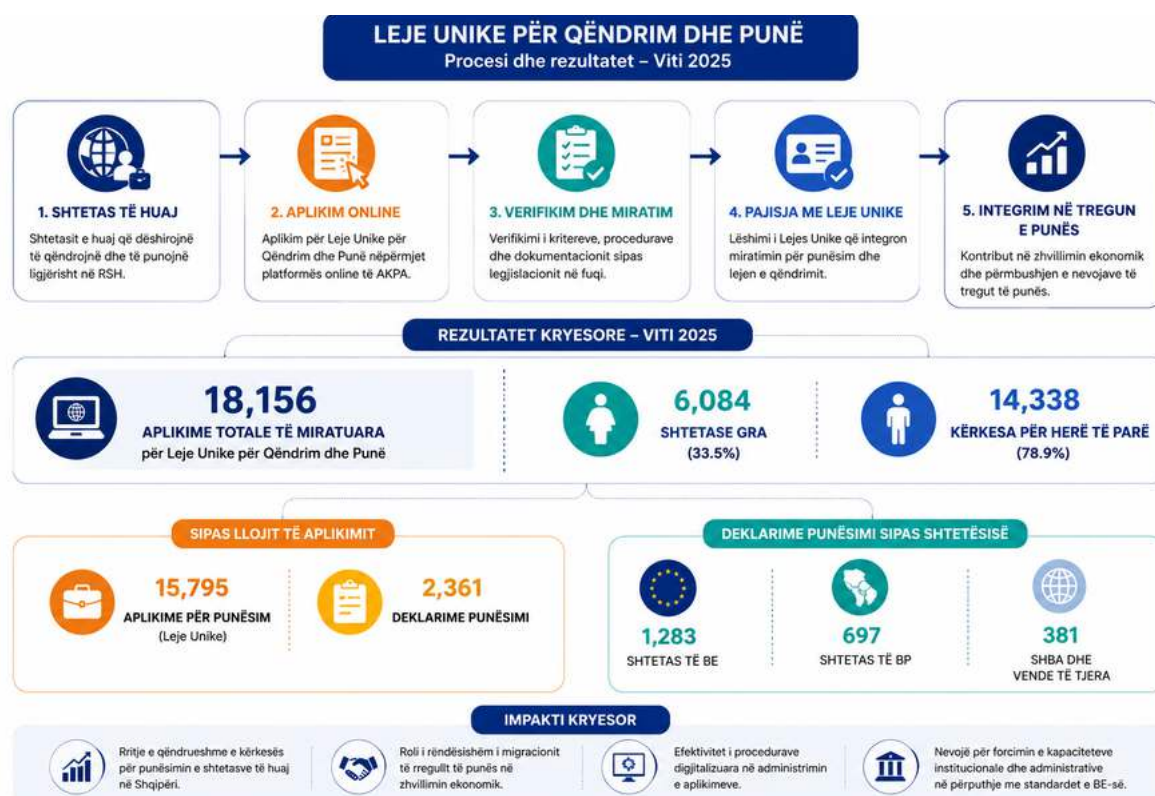
Në varësi të shtetësisë, motivit të qëndrimit, aktivitetit që do të ushtrohet dhe kohëzgjatjes së qëndrimit në vend, shtetasit e huaj pajisen me leje qëndrimi ose leje unike, sipas kategorisë përkatëse. Pajisja me këto autorizime kryhet në përputhje me kriteret, procedurat dhe dokumentacionin e përcaktuar në Vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 858, datë 29.12.2021, "Për përcaktimin e kriterëve, procedurave dhe dokumentacionit për hyrjen, qëndrimin dhe trajtimin e të huajve në Republikën e Shqipërisë", i ndryshuar.

Autoriteti përgjegjës për administrimin e çështjeve që lidhen me punësimin e shtetasve të huaj në Republikën e Shqipërisë është Agjencia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësive (AKPA), e cila e ushtron këtë funksion nëpërmjet Drejtorive Rajonale të Punësimit dhe Aftësive (DRPA) në të gjithë territorin e vendit.

Gjatë vitit 2025, AKPA miratoi 18,156 aplikime online për pajisjen e shtetasve të huaj me Leje Unike për Qëndrim dhe Punë. Nga këto, 6,084 aplikime (33.5%) i përkisnin shtetasve gra, ndërsa 14,338 aplikime (78.9%) ishin kërkesa për pajisje për herë të parë me leje, duke treguar një fluks të lartë hyrjesh të reja të shtetasve të huaj në tregun shqiptar të punës.

Sipas llojit të aplikimit, pjesa më e madhe e miratimeve lidhet me marrëdhëniet e punësimit. Konkretisht, 15,795 aplikime u miratuan për pajisje me Leje Unike, ndërsa 2,361 raste përbënin deklaratime punësimi. Nga këto të fundit, 1,283 deklaratime i përkisnin shtetasve të vendeve anëtare të Bashkimit Evropian, 697 shtetasve të vendeve të Ballkanit Perëndimor, ndërsa pjesa tjetër kryesisht shtetasve të Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe vendeve të tjera.

Të dhënat e vitit 2025 evidencojnë rritjen e qëndrueshme të kërkesës për punësimin e shtetasve të huaj në Shqipëri dhe konfirmojnë rolin gjithnjë e më të rëndësishëm të migracionit të rregullt të punës në mbështetje të zhvillimit ekonomik të vendit.

Po ashtu, të dhënat statistikore të vitit 2025 pasqyrojnë efektivitetin e procedurave të digjitalizuara në administrimin e aplikimeve, si dhe nevojën për forcimin e mëtjejshtëm të kapaciteteve institucionale dhe administrative për menaxhimin e flukseve migratore të lidhura me punësimin, në përputhje me nevojat e tregut të punës dhe procesin e përafrimit me standardet e Bashkimit Evropian.

4.2.2 Punësimi i shtetasve të huaj sipas sektorëve

Analiza e shpërndarjes sektoriale të Lejeve Unike për Qëndrim dhe Punë tregon se punësimi i shtetasve të huaj është i përqendruar kryesisht në sektorë që karakterizohen nga kërkesë e lartë për fuqi punëtore dhe mungesë të burimeve njerëzore në tregun vendas të punës.

Nga këndvështrimi i formës së punësimit, punëmarrja mbetet forma dominuese, veçanërisht në sektorët e akomodimit dhe shërbimit ushqimor, tregtisë, ndërtimit, si dhe bujqësisë, pylltarisë dhe peshkimit. Kjo pasqyron nevojën e vazhdueshme për fuqi punëtore në sektorë me intensitet të lartë pune. Në të kundërt, vetëpunësimi evidentohet më i përhapur në sektorë si aktivitetet profesionale, shkencore dhe teknike, aktivitetet financiare dhe të sigurimit, si dhe aktivitetet e pasurive të paluajtshme, ku ekzistojnë më shumë mundësi për zhvillimin e aktiviteteve ekonomike dhe profesionale të pavarura.

Në tërësi, analiza sektoriale tregon se migracioni i rregullt i punës në Shqipëri mbështet kryesisht sektorët që përballen me mungesë të fuqisë punëtore vendase. Përqendrimi i shtetasve të huaj në shërbime, turizëm, ndërtim dhe tregti pasqyron dinamikën aktuale të ekonomisë shqiptare dhe evidenton rolin gjithnjë e më të rëndësishëm të migracionit të rregullt në plotësimin e nevojave të tregut të punës.

Sektori "**Aktivitetet të tjera të shërbimit**" përfaqëson fushën me numrin më të lartë të lejeve të miratuara, me 3,210 punonjës ose rreth 18% të totalit. Punësimi në këtë sektor përqendrohet kryesisht në profesione elementare dhe vende pune me nivel të ulët kualifikimi, ndërsa punonjësit me kualifikim të lartë përbëjnë vetëm një pjesë të vogël të totalit.

Një peshë të konsiderueshme zë edhe **sektori i Akomodimit dhe Shërbimit Ushqimor**, me 2,789 leje të miratuara ose rreth 15% të totalit. Struktura e punësimit dominohet nga punëmarrës me kualifikim të ulët dhe të mesëm, ndërsa vetëpunësimi mbetet i kufizuar. Ky profil lidhet ngushtë me karakterin sezonal dhe intensitetin e lartë të aktivitetit në industrinë e turizmit dhe shërbimeve.

Edhe **Ndërtimi renditet ndër sektorët kryesorë të punësimit të shtetasve të huaj**, me 2,635 leje të miratuara (rreth 15% e totalit). Kërkesa është e orientuar kryesisht drejt punëtorëve me kualifikim të ulët ose të pakualifikuar, duke reflektuar mungesën e fuqisë punëtore vendase në këtë sektor.

Një rol të rëndësishëm luan gjithashtu **sektori i Tregtisë me shumicë dhe pakicë; riparimit të automjeteve dhe motoçikletave**, ku janë miratuar 2,068 leje, ose rreth 11% e totalit. Në këtë sektor mbizotëron qartësisht punësimi në marrëdhënie pune, çka konfirmon rëndësinë e tij si një nga sektorët kryesorë të integritit të migrantëve në tregun shqiptar të punës.

Në të kundërt, numri më i ulët i lejeve të miratuara regjistrohet në **sektorët e Administrimit Publik dhe Mbrojtjes; Sigurimit Social të Detyrueshëm** (11 punonjës), **Aktivitetëve Profesionale, Shkencore dhe Teknike** (13 punonjës) dhe **Shërbimeve Administrative dhe Mbështetëse** (64 punonjës). Pjesëmarrja e kufizuar e shtetasve të huaj në këta sektorë lidhet me kërkesat specifike profesionale, kufizimet ligjore dhe disponueshmërinë e fuqisë punëtore vendase.

Leje Unike për Qëndrim dhe Punë – 2025

Migracioni i rregullt i punës mbështet kryesisht sektorët që përballen me mungesë të fuqisë punëtore vendase dhe kërkojnë mbështetje të vazhdueshme me burime njerëzore.

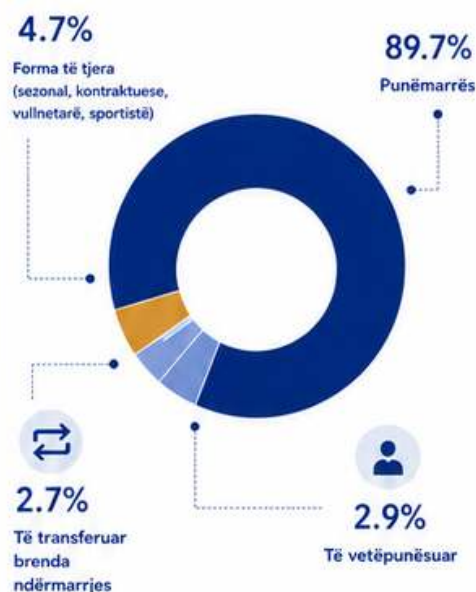

							TOTALI I LEJEVE
Me kualifikim të lartë	Punëtor stinor	Shërbime kontraktuese	Sportistë	Të transferuar brenda ndërmarrjes	Të vetëpunësuar	Vullnetarë	18,156
658	4	18	167	491	532	491	100%
3.6%	0.0%	0.1%	0.9%	2.7%	2.9%	2.7%	

SHPËRNDARJA SIPAS AKTIVITETEVE EKONOMIKE

Aktivitetet Ekonomike	Me kualifikim të lartë	Punëmarrës	Punëtor stinor	Shërbime kontraktuese	Sportistë	Të transferuar brenda ndërmarrjes	Të vetëpunësuar	Vullnetarë	Total
Ind. Përpunuese -Industri të tjera përpunuese	2	1,468	-	-	-	1	22	11	1,504
Ind. Përpunuese -Përpunimi i produkteve ushqimore, pijeve dhe produkteve të duhanit	1	267	-	1	-	-	-	-	269
Ind. Përpunuese -Përpunimi i tekstileve, konfeksionimi i veshjeve dhe prodhimi i lëkures dhe produkteve prej lëkure	-	711	-	-	-	-	1	11	723
Ind. Përpunuese -prodhimi i drurit dhe produkteve prej druri, i letrës dhe produkteve prej letrës, shtypshkrimet	2	706	-	-	-	-	-	1	709
Administrimi publik dhe mbrojtja; Sigurimi social i detyrueshëm	1	5	-	1	2	-	2	-	11
Akomodimi dhe shërbimi ushqimor	8	2,716	4	-	-	1	56	4	2,789
Aktivitetet financiare dhe të sigurimit	4	66	-	-	-	-	16	-	86
Aktivitetet profesionale, shkencore dhe teknike	-	9	-	-	-	-	4	-	13
Aktivitetet të organizatave dhe organizmave ndërkombëtare	13	135	-	3	4	-	1	427	583
Aktivitetet të pasurive të paluajtshme	-	81	-	-	-	-	19	-	100
Aktivitetet të tjera shërbimi	61	2,925	-	8	5	2	184	25	3,210
Aktivitetet të familjeve si punëdhënës;	-	86	-	-	-	-	3	-	89
Arsimi	222	72	-	1	-	-	5	5	305
Arte, argëtim dhe çlodhje	-	288	-	-	156	-	19	5	468
Bujqësia, Pyjet, Peshkimi	1	650	-	-	-	-	3	1	655
Energjia elektrike, gaz, avull ajër i kondicionuar	10	200	-	-	-	-	5	-	215
Industria Nxjerrëse	3	357	-	-	-	-	2	-	362
Informacioni dhe komunikacioni	38	365	-	-	-	-	44	1	448
Ndërtimi	44	2,570	-	1	-	-	17	3	2,635
Shëndetësia dhe aktivitete të punës sociale	43	238	-	-	-	-	20	2	303
Shërbime administrative dhe mbështetëse	4	50	-	2	-	-	8	-	64
Transporti dhe magazinimi	173	365	-	-	-	-	8	1	547
Tregtia me shumicë dhe me pakicë; Riparimi i automjeteve dhe motoçikletave	28	1,950	-	1	3	-	84	4	2,068
TOTALI	658	16,280	4	18	167	6	532	491	18,156

SHPËRNDARJA SIPAS FORMËS SË PUNËSIMIT

DETAJIMI SIPAS FORMËS SË PUNËSIMIT

	Me kualifikim të lartë	658	3.6%
	Punëtor stinor	4	0.0%
	Shërbime kontraktuese	18	0.1%
	Sportistë	167	0.9%
	Të transferuar brenda ndërmarrjes	491	2.7%
	Të vetëpunësuar	532	2.9%
	Vullnetarë	491	2.7%

Migracioni i rregullt i punës në Shqipëri është i përqendruar kryesisht në sektorët e shërbimeve, turizmit, ndërtimit dhe tregtisë, duke plotësuar nevojat e tregut të punës dhe mbështetur zhvillimin ekonomik.

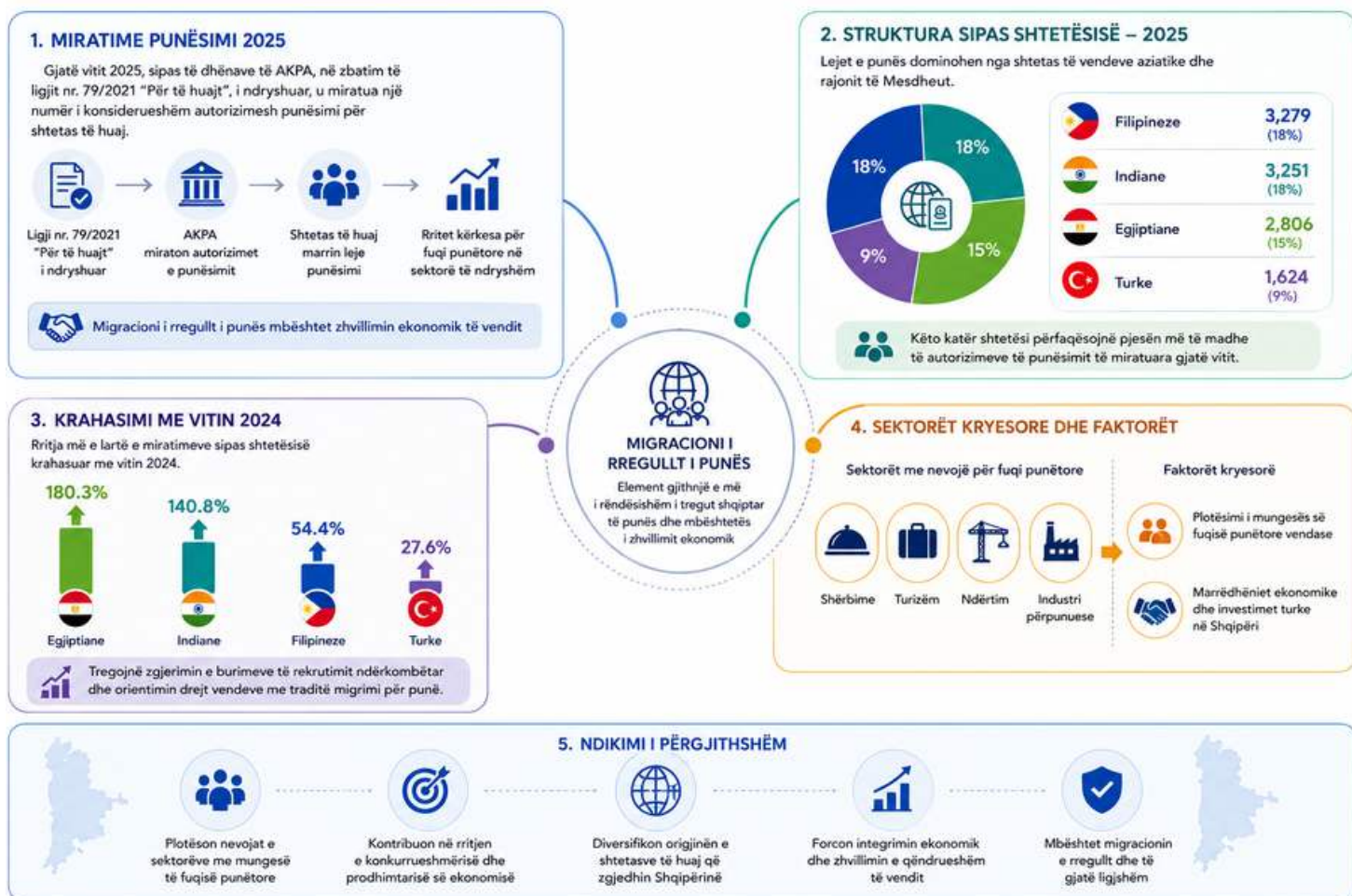
4.2.3 Punësimi i shtetasve të huaj sipas shtetësisë

Gjatë vitit 2025, sipas të dhënave të Agjencisë Kombëtare të Punësimit dhe Aftësive (AKPA), në zbatim të ligjit nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, u miratua një numër i konsiderueshëm autorizimesh punësimi për shtetas të huaj. Ky zhvillim pasqyron rritjen e kërkesës së tregut shqiptar të punës për fuqi punëtore në sektorë të ndryshëm të ekonomisë, si dhe rolin gjithnjë e më të rëndësishëm të migracionit të rregullt në mbështetjen e zhvillimit ekonomik të vendit.

Analiza sipas shtetësisë tregon se lejet e punës dominohen nga shtetas të vendeve aziatike dhe rajonit të Mesdheut. Pjesën më të madhe të miratimeve e zënë shtetasit nga Filipinet me 3,279 leje (rreth 18%), të ndjekur nga shtetasit e Indisë me 3,251 leje (rreth 18%), Egjiptit me 2,806 leje (rreth 15%) dhe Turqisë me 1,624 leje (rreth 9%). Këto katër shtetësi përfaqësojnë pjesën më të madhe të autorizimeve të punësimit të miratuara gjatë vitit.

Krahasuar me vitin 2024, rritja më e lartë është regjistruar për shtetasit egjiptianë, me 180.3%, të ndjekur nga shtetasit indianë me 140.8%, filipinasit me 54.4% dhe shtetasit turq me 27.6%. Këto zhvillime tregojnë zgjerimin e burimeve të rekrutimit ndërkombëtar dhe orientimin e tregut shqiptar drejt vendeve me traditë migrimi për punë. Prania në rritje e punonjësve nga India, Filipinet dhe Egjipti lidhet me nevojën për plotësimin e mungesës së fuqisë punëtore vendase, veçanërisht në sektorët e shërbimeve, turizmit, ndërtimit dhe industrisë përpunuese.

Ndërkohë, pesha e konsiderueshme e shtetasve turq lidhet jo vetëm me marrëdhëniet tradicionale ekonomike ndërmjet dy vendeve, por edhe me praninë e investimeve turke në sektorë të ndryshëm të ekonomisë shqiptare. Në tërësi, të dhënat konfirmojnë se migracioni i rregullt i punës po shndërrohet në një element gjithnjë e më të rëndësishëm të tregut shqiptar të punës, duke kontribuar në plotësimin e nevojave të sektorëve me mungesë të fuqisë punëtore dhe duke reflektuar një diversifikim të origjinës së shtetasve të huaj që zgjedhin Shqipërinë si vend pune dhe qëndrimi.

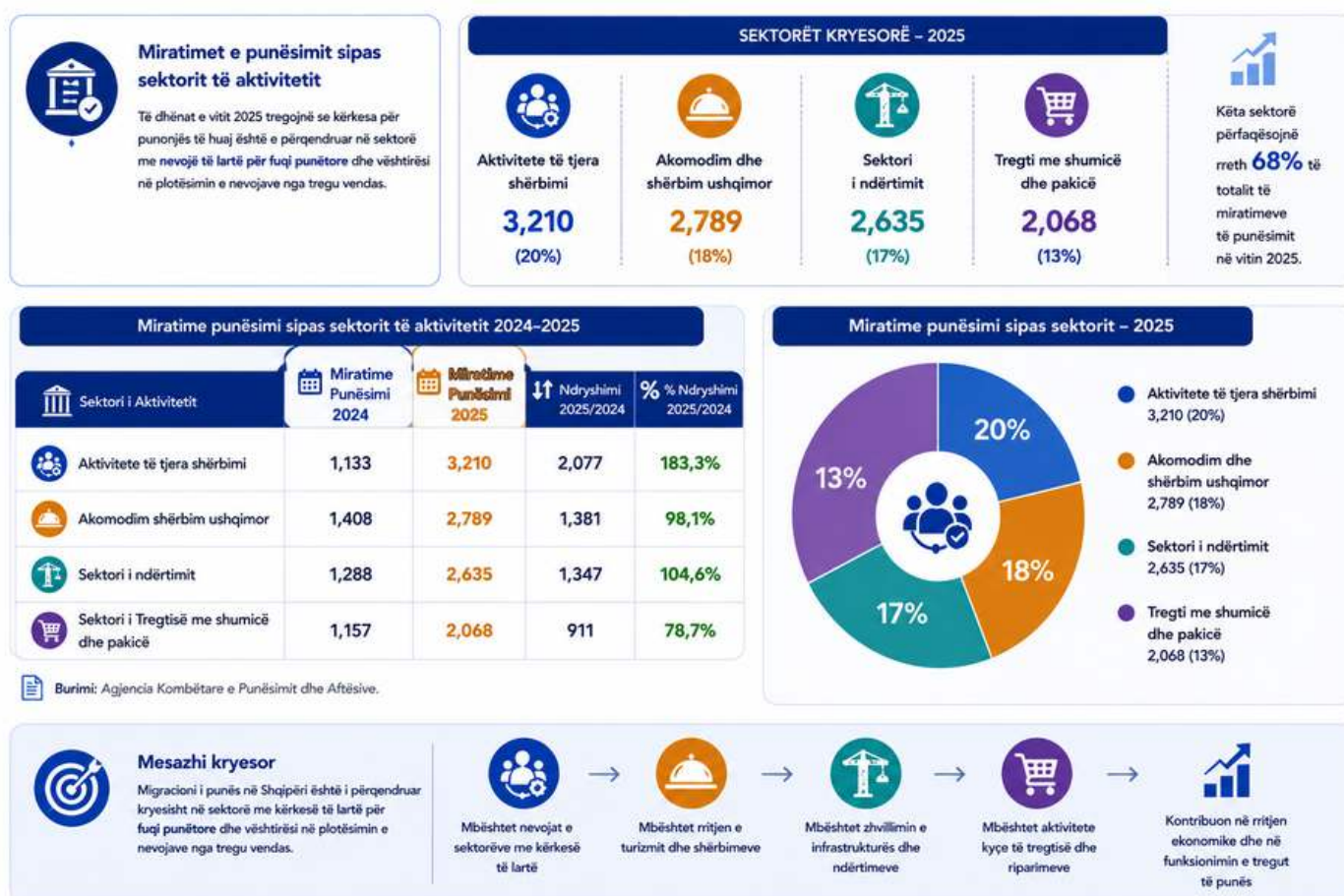
4.2.4 Miratimet e punësimit sipas sektorëve

Analiza e miratimeve të punësimit sipas sektorëve ekonomikë tregon se kërkesa për fuqi punëtore të huaj mbetet e përqendruar në sektorët që përballen me mungesë të burimeve njerëzore dhe me kërkesë të lartë për punonjës. Kjo strukturë pasqyron nevojat aktuale të tregut shqiptar të punës, të lidhura ngushtë me zhvillimin e sektorëve strategjikë të ekonomisë.

Numrin më të lartë të miratimeve e regjistron sektori i Aktiviteteve të tjera të shërbimit, me 3,210 autorizime, ose rreth një të pestën e totalit. Ky sektor pasohet nga Akomodimi dhe shërbimi ushqimor, me 2,789 miratime (rreth 18%), duke reflektuar ndikimin e zgjerimit të aktivitetit turistik dhe rritjen e kërkesës për fuqi punëtore, veçanërisht gjatë periudhave me intensitet të lartë sezonal.

Një peshë të konsiderueshme zë edhe sektori i ndërtimit, me 2,635 miratime, duke pasqyruar ritmet e larta të investimeve në projekte infrastrukturore dhe ndërtime civile. Po ashtu, tregtia me shumicë dhe pakicë, përfshirë aktivitetet e riparimit të automjeteve dhe motoçikletave, vijon të jetë ndër sektorët kryesorë të punësimit të shtetasve të huaj, me 2,068 autorizime të miratuara.

Në tërësi, shpërndarja sektoriale e miratimeve të punësimit konfirmon se migracioni i rregullt i punës në Shqipëri mbështet kryesisht sektorët me kërkesë të lartë për fuqi punëtore dhe me vështirësi në plotësimin e nevojave nga tregu vendas. Kjo prire nënvizon rolin gjithnjë e më të rëndësishëm të punëtorëve migrantë në mbështetjen e aktivitetit ekonomik dhe në funksionimin e tregut shqiptar të punës.

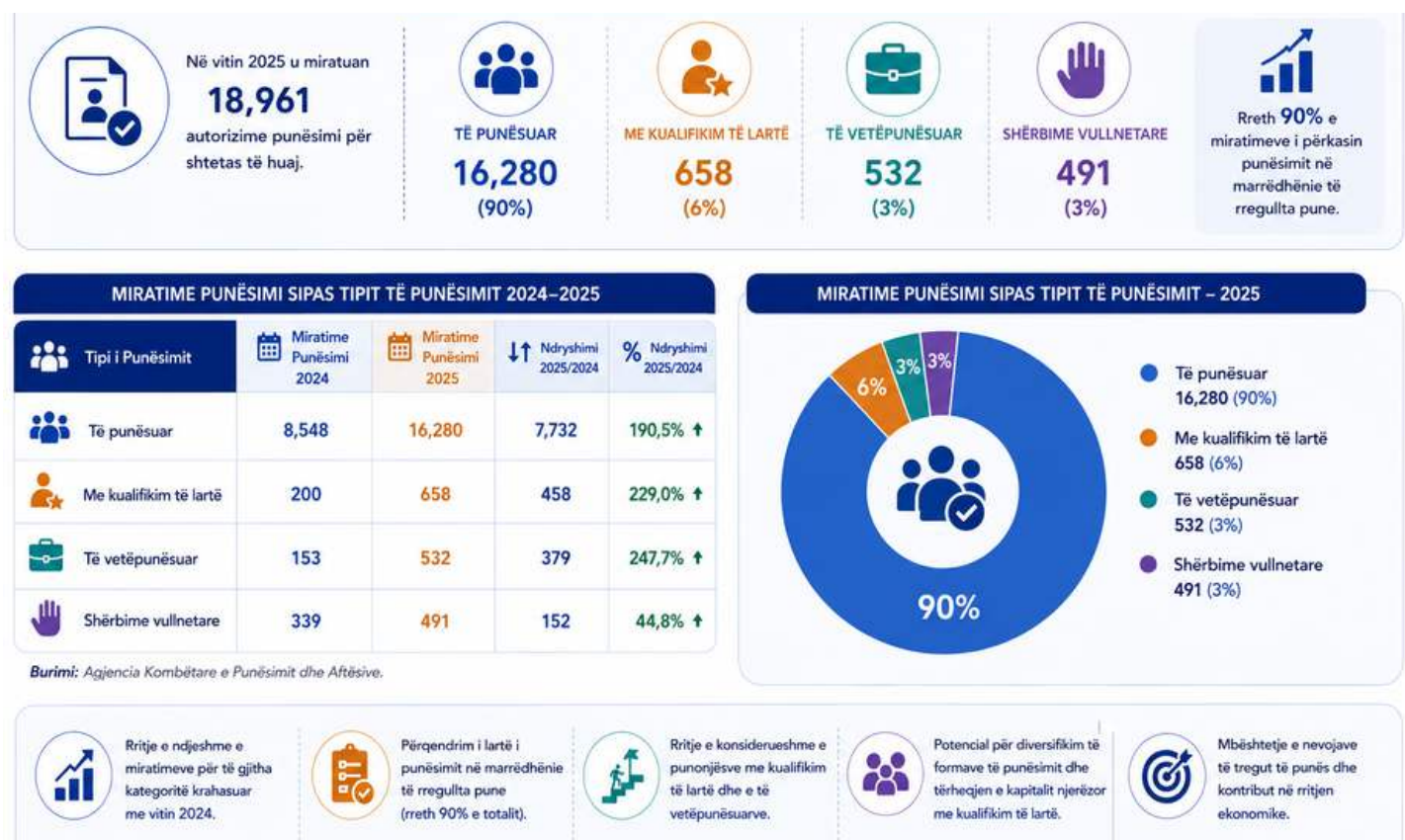
4.2.5 Struktura e punësimit sipas llojit

Analiza e miratimeve të punësimit sipas tipit të punësimit tregon se tregu shqiptar i punës mbështetet kryesisht në punësimin e shtetasve të huaj në marrëdhënie të rregullta pune. **Gjatë vitit 2025, 16,280 autorizime, ose rreth 90% e totalit të miratimeve, i përkisnin kategorisë së punëmarrësve**, duke reflektuar kërkesën e lartë për fuqi punëtore në sektorët me intensitet të lartë pune dhe nevojën për angazhim të vazhdueshëm të punonjësve.

Krahasuar me vitin 2024, kjo kategori shënoi një rritje prej 190.5%, duke konfirmuar zgjerimin e kërkesës për punësim të rregullt të shtetasve të huaj dhe rolin e tyre në plotësimin e mungesave të fuqisë punëtore në ekonominë shqiptare. Ndërkohë, kategoritë e tjera të punësimit zënë një peshë dukshëm më të kufizuar. Gjatë vitit 2025 u miratuan 658 autorizime për punonjës me kualifikim të lartë, 532 për të vetëpunësuar, ndërsa 491 autorizime i përkisnin shërbimeve vullnetare. Megjithatë këto kategori regjistruan ritme të konsiderueshme rritjeje krahasuar me vitin 2024, pesha e tyre në strukturën e përgjithshme të punësimit mbetet relativisht e ulët.

Në veçanti, rritja e numrit të punonjësve me kualifikim të lartë dhe e të vetëpunësuarve tregon një diversifikim gradual të profileve profesionale të shtetasve të huaj të angazhuar në Shqipëri. Megjithatë, migracioni i punës vijon të dominohet nga profesione me kualifikim të ulët ose të mesëm, ndërsa potenciali për tërheqjen e specialistëve dhe profesionistëve me ekspertizë të avancuar mbetet ende i pazhvilluar plotësisht.

Në tërësi, struktura sipas tipit të punësimit konfirmon se Shqipëria mbetet kryesisht një destinacion për migracion pune të bazuar në marrëdhënie punësimi. Ky profil pasqyron nevojat aktuale të tregut të punës, ndërsa njëkohësisht evidenton mundësinë për zhvillimin e politikave që nxisin tërheqjen e kapitalit njerëzor me kualifikim të lartë dhe mbështetin forma më të diversifikuara të angazhimit profesional.

DEKLARIMET E PUNËSIMIT TË SHTETASVE TË HUAJ

SHTETAS TË BE-SË DHE
TË BALLKANIT PERËNDIMOR

SHTETAS TË BE-së

Analiza e strukturës
dhe karakteristikave
kryesore

BALLKANI PERËNDIMOR

Tendencat dhe shpërndarja
sipas shtetësisë, sektorëve
dhe tipeve të punësimit

TENDENCA DHE KRAHASIME

Krahasimi i zhvillimeve midis
dy grupeve kryesore të
shtetasve të huaj

TË DHËNA & EVIDENCA

Të dhëna të konsoliduara për
vendimmarrje dhe politika
të bazuara në prova

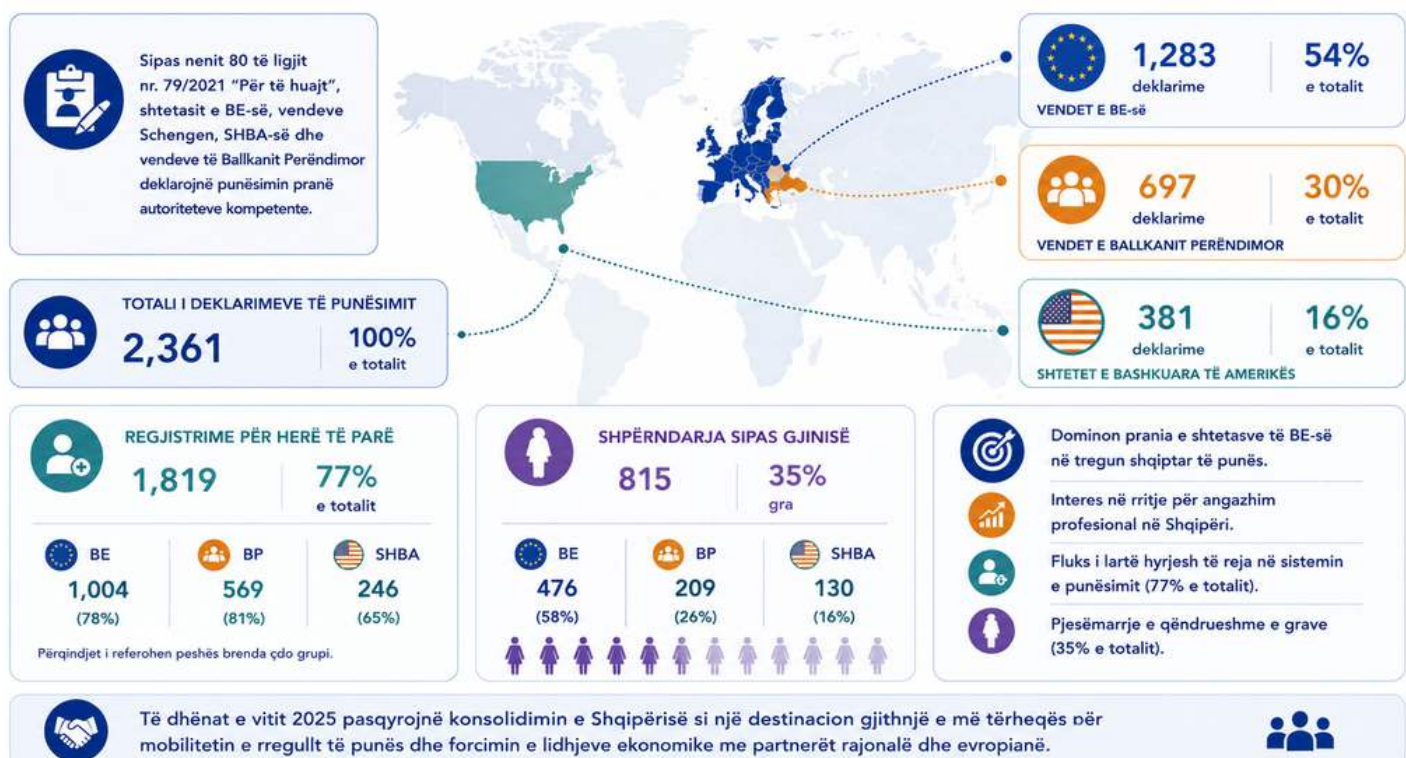
4.3 Profili i deklarimeve të punësimit për vitin 2025

Në përputhje me nenin 80 të ligjit nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, shtetasit e Shteteve të Bashkuara të Amerikës, shtetasit e vendeve anëtare të Bashkimit Evropian dhe të zonës Schengen, anëtarët e familjeve të tyre, si dhe shtetasit e vendeve të Ballkanit Perëndimor (Bosnjë dhe Hercegovinë, Kosovë, Mali i Zi, Maqedoni e Veriut dhe Serbi) nuk pajisen me leje pune, por deklarojnë punësimin pranë autoriteteve kompetente.

Gjatë vitit 2025 u regjistruan 2,361 deklarime punësimi të shtetasve të huaj. Pjesën më të madhe të tyre e përbënin shtetasit e vendeve anëtare të Bashkimit Evropian, me 1,283 deklarime ose 54% të totalit. Ata ndiqeshin nga shtetasit e Ballkanit Perëndimor, me 697 deklarime (30%), ndërsa 381 deklarime (16%) i përkisnin shtetasve të Shteteve të Bashkuara të Amerikës. Kjo shpërndarje evidenton praninë dominuese të shtetasve të BE-së në tregun shqiptar të punës dhe interesin në rritje për angazhim profesional në Shqipëri. Një tregues me rëndësi është fakti se 1,819 deklarime, ose 77% e totalit, i përkisnin shtetasve të regjistruar për herë të parë në sistemin e punësimit. Nga këta, 1,004 ishin shtetas të vendeve të BE-së, 569 shtetas të Ballkanit Perëndimor dhe 246 shtetas të SHBA-ve, duke treguar një fluks të konsiderueshëm hyrjesh të reja në tregun shqiptar të punës gjatë vitit 2025.

Nga perspektiva gjinore, 815 gra rezultojnë të deklaruara për punësim, duke përfaqësuar rreth 35% të totalit të shtetasve të huaj të regjistruar. Pjesa më e madhe e tyre i përkasin vendeve të Bashkimit Evropian (476 gra), të ndjekura nga shtetasit e Ballkanit Perëndimor (209) dhe të Shteteve të Bashkuara të Amerikës (130). Kjo strukturë tregon një pjesëmarrje më të lartë të grave nga vendet e BE-së në tregun shqiptar të punës krahasuar me grupet e tjera.

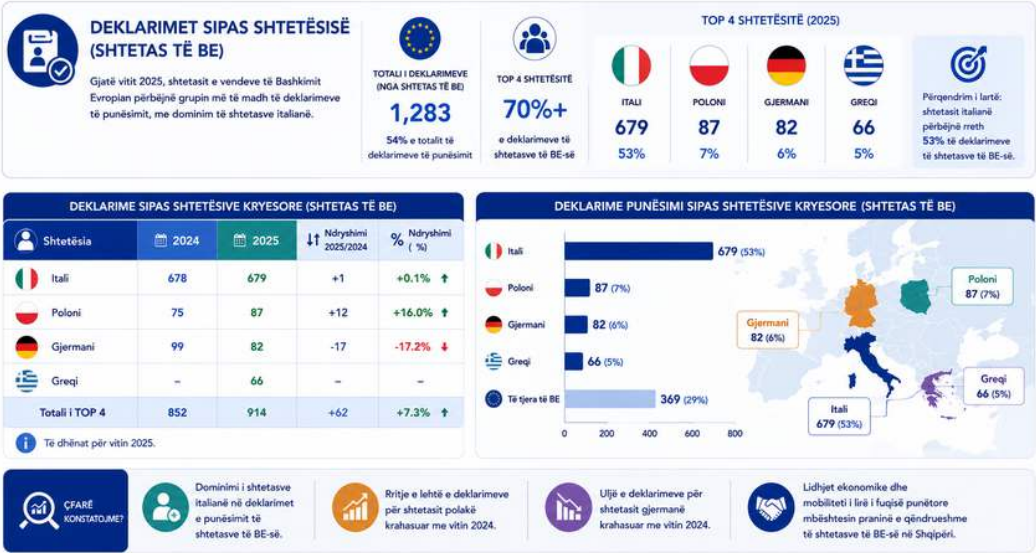
Në tërësi, të dhënat mbi deklaratimet e punësimit tregojnë se Shqipëria po konsolidohet si një destinacion gjithnjë e më tërheqës për punësimin e shtetasve të vendeve me lëvizje të lirë të fuqisë punëtore. Dominimi i shtetasve të Bashkimit Evropian, numri i lartë i regjistrimeve për herë të parë dhe pjesëmarrja e qëndrueshme e grave në tregun e punës pasqyrojnë zgjerimin gradual të mobilitetit ndërkombëtar të punës dhe forcimin e lidhjeve ekonomike të Shqipërisë me partnerët rajonalë dhe evropianë.

4.3.1 Deklarimet sipas shtetësisë

Analiza e deklarimeve të punësimit sipas shtetësisë tregon se shtetasit e vendeve të Bashkimit Evropian përbëjnë grupin më të madh të shtetasve të huaj të regjistruar në tregun shqiptar të punës gjatë vitit 2025.

Brenda këtij grupi, dominojnë shtetasit italianë, me 679 deklarime, ose rreth 53% të të gjitha deklarimeve të shtetasve të BE-së.

Ata ndiqen nga shtetasit polakë me 87 deklarime, gjermanët me 82 deklarime dhe grekët me 66 deklarime. Së bashku, këto katër shtetësi përfaqësojnë mbi 70% të deklarimeve të punësimit të shtetasve të vendeve anëtare të Bashkimit Evropian. Ky përqendrim pasqyron lidhjet tradicionale ekonomike, marrëdhëniet tregtare dhe nivelin e lartë të bashkëpunimit ndërmjet Shqipërisë dhe këtyre vendeve, si dhe interesin e vazhdueshëm për angazhim profesional në tregun shqiptar të punës.

Krahasuar me vitin 2024, numri i deklarimeve të shtetasve italianë mbetet pothuajse i pandryshuar, ndërsa shtetasit polakë shënojnë një rritje të lehtë. Në të kundërt, vihet re një ulje e deklarimeve për shtetasit gjermanë, ndërsa në vitin 2025 shtetasit grekë renditen ndër katër shtetësitë kryesore të regjistruara.

Në tërësi, struktura sipas shtetësisë konfirmon se shtetasit e vendeve të Bashkimit Evropian vijnë në kërk të punës në tregun shqiptar të punës. Kjo prani mbështetet nga afërsia ekonomike, mobiliteti i lirë i fuqisë punëtore dhe bashkëpunimi i konsoliduar ndërmjet Shqipërisë dhe vendeve anëtare të BE-së.

4.3.2 Shpërndarja sektoriale e deklarimeve (shtetas të BE-së)

Analiza e deklarimeve të punësimit sipas sektorëve ekonomikë tregon se shtetasit e vendeve anëtare të Bashkimit Evropian janë të përqendruar kryesisht në sektorët e shërbimeve dhe aktivitetet që kërkojnë ekspertizë profesionale, mobilitet dhe bashkëpunim ndërkombëtar. Kjo strukturë reflekton profilin profesional të këtij grupi dhe natyrën e marrëdhënieve ekonomike ndërmjet Shqipërisë dhe vendeve të BE-së.

Numrin më të lartë të deklarimeve e regjistron sektori "Aktivitete të tjera shërbimi", me 336 deklarime në vitin 2025, duke konfirmuar rëndësinë e këtij sektori në punësimin e shtetasve të BE-së. Pas tij renditen Akomodimi dhe shërbimi ushqimor me 129 deklarime, ndërsa Transporti dhe magazinimi dhe Aktivitetet e organizatave dhe organizmave ndërkombëtare regjistrojnë nga 161 deklarime secili.

Krahasuar me vitin 2024, sektori i Aktiviteteve të tjera të shërbimit shënon rritjen më të lartë, me 36%, ndërsa Akomodimi dhe shërbimi ushqimor regjistron një rritje prej 20.6%. Në të kundërt, sektori i Transportit dhe magazinimit dhe ai i Aktiviteteve të organizatave dhe organizmave ndërkombëtare paraqesin një rënie të deklarimeve, përkatësisht me 26.8% dhe 23.7%.

Në tërësi, shpërndarja sektoriale tregon se shtetasit e Bashkimit Evropian janë të angazhuar kryesisht në sektorë me komponent të lartë shërbimesh, logjistike dhe bashkëpunimi ndërkombëtar. Ky profil ndryshon nga ai i grupeve të tjera të shtetasve të huaj dhe pasqyron një orientim më të theksuar drejt aktivitetëve që kërkojnë ekspertizë, mobilitet profesional dhe kompetenca të specializuara.

4.3.3 Tipi i punësimit (shtetas të BE-së)

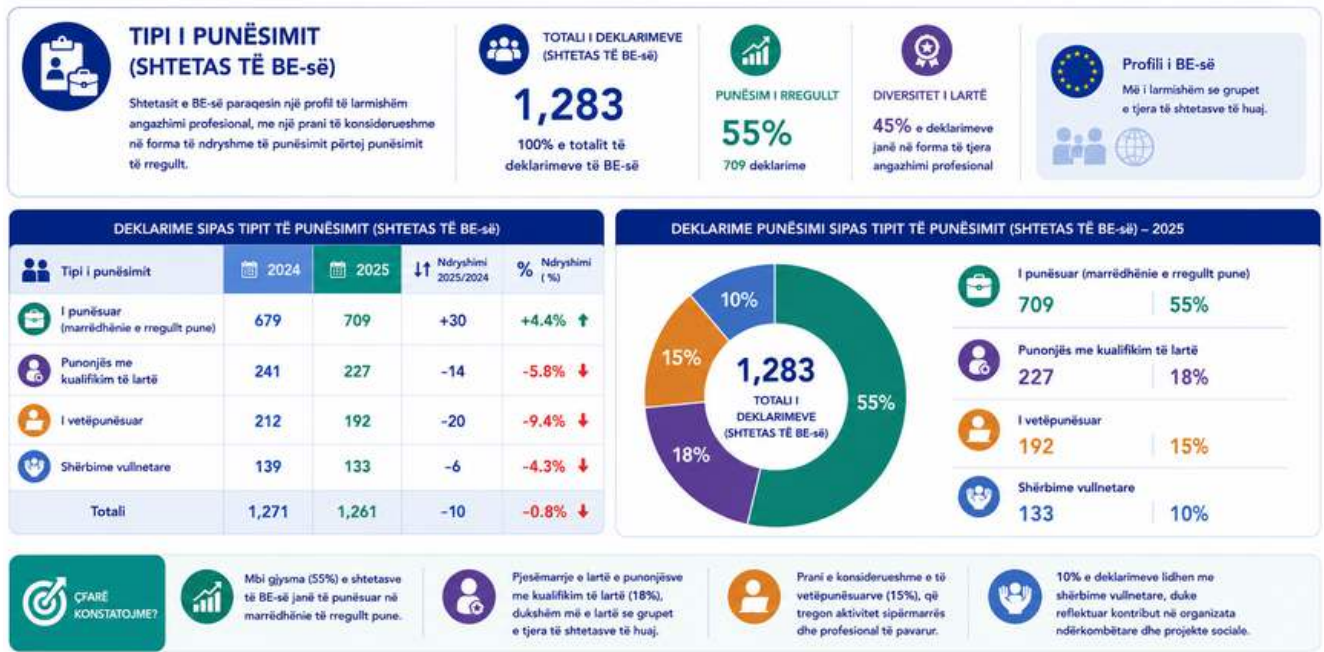
Analiza e deklarimeve të punësimit sipas tipit të punësimit tregon se shtetasit e vendeve anëtare të Bashkimit Evropian paraqesin një profil më të larmishëm të angazhimit profesional krahasuar me grupet e tjera të shtetasve të huaj të pranishëm në tregun shqiptar të punës. Kjo strukturë reflekton diversitetin e aktiviteteve ekonomike dhe nivelin më të lartë të specializimit profesional të këtij grupi.

Gjatë vitit 2025, 709 shtetas të BE-së, ose rreth 55% e totalit të deklarimeve të këtij grupi, rezultojnë të punësuar në marrëdhënie të rregullta pune, duke përbërë kategorinë kryesore të angazhimit profesional. Një peshë të konsiderueshme zënë gjithashtu punonjësit me kualifikim të lartë, me 227 deklarime (rreth 18%), si dhe të vetëpunësuarit, me 192 deklarime (rreth 15%).

Një karakteristikë dalluese e këtij grupi është edhe pjesëmarrja relativisht e lartë në shërbimet vullnetare, ku gjatë vitit 2025 janë regjistruar 133 deklarime, ose rreth 10% e totalit. Kjo tregon se shtetasit e BE-së kontribuojnë jo vetëm përmes marrëdhënieve tradicionale të punësimit, por edhe në aktivitete profesionale të pavarura, pozicione që kërkojnë ekspertizë të specializuar dhe angazhime në organizata ndërkombëtare apo iniciativa me karakter social dhe zhvillimor.

Krahasuar me vitin 2024, vihet re një rritje e deklarimeve për kategorinë e të punësuarve, ndërsa kategoritë e punonjësve me kualifikim të lartë, të vetëpunësuarve dhe shërbimeve vullnetare regjistrojnë një rënie të lehtë. Megjithatë, pesha që këto forma të angazhimit zënë në strukturën e përgjithshme të punësimit mbetet dukshëm më e lartë se ajo e grupeve të tjera të shtetasve të huaj.

Në tërësi, profili i punësimit të shtetasve të Bashkimit Evropian karakterizohet nga një nivel më i lartë diversifikimi të formave të angazhimit profesional, duke reflektuar praninë e specialistëve, profesionistëve të kualifikuar, sipërmarrësve dhe ekspertëve që kontribuojnë në sektorë me vlerë të shtuar për ekonominë shqiptare.

4.3.4 Shpërndarja sektoriale e deklarimeve (shtetas të Ballkanit Perëndimor)

Analiza e deklarimeve të punësimit sipas sektorëve ekonomikë tregon se shtetasit e vendeve të Ballkanit Perëndimor janë të përqendruar kryesisht në sektorët tradicionalë të ekonomisë shqiptare, të karakterizuar nga kërkesë e lartë për fuqi punëtore dhe nevoja të vazhdueshme për punonjës operacionalë. Ky profil reflekton afërsinë gjeografike, lëvizshmërinë rajonale dhe përshtatshmërinë e kësaj fuqie punëtore me nevojat e tregut vendas.

Gjatë vitit 2025, numrin më të lartë të deklarimeve e regjistron Tregtia me shumicë dhe pakicë; riparimi i automjeteve dhe motoçikletave, me 148 deklarime, duke mbetur sektori kryesor i punësimit për këtë grup shtetasish. Pas tij renditen Ndërtimi, me 125 deklarime, Akomodimi dhe shërbimi ushqimor, me 91 deklarime, dhe Aktivitetet e tjera të shërbimit, me 89 deklarime.

Krahasuar me vitin 2024, të katër sektorët kryesorë regjistrojnë rënie të numrit të deklarimeve. Ulja më e ndjeshme evidentohet në sektorin e Akomodimit dhe shërbimit ushqimor, me 56.9%, i ndjekur nga Ndërtimi (43.2%), Tregtia me shumicë dhe pakicë (40.1%) dhe Aktivitetet e tjera të shërbimit (16.8%). Megjithatë, këta sektorë vijojnë të përqendrojnë pjesën më të madhe të deklarimeve të shtetasve të Ballkanit Perëndimor.

Në tërësi, shpërndarja sektoriale tregon se migracioni rajonal i punës mbetet i orientuar drejt sektorëve me intensitet të lartë pune dhe me kërkesë të vazhdueshme për fuqi punëtore. Kjo strukturë konfirmon rolin e rëndësishëm që shtetasit e vendeve të Ballkanit Perëndimor vijojnë të luajnë në mbështetjen e sektorëve tradicionalë të ekonomisë shqiptare dhe në plotësimin e nevojave të tregut të punës.

4.3.5 Deklarime sipas aktivitetit ekonomik (BE vs Ballkani Perëndimor)

Analiza krahasuese e deklarimeve të punësimit sipas aktiviteteve ekonomike evidenton profile të ndryshme të angazhimit profesional ndërmjet shtetasve të vendeve të Bashkimit Evropian dhe atyre të Ballkanit Perëndimor.

Shtetasit e Bashkimit Evropian janë të përqendruar kryesisht në sektorët e aktiviteteve të tjera të shërbimit, organizatave dhe organizmave ndërkombëtare, transportit dhe magazinimit, si dhe akomodimit dhe shërbimit ushqimor. Kjo strukturë pasqyron një prani më të lartë në sektorë që kërkojnë ekspertizë profesionale, mobilitet dhe bashkëpunim ndërkombëtar.

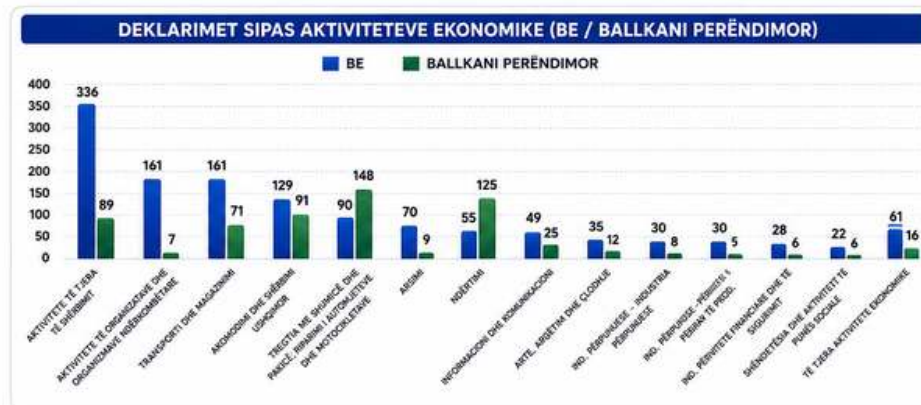
Në të kundërt, shtetasit e Ballkanit Perëndimor janë të orientuar kryesisht drejt tregtisë me shumicë dhe pakicë, ndërtimit, akomodimit dhe shërbimit ushqimor dhe aktiviteteve të tjera të shërbimit. Ky profil lidhet me kërkesën për fuqi punëtore operative në sektorët tradicionalë të ekonomisë shqiptare dhe me afërsinë gjeografike e ekonomike ndërmjet vendeve të rajonit.

Krahasimi ndërmjet dy grupeve tregon se, megjithëse të dyja kontribuojnë në plotësimin e nevojave të tregut shqiptar të punës, roli i tyre ndryshon sipas karakteristikave të sektorëve ku janë të angazhuar. Shtetasit e Bashkimit Evropian kanë një prani më të theksuar në aktivitete me komponent profesional dhe institucional, ndërsa shtetasit e Ballkanit Perëndimor mbështesin kryesisht sektorët me intensitet të lartë pune dhe kërkesë të vazhdueshme për punonjës.

Në tërësi, kjo shpërndarje konfirmon se tregu shqiptar i punës mbështetet në profile të ndryshme migratore, të cilat plotësojnë nevoja të ndryshme të ekonomisë. Diversiteti i sektorëve ku angazhohen shtetasit e huaj përbën një element të rëndësishëm për funksionimin e tregut të punës dhe për zhvillimin ekonomik të vendit.

KRAHASIMI I DEKLARIMEVE SIPAS AKTIVITETEVE EKONOMIKE (BE DHE BALLKANI PERËNDIMOR)

Profile të ndryshme angazhimi që plotësojnë nevoja të ndryshme të tregut shqiptar të punës.

Shtetasit e BE-së dhe të Ballkanit Perëndimor plotësojnë nevoja të ndryshme, por komplementare të ekonomisë shqiptare. Kjo shpërndarje e balancuar sipas sektorëve është një element kyç për funksionimin e qëndrueshëm të tregut të punës.

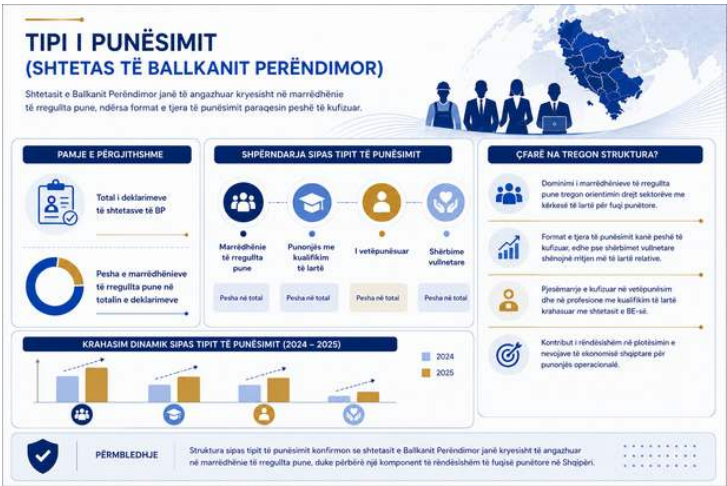
TË DHËNAT TREGOJNË SE BASHKËPUNIMI EKONOMIK DHE LËVIZSHMËRIA E FUQISË PUNËTORE JANË FAKTORË TË RËNDËSISHËM PËR RRITJEN DHE QËNDRUESHMËRINË EKONOMIKE TË VENDIT.

4.3.6 Tipi i punësimit (shtetas të Ballkanit Perëndimor)

Analiza e deklarimeve sipas tipit të punësimit tregon se shtetasit e vendeve të Ballkanit Perëndimor janë të angazhuar kryesisht në forma tradicionale të punësimit. Kjo strukturë reflekton orientimin e migracionit rajonal drejt profesioneve operative dhe sektorëve me kërkesë të lartë për fuqi punëtore, ku mbizotërojnë marrëdhëniet e rregullta të punës.

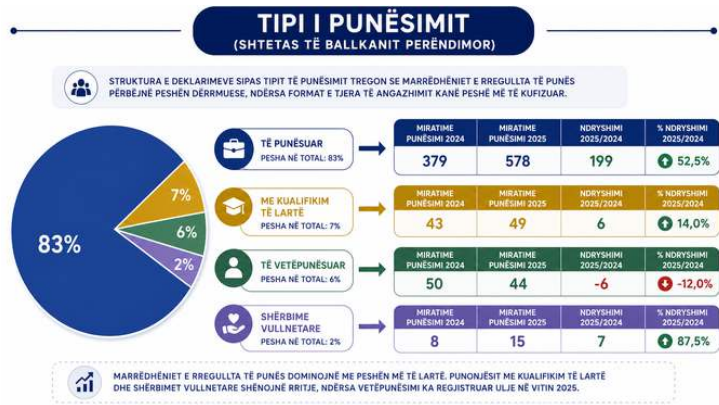
Gjatë vitit 2025, 578 shtetas, ose rreth 83% e totalit të deklarimeve të këtij grupi, rezultojnë të punësuar në marrëdhënie të rregullta pune, duke përbërë kategorinë dominuese të angazhimit profesional. Krahasuar me vitin 2024, kjo kategori regjistroi një rritje prej 52.5%, duke konfirmuar zgjerimin e kërkesës për punonjës nga vendet e Ballkanit Perëndimor.

Format e tjera të angazhimit profesional paraqesin një peshë dukshëm më të kufizuar. Gjatë vitit 2025 u regjistruan 49 deklarime për punonjës me kualifikim të lartë, 44 deklarime për të vetëpunësuar dhe 15 deklarime për shërbime vullnetare. Megjithëse shërbimet vullnetare shënuan rritjen më të lartë relative (87.5%) krahasuar me vitin paraardhës, pesha e tyre në strukturën e përgjithshme të deklarimeve mbetet minimale.

Profili i punësimit të shtetasve të Ballkanit Perëndimor ndryshon nga ai i shtetasve të Bashkimit Evropian, duke u karakterizuar nga një përqendrim më i madh në marrëdhëniet standarde të punës dhe një pjesëmarrje më e kufizuar në vetëpunësim, profesione me kualifikim të lartë dhe aktivitete vullnetare. Kjo prirje lidhet me natyrën e kërkesës së tregut shqiptar të punës dhe me karakteristikat e migracionit rajonal, i cili mbështet kryesisht sektorët që kërkojnë angazhim të drejtpërdrejtë të fuqisë punëtore.

Në tërësi, struktura sipas tipit të punësimit konfirmon se shtetasit e Ballkanit Perëndimor përbëjnë një komponent të rëndësishëm të fuqisë punëtore në Shqipëri, duke kontribuar kryesisht në sektorët me intensitet të lartë pune dhe në plotësimin e nevojave të ekonomisë për punonjës operacionalë.

MIGRACIONI I PARREGULLT NË VEND

*Analizë e tendencave,
të dhënave dhe zhvillimeve
gjatë periudhës*

**ANALIZË
E TË DHËNAVE**

**TENDENCA
DHE ZHVILLIME**

**POLITIKA DHE
LEGJISLACION**

**BASHKËPUNIM
INSTITUCIONAL**

5. Menaxhimi i migracionit të parregullt në Shqipëri

Menaxhimi i migracionit të parregullt në Republikën e Shqipërisë mbështetet në një sistem të koordinuar institucional, ku Ministria e Brendshme luan rolin qendror në hartimin e politikave dhe koordinimin e strukturave përgjegjëse. Nëpërmjet Drejtorisë së Përgjithshme për Zhvillimin e Migracionit dhe Azilit, strukturave të Policisë së Shtetit, Drejtorisë për Kufirin dhe Migracionin (DKM) dhe Departamentit për Policinë Kriminale, Ministria e Brendshme garanton zbatimin e politikave dhe masave për parandalimin, kontrollin dhe trajtimin e migracionit të parregullt.

Drejtoria për Kufirin dhe Migracionin (DKM) përfaqëson strukturën kryesore operationale në këtë fushë. Nëpërmjet strukturave të saj qendrore dhe vendore, ajo është përgjegjëse për parandalimin dhe luftën kundër migracionit të parregullt përmes menaxhimit të integruar të kufirit, kontrollin e ligjshmërisë së qëndrimit të shtetasve të huaj, ndalimin, largimin vullnetar, dëbimin dhe kthimin e tyre në vendin e origjinës ose tranzitit, si dhe zbatimin e marrëveshjeve të ripranimit. Gjithashtu, DKM kryen pritjen dhe intervistimin e shtetasve shqiptarë të kthyer në kufi, i informon ata mbi mundësitë e riintegrit, bashkëpunon me partnerët rajonalë dhe ndërkombëtarë në shkëmbimin e informacionit për migracionin e parregullt, si dhe identifikon, referon dhe asiston viktimat dhe viktimat e mundshme të trafikimit, përfshirë të miturit e pashoqëruar, në përputhje me Mekanizmin Kombëtar të Referimit dhe Procedurat Standarde të Veprimit.

Drejtoria e Politikave Kundër Krimin të Organizuar, Migracionit dhe Azilit është përgjegjëse për hartimin dhe koordinimin e politikave shtetërore në fushën e migracionit, azilit dhe refugjatëve. Ajo monitoron zbatimin e dokumenteve strategjike, administron procedurat për shqyrtimin e kërkesave për azil dhe koordinon procesin e trajtimit të aplikimeve dhe dokumentacionit përkatës, duke kontribuar në funksionimin efektiv të sistemit kombëtar të mbrojtjes ndërkombëtare.

Drejtoria e Politikave të Antitrafikut ka përgjegjësinë për monitorimin dhe koordinimin e veprimtarisë së institucioneve të përfshira në parandalimin dhe luftën kundër trafikimit të personave. Veprimtaria e saj mbështetet në zbatimin e Planit Kombëtar të Veprimit kundër Trafikimit të Personave, koordinimin ndër-institucional dhe orientimin e strukturave përgjegjëse, me qëllim forcimin e masave parandaluese, mbrojtjen e viktimave dhe përmirësimin e bashkëpunimit ndërkombëtar.

5.1 Bashkëpunimi në fushën e kthimit dhe ripranimit

Gjatë vitit 2025, Drejtoria për Kufirin dhe Migracionin (DKM) vijoi forcimin e kuadrit institucional dhe procedural në fushën e kthimit dhe ripranimit, në përputhje me zhvillimet ligjore dhe nevojat operacionale. Në këtë kuadër, u hartuan dhe u përcollën për negociim projekt-marrëveshje ripranimi me Nepalin dhe Sri Lankën, me synim zgjerimin e bashkëpunimit ndërkombëtar dhe përmirësimin e mekanizmave të menaxhimit të migracionit të parregullt.

Paralelisht, DKM vijoi të jetë përfituesi kryesor i projektit rajonal për forcimin e kapaciteteve në fushën e ripranimit, i financuar nga Qeveria Daneze dhe i zbatuar nga Zyra Rajonale e Organizatës Ndërkombëtare për Migracionin (IOM). Projekti, i zhvilluar gjatë periudhës 2021–qershor 2025, synoi rritjen e kapaciteteve institucionale dhe përmirësimin e procedurave për menaxhimin e proceseve të kthimit dhe ripranimit.

Një zhvillim i rëndësishëm gjatë vitit ishte edhe finalizimi i instalimit të modulit elektronik e-RCMS (Readmission Case Management System) në rrjetin informativ të Policisë së Shtetit. Sistemi mundëson administrimin elektronik të rasteve të ripranimit, përmirëson koordinimin ndërinstitucional dhe forcon monitorimin, raportimin dhe gjurmueshmërinë e procedurave të kthimit, në përputhje me standardet evropiane të menaxhimit të migracionit.

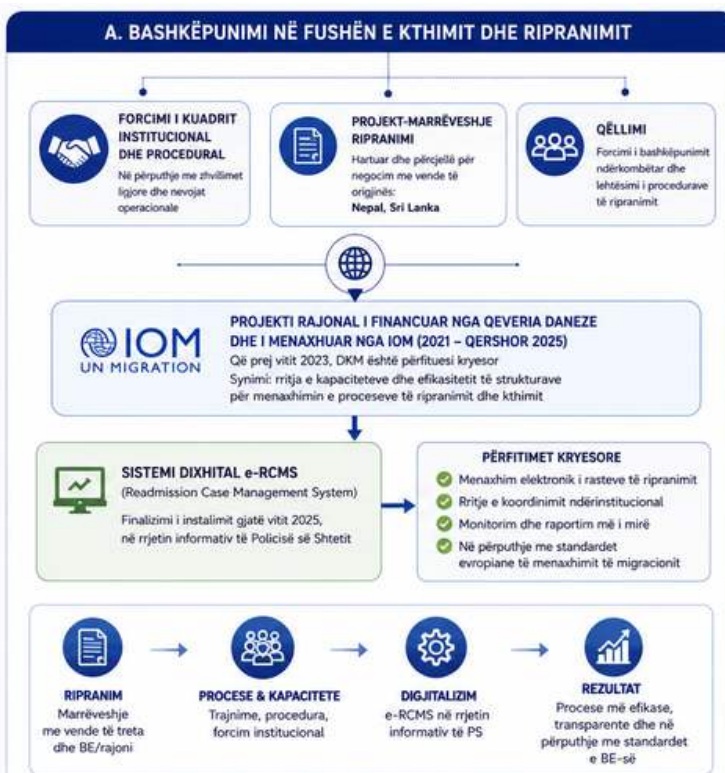
5.1.1 Kërkesat për ripranim të shtetasve shqiptarë

Në zbatim të Marrëveshjes së Ripranimit ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Bashkimit Evropian, si dhe të marrëveshjeve dypalëshe të ripranimit, gjatë vitit 2025 u trajtuan dhe morën përgjigje 348 kërkesa për ripranimin e shtetasve shqiptarë madhorë. Krahësuar me vitin 2024, kur u administruan 309 kërkesa, evidentohet një rritje prej 39 rastesh, duke reflektuar intensifikimin e bashkëpunimit ndërkombëtar në fushën e ripranimit.

Analiza sipas shteteve tregon se Gjermania vijon të jetë vendi me numrin më të lartë të kërkesave për ripranim, duke regjistruar edhe rritjen më të madhe krahasuar me vitin paraardhës. Në të kundërt, Mbretëria e Bashkuar paraqiti më pak kërkesa se në vitin 2024, ndërsa Belgjika shënoi një rënie më të lehtë.

Gjatë vitit 2025 nuk u regjistruan kërkesa për ripranim nga Franca, ndërsa numri i kërkesave nga Holanda dhe Luksemburgu mbeti i pandryshuar. Gjithashtu, disa shtete që kishin paraqitur kërkesa gjatë vitit 2024, si Franca, Sllovenia dhe Mali i Zi, nuk regjistruan asnjë kërkesë gjatë vitit raportues.

Këto zhvillime pasqyrojnë ndryshimet në flukset migratore të shtetasve shqiptarë, si edhe dinamikën e bashkëpunimit me shtetet partnere në zbatimin e procedurave të ripranimit, duke evidentuar rëndësinë e koordinimit ndërkombëtar në menaxhimin e migracionit të parregullt.

PËRMBLEDHJE KRYESORE – VITI 2025

347

KËRKESA TË TRAJTUARA
NË VITIN 2025

+38

KËRKESA MË SHUMË
VS 2024

+12,3%

RRITJE KRAHASUAR
ME VITIN 2024BASHKËPUNIM
I FORCUAR
ME SHTETET
PARTNERE

Gjatë vitit 2025 janë trajtuar 347 kërkesa për ripranim të shtetasve shqiptarë madhorë, duke shënuar një rritje prej 38 kërkesash (+12,3%) krahasuar me vitin 2024.

TENDENCAT KRYESORE

RRITJE MË TË THEKSUARA

ULJE MË TË THEKSUARA

Burimi: Departamenti i Kufirit dhe Migracionit.

RIPRANIMI I SHTETASVE SHQIPTARË (MADHOR) SIPAS SHTETEVE

SHTETI	2023	2024	2025	NDRYSHIMI 2025/2024	% NDRYSHIMI 2025/2024
Gjermania	166	171	228	+57	33.3%
Belgjika	67	46	62	+16	34.8%
Anglia	108	74	42	-32	-43.2%
Franca	18	3	0	-3	-100.0%
Polonia	0	0	2	+2	N/A
Finlanda	6	0	1	+1	N/A
Luksemburgu	10	5	4	-1	-20.0%
Holanda	22	7	7	0	0.0%
Suedia	0	0	0	0	-
Bullgaria	8	0	0	0	-
Norvegjia	0	1	1	0	0.0%
Italia	0	0	0	0	-
Spanja	1	0	0	0	-
Sllovenia	0	1	0	-1	-100.0%
Kosova	1	0	0	0	-
Mali i Zi	0	1	0	-1	-100.0%
TOTALI	407	309	347	+38	12.3%

PËRFAQËSIMI SIPAS SHTETEVE – VITI 2025

5.1.2 Ripranimi i të miturve të pashoqëruar sipas shteteve

Gjatë vitit 2025 janë trajtuar gjithsej 9 kërkesa për ripranimin e të miturve shqiptarë të pashoqëruar, krahasuar me 12 kërkesa gjatë vitit 2024, duke shënuar një ulje të numrit të rasteve.

Nga këto, 7 kërkesa janë pranuar, ndërsa 2 raste kanë mbetur në proces shqyrtimi në fund të periudhës raportuese. Nuk është regjistruar asnjë rast refuzimi.

TOTALI I KËRKESAVE
VITI 2025

9

TË PRANUARA
(POZ.)

7

NË PROCES
(PROC.)

2

TË REFUZUARA

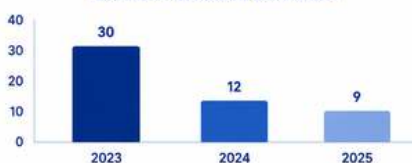
0

RIPRANIMI I TË MITURVE TË PASHOQËRUAR SIPAS SHTETEVE

Nr.	Shteti	2023			2024			2025		
		Total	Poz.	Proc.	Total	Poz.	Proc.	Total	Poz.	Proc.
1	Gjermania	17	17	0	11	11	0	3	3	0
2	Franca	5	5	0	0	0	0	0	0	0
3	Suedia	2	2	0	1	1	0	0	0	0
4	Greqia	1	1	0	0	0	0	4	4	0
5	Italia	2	2	0	0	0	0	0	0	0
6	Kosova	3	3	0	0	0	0	2	0	2
TOTALI		30	30	0	12	12	0	9	7	2

■ Total = Kërkesa totale ■ Poz. = Kërkesa të pranuar ■ Proc. = Në proces shqyrtimi

KRAHASIMI I KËRKESAVE SIPAS VITEVE

SHPËRNDARJA SIPAS SHTETEVE – VITI 2025

Të gjitha kërkesat e paraqitura gjatë vitit 2025 janë pranuar. 2 raste vijojnë të jenë në proces shqyrtimi.

Sipas shpërndarjes sipas shteteve, Greqia ka paraqitur numrin më të lartë të kërkesave për ripranim (4 raste), e ndjekur nga Gjermania (3 raste) dhe Kosova (2 raste).

Për trajtimin e kërkesave dhe ndjekjen e procedurave të kthimit dhe ripranimit të të miturve të pashoqëruar, Agjencia Shtetërore për Mbrojtjen e të Drejtave të Fëmijës (ASHMDF) mbetet partneri kryesor institucional i Drejtorisë për Kufirin dhe Migracionin.

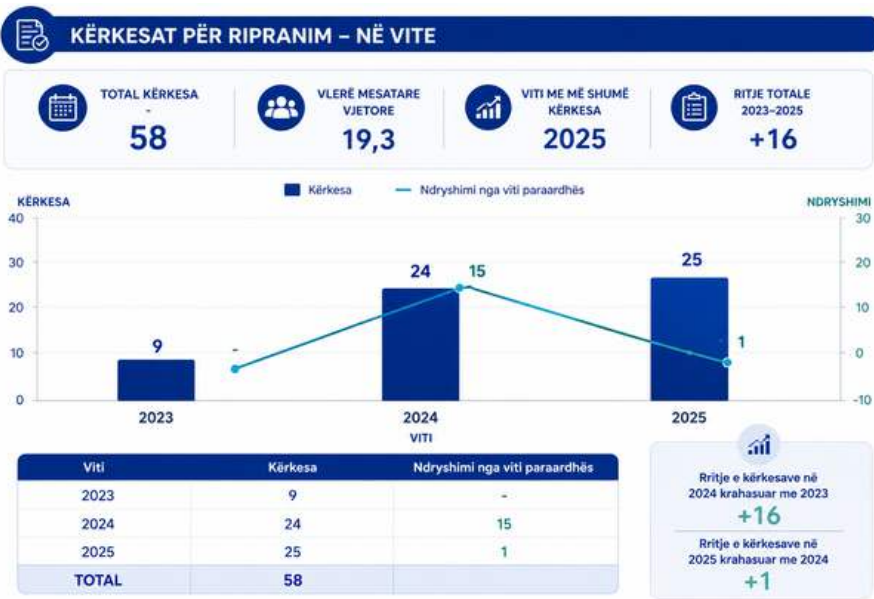
5.1.3 Operacionet e riatdhesimit

Gjatë vitit 2025 janë realizuar 2 operacione riatdhesimi me eskortë shqiptare, nëpërmjet të cilave janë kthyer në Shqipëri 64 shtetas shqiptarë. Krahasuar me vitin 2024, kur u zhvilluan 6 operacione të tilla dhe u riatdhesuan 252 shtetas shqiptarë, vihet re një rënie e ndjeshme si në numrin e operacioneve ashtu edhe në numrin e personave të kthyer.

Në terma krahasues, gjatë vitit 2025 janë zhvilluar 4 operacione më pak dhe janë riatdhesuar 188 shtetas shqiptarë më pak se në vitin 2024. Kjo tendencë mund të lidhet me uljen e rasteve që kanë kërkuar organizimin e operacioneve të kthimit me eskortë, si dhe me ndryshimet në flukset migratore dhe procedurat e kthimit të zbatuara nga vendet pritëse.

5.1.4 Kërkesat për kthim vullnetar dhe kthim vullnetar të asistuar

Gjatë vitit 2025 janë trajtuar gjithsej 25 kërkesa për kthim vullnetar dhe kthim vullnetar të asistuar të shtetasve të huaj, në bashkëpunim me IOM-in. Krahasuar me vitin 2024, kur janë trajtuar 24 kërkesa, evidentohet një rritje e lehtë prej një rasti më shumë gjatë vitit 2025. Megjithëse ndryshimi është minimal, të dhënat tregojnë vijimësinë e mekanizmave të kthimit vullnetar dhe të asistuar si një instrument i rëndësishëm për menaxhimin e migracionit të parregullt, duke ofruar zgjidhje të qëndrueshme dhe dinjitoze për shtetasit e huaj që dëshirojnë të rikthehen në vendet e tyre të origjinës.

5.2 Aplikimet për Azil

Reduktimi i azilkërkimit të pabazuar nga shtetasit shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian dhe zonës Schengen vijon të jetë një prioritet i politikave të migracionit në Shqipëri, në funksion të përmbushjes së angazhimeve të procesit të integritimit evropian dhe ruajtjes së regjimit të lëvizjes pa viza.

Në këtë kuadër, Ministria e Brendshme, në bashkëpunim me institucionet kombëtare dhe partnerët ndërkombëtarë, ka vijuar zbatimin e masave parandaluese, informuese dhe ndërgjegjësuere, me synim uljen e migracionit të parregullt dhe adresimin e faktorëve që nxisin paraqitjen e kërkesave të pabazuara për azil.

Sipas të dhënave të Eurostat, gjatë vitit 2025 u regjistruan 3,710 aplikime për herë të parë për azil nga shtetas shqiptarë në vendet e BE-së dhe zonën Schengen. Krahasuar me vitet e mëparshme, vihet re një tendencë e qartë rënëse, pasi numri i aplikimeve zbriti nga 6,980 në vitin 2023 në 5,520 në vitin 2024 dhe në 3,710 gjatë vitit 2025. Në raport me vitin 2024, aplikimet u reduktuan me 1,810 raste ose 32,7%, ndërsa krahasuar me vitin 2023 rënia arrin në afro 47%, duke reflektuar një tkurrje të ndjeshme të fenomenit të azilkërkimit të pabazuar.

Analiza sipas shteteve pritëse tregon se Franca vijon të jetë destinacioni kryesor për shtetasit shqiptarë që aplikojnë për herë të parë për azil, megjithëse numri i aplikimeve ka shënuar një rënie të ndjeshme, nga 2,650 raste në vitin 2023 në 885 raste në vitin 2025. Një tendencë e ngjashme evidentohet edhe në Gjermani, ku aplikimet u reduktuan nga 1,580 në 370, duke regjistruar rënien më të madhe ndër vendet kryesore pritëse.

Italia paraqet një ecuri më të qëndrueshme. Pas një rritjeje të përkohshme gjatë vitit 2024, aplikimet ranë në 1,390 në vitin 2025, duke mbetur pranë niveleve të vitit 2023 dhe duke e renditur Italinë si një nga destinacionet kryesore të shtetasve shqiptarë.

Ndryshe nga tendenca e përgjithshme, Greqia dhe Irlanda shënuan rritje graduale të aplikimeve për azil gjatë periudhës në analizë. Në të kundërt, Belgjika dhe Holanda regjistruan ulje të moderuara, duke ruajtur gjithsesi një peshë relativisht të vogël në totalin e aplikimeve.

Në tërësi, të dhënat tregojnë një rënie të përgjithshme të azilkërkimit të pabazuar nga shtetasit shqiptarë, të shoqëruar me një zhvendosje të pjesshme të destinacioneve drejt vendeve që tradicionalisht kanë regjistruar flukse më të ulëta aplikimesh.

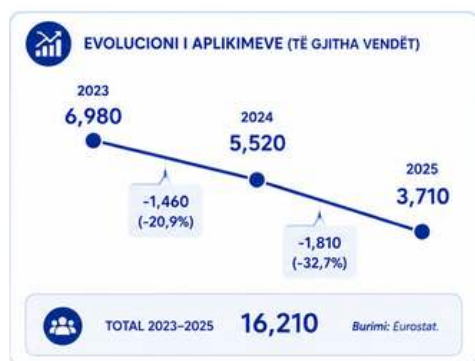
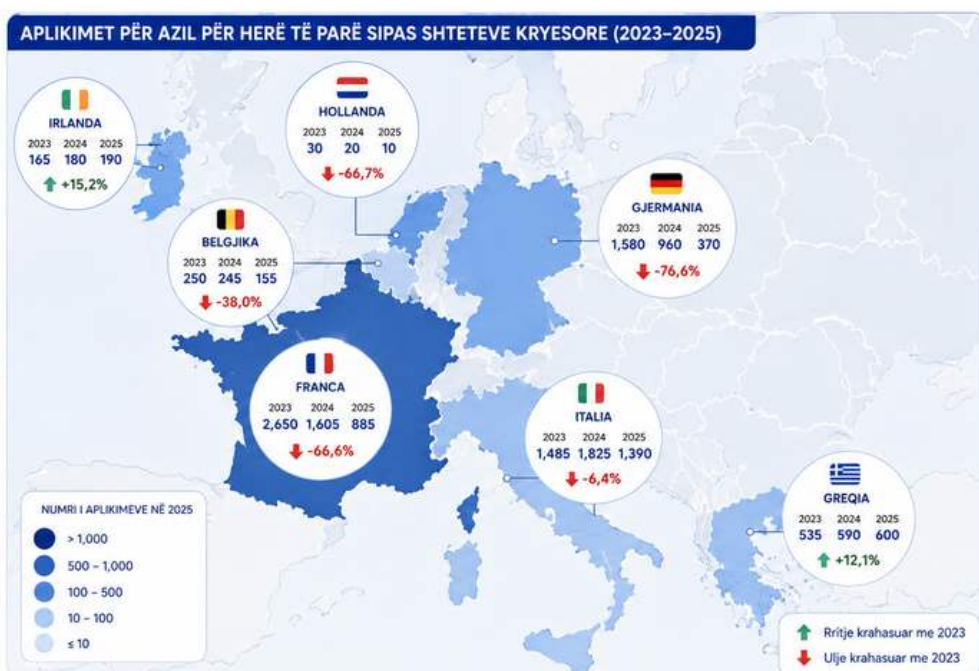

TABELA PËRMBLEDHËSE (TË GJITHA VENDËT)

Viti	Numri	Ndryshimi vjetor	% Ndryshimi
2023	6,980	-	-
2024	5,520	-1,460	-20,9%
2025	3,710	-1,810	-32,7%
TOTAL	16,210	-	-

5.3 Imigrantët në situatë të parregullt sipas shtetësisë

IMIGRANTË TË PARREGULLT SIPAS SHTETIT TË ORIGINJËS

Krahasimi 2024 – 2025

● Rritje ● Ulje ● Pa ndryshim ● Të veçanta (jashtë kontinentit)

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
SHBA	0	2	+2	N/A
Ekuador	2	0	-2	-100,0%
TOTAL AMERIKË	2	2	0	0,0%

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Maqedonia e Veriut	1	1	0	0,0%
Kosovë	2	0	-2	-100,0%
Ukraina	0	5	+5	N/A
TOTAL EVROPË	3	6	+3	100,0%

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Rusi	1	1	0	0,0%

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Pakistan	287	440	+153	53,3%
Bangladesh	67	177	+110	164,2%
Afganistani	165	165	0	0,0%
Nepal	140	138	-2	-1,4%
Iran	89	60	-29	-32,6%
Shteti i Palestinës	41	51	+10	24,4%
Indi	26	50	+24	92,3%
Siri	336	42	-294	-87,5%
Myanmar	1	21	+20	2000,0%
Filipine	1	19	+18	1800,0%
Sri Lanka	0	19	+19	N/A
Irak	34	16	-18	-52,9%
Kinë	3	5	+2	66,7%
Jemen	1	5	+4	400,0%
Kazakistan	1	2	+1	100,0%
Arabia Saudite	0	1	+1	N/A
Izrael	0	1	+1	N/A
Jordania	0	1	+1	N/A
Kuvajt	6	1	-5	-83,3%
Liban	1	0	-1	-100,0%
Turkmenistan	1	0	-1	-100,0%
TOTAL AZI	1,074	1,635	+561	52,2%

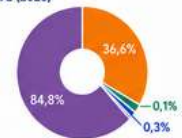
Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Egjipt	187	434	+247	132,1%
Sudan	9	117	+108	1200,0%
Maroko	29	45	+16	55,2%
Algjeri	9	22	+13	144,4%
Nigeri	4	10	+6	150,0%
Etiopi	1	9	+8	800,0%
Sierra Leone	5	9	+4	80,0%
Gana	0	10	+10	N/A
Uganda	0	6	+6	N/A
Somali	54	4	-50	-92,6%
Tunizi	2	3	+1	50,0%
TOTAL AFRIKË	310	705	+395	127,4%

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Eritrea	0	3	+3	N/A
Bregu i Fildeshë	0	3	+3	N/A
Guinea	2	3	+1	50,0%
Kamerun	1	3	+2	200,0%
Kenia	0	2	+2	N/A
Mali	0	2	+2	N/A
Libi	2	1	-1	-50,0%
Gambia	0	1	+1	N/A
Mauritani	1	0	-1	-100,0%
Senegal	7	4	-3	-42,9%

Shteti i origjinës	2024	2025	Ndryshimi	% Ndryshimi
Kurdistan	3	0	-3	-100,0%

PËRMBLEDHJE SIPAS KONTINENTEVE (2025)

- Afrikkë: 705 (36,6%)
- Azi: 1,635 (84,8%)
- Evropë: 6 (0,3%)
- Amerikë: 2 (0,1%)

Krahasuar me vitin 2024, gjatë vitit 2025 është evidentuar një rritje e numrit të imigrantëve të parregullt në Shqipëri. Ndërsa në vitin 2024 u regjistruan 1,540 imigrantë të parregullt, në vitin 2025 ky numër arriti në 1,926 persona, duke shënuar një rritje prej 386 personash ose 25%.

Megjithatë, pavarësisht kësaj rritjeje, niveli i migracionit të parregullt mbetet ndjeshëm më i ulët krahasuar me vitin 2023, kur u evidentuan 6,630 raste, çka tregon se flukset nuk janë rikthyer në nivelet e regjistruara dy vite më parë.

Nga pikëpamja demografike, struktura gjinore e imigrantëve të parregullt ka mbetur pothuajse e pandryshuar. Meshkujt vijojnë të përbëjnë shumicën dërrmuese të rasteve, duke zënë 95,4% të totalit në vitin 2024 dhe mbi 95,7% në vitin 2025. Kjo konfirmon se migracioni i parregullt drejt Shqipërisë vazhdon të karakterizohet kryesisht nga lëvizja individuale e meshkujve të rritur.

Analiza sipas shtetësisë evidencon një ndryshim gradual të profilin të vendeve të origjinës. Në vitin 2024 dominonin shtetasit nga Siria, Pakistani, Egjipti, Afganistani dhe Nepali, të cilët së bashku përbënin rreth 72% të totalit të rasteve.

Në vitin 2025, ndër grupet më të mëdha rezultojnë shtetasit nga Pakistani, Egjipti, Bangladeshi, Afganistani, Nepali dhe Sudani, duke reflektuar një zhvendosje të flukseve migratore drejt vendeve të Azisë Jugore dhe Afrikës Verilindore.

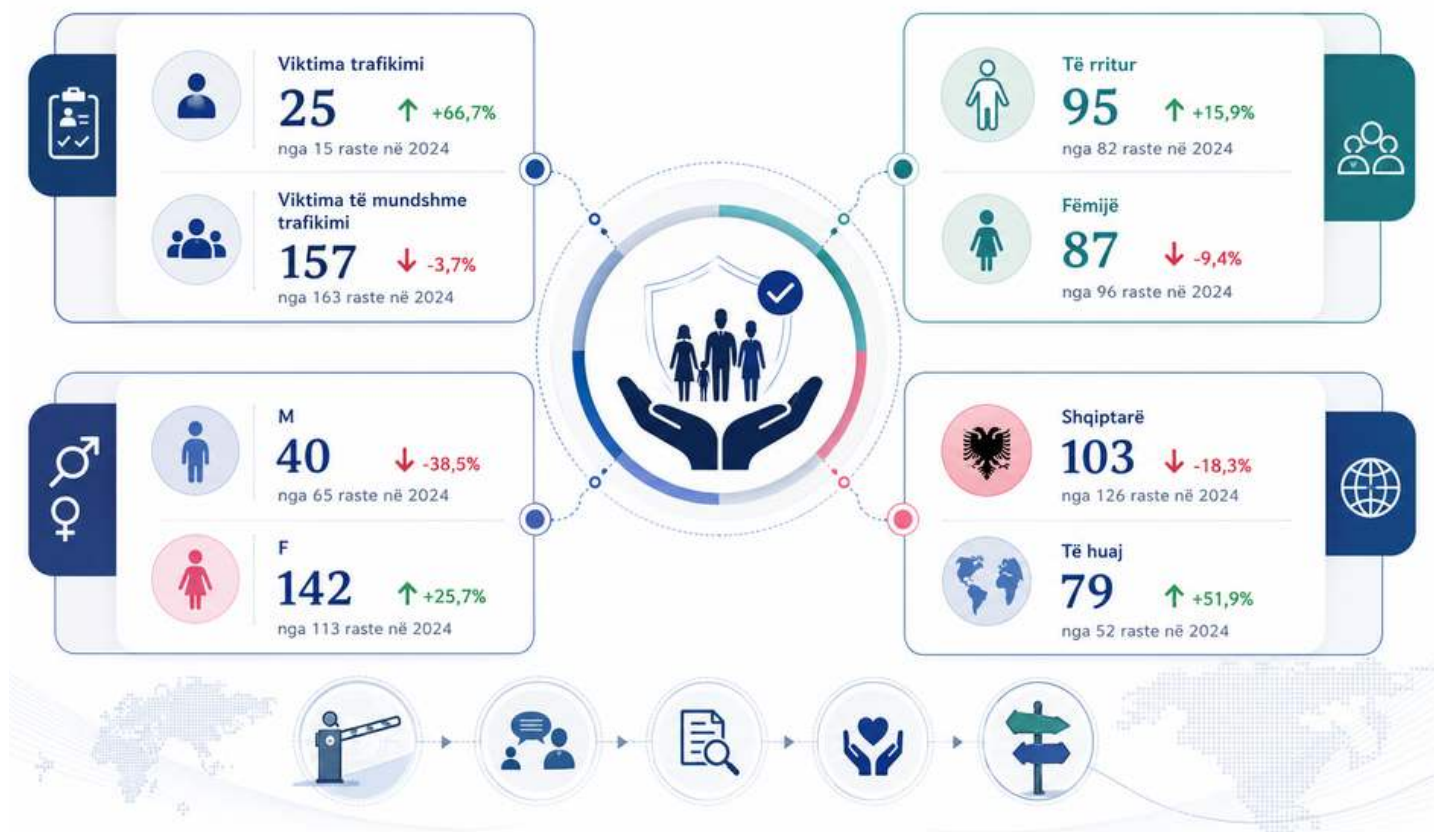
Për sa i përket strukturës sipas moshës, të dhënat e vitit 2025 tregojnë se shumica e imigrantëve të parregullt janë persona të rritur. Nga 1,926 raste të evidentuara, 1,508 i përkasin grupmoshës mbi 17 vjeç, ndërsa 418 janë të mitur. Përfaqësimi i ulët i femrave dhe fëmijëve në të dy vitet sugjeron se migracioni i parregullt drejt Shqipërisë mbetet kryesisht një fenomen individual, i lidhur me lëvizjet migratore për qëllime ekonomike ose tranziti.

Në tërësi, të dhënat tregojnë se pas rënies së ndjeshme të migracionit të parregullt gjatë vitit 2024, në vitin 2025 është regjistruar një rikuperim i moderuar i flukseve migratore. Megjithatë, profili demografik dhe karakteristikat kryesore të këtij fenomeni kanë mbetur të qëndrueshme, duke vijuar të dominohen nga meshkuj të rritur me origjinë kryesisht nga vendet e Lindjes së Mesme, Azisë Jugore dhe disa vende të Afrikës.

5.4 Viktimat e Trafikimit: Identifikimi dhe Referimi

Shtetasit shqiptarë dhe të huaj të kthyer nga autoritetet e vendeve të tjera i nënshtrohen procedurave të pritjes, intervistimit dhe përzgjedhjes në pikat e kalimit kufitar. Ky proces synon identifikimin e personave me nevoja specifike, rasteve vulnerabël, si dhe evidentimin e treguesve të mundshëm të trafikimit të qenieve njerëzore, me qëllim referimin e tyre në mekanizmat përkatës të mbrojtjes dhe asistencës.

Sipas të dhënave të Drejtorisë së Politikave të Antitrafikut në Ministrinë e Brendshme, gjatë vitit 2025 janë identifikuar dhe referuar 182 viktima ose viktima të mundshme të trafikimit, kundrejt 178 rasteve në vitin 2024. Krahasuar me vitin paraardhës, është regjistruar një rritje e lehtë prej 4 rastesh ose 2,2%, duke treguar një nivel përgjithësisht të qëndrueshëm të identifikimit dhe referimit gjatë periudhës së raportimit.

Analiza sipas kategorive tregon se numri i viktimave të konfirmuara të trafikimit është rritur nga 15 në 25 raste, ose 66,7%, ndërsa numri i viktimave të mundshme të trafikimit ka pësuar një ulje të lehtë, nga 163 në 157 raste.

Sipas grupmoshës, gjatë vitit 2025 janë identifikuar 95 të rritur, ose 13 raste më shumë se në vitin 2024 (+15,9%), ndërsa numri i fëmijëve është ulur nga 96 në 87 raste (-9,4%).

Nga pikëpamja gjinore, vihet re një rritje e ndjeshme e numrit të femrave, të cilat arritën në 142 raste, ose 29 raste më shumë se një vit më parë (+25,7%). Në të kundërt, numri i meshkujve ka rënë nga 65 në 40 raste, duke shënuar një ulje prej 38,5%.

Për sa i përket shtetësisë, numri i viktimave shqiptare ka rënë nga 126 në 103 raste (-18,3%), ndërsa numri i shtetasve të huaj është rritur nga 52 në 79 raste, ose 51,9%, duke reflektuar një prani në rritje të rasteve që përfshijnë shtetas të huaj në mekanizmat kombëtarë të identifikimit dhe referimit.

Kthimi, Ripranimi dhe Riintegrimi

KOORDINIM
Bashkëpunim
ndërinstitucional

MBËSHTETJE
Qasje e orientuar
te individit

ZHVILLIM
Zgjidhje të
gëndrueshme

PËRMIRËSIM
Rezultate dhe
Ndikim i matshëm

POLITIKA
Kuahër ligjor dhe
mekanizma efektivë

CILËSI
Standarde dhe
përkushtim i vazhdueshëm

6.1 Autoritetet Përgjegjëse

Ministria e Punëve të Brendshme, nëpërmjet Departamentit për Kufirin dhe Migracionin në Policinë e Shtetit, në bashkëpunim me Ministrinë për Evropën dhe Punët e Jashtme (MEPJ), mban përgjegjësinë kryesore për hartimin dhe zbatimin e politikave në fushën e kthimit, ripranimit dhe riintegrit të shtetasve shqiptarë dhe të huaj. Këto institucione koordinojnë zbatimin e marrëveshjeve dypalëshe dhe shumëpalëshe të ripranimit, procedurat e kthimit dhe kthimet vullnetare, të mbështetura kryesisht nga Organizata Ndërkombëtare për Migracionin (IOM).

Procesi i kthimit dhe ripranimit mbështetet nga rrjeti i përfaqësive diplomatike dhe konsullore shqiptare, të cilat bashkëpunojnë me autoritetet e vendeve pritëse për identifikimin dhe kthimin e shtetasve shqiptarë. Në vitet e fundit është vërejtur një rritje e kthimeve vullnetare pas refuzimit të kërkesave për azil, ndërsa një pjesë e konsiderueshme e fluturimeve të kthimit koordinohen nga Frontex.

Riintegrimi i personave të riatdhesuar realizohet nëpërmjet bashkëpunimit ndërinstitucional, ku përfshihen ministritë përgjegjëse për migracionin, punësimin, shëndetësinë, mbrojtjen sociale, arsimin, bujqësinë dhe zhvillimin rural, si dhe institucionet e tyre të varësisë. Këto struktura sigurojnë akses në punësim, arsim, shërbime shëndetësore dhe sociale, si dhe mbështetje për përfshirjen ekonomike dhe sociale të personave të kthyer.

Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme koordinon zbatimin e marrëveshjeve të ripranimit dhe bashkëpunimin me strukturat e MPB-së për garantimin e një procesi të rregullt kthimi dhe riintegrimi.

Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale dhe institucionet në varësi të saj, përfshirë Institutin e Shëndetit Publik, Operatori i Shërbimeve të Kujdesit Shëndetësor, Fondi i Sigurimit të Detyrueshëm të Kujdesit Shëndetësor, Shërbimin Social Shtetëror dhe Agjencia Shtetërore për të Drejtat dhe Mbrojtjen e Fëmijës, kontribuojnë në garantimin e aksesit në kujdes shëndetësor, mbrojtje sociale, mbrojtjen e fëmijëve dhe monitorimin e ndikimit të migracionit në shëndetin publik.

Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit, nëpërmjet AKPA-së dhe strukturave të saj vendore, mbështet riintegrimin ekonomik të shtetasve shqiptarë të kthyer përmes politikave të punësimit, formimit profesional, programeve të nxitjes së punësimit dhe funksionimit të Sporteleve të Migracionit.

Njësitë e Vetëqeverisjes Vendore, Drejtoritë e Shërbimeve Sociale, NJVRN, NJMF dhe strukturat përkatëse vendore planifikojnë, koordinojnë dhe ofrojnë shërbime sociale në nivel lokal, ndërsa Ministria e Arsimit kontribuon në integrimin e shtetasve të kthyer dhe të huaj në sistemin arsimor.

6.2 Kuadri Ligjor

Politika shqiptare në fushën e kthimit dhe ripranimit bazohet në parimin e kthimit vullnetar, në përputhje me Direktivën e Kthimit të Bashkimit Evropian, duke synuar kthimin efikas dhe të qëndrueshëm të personave që janë subjekt i detyrimit për t'u larguar nga territori i Republikës së Shqipërisë.

Baza kryesore ligjore është Ligji nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, së bashku me aktet nënligjore në zbatim të tij, veçanërisht Udhëzimi nr. 174, datë 12.09.2022, i cili rregullon procedurat për trajtimin e të huajve me qëndrim të parregullt. Ky kuadër përfshin procedurat e kthimit, ripranimit dhe riintegrit, largimin dhe dëbimin, mbrojtjen e të drejtave themelore, mbrojtjen e të dhënave personale, masat administrative dhe integrimin e të huajve.

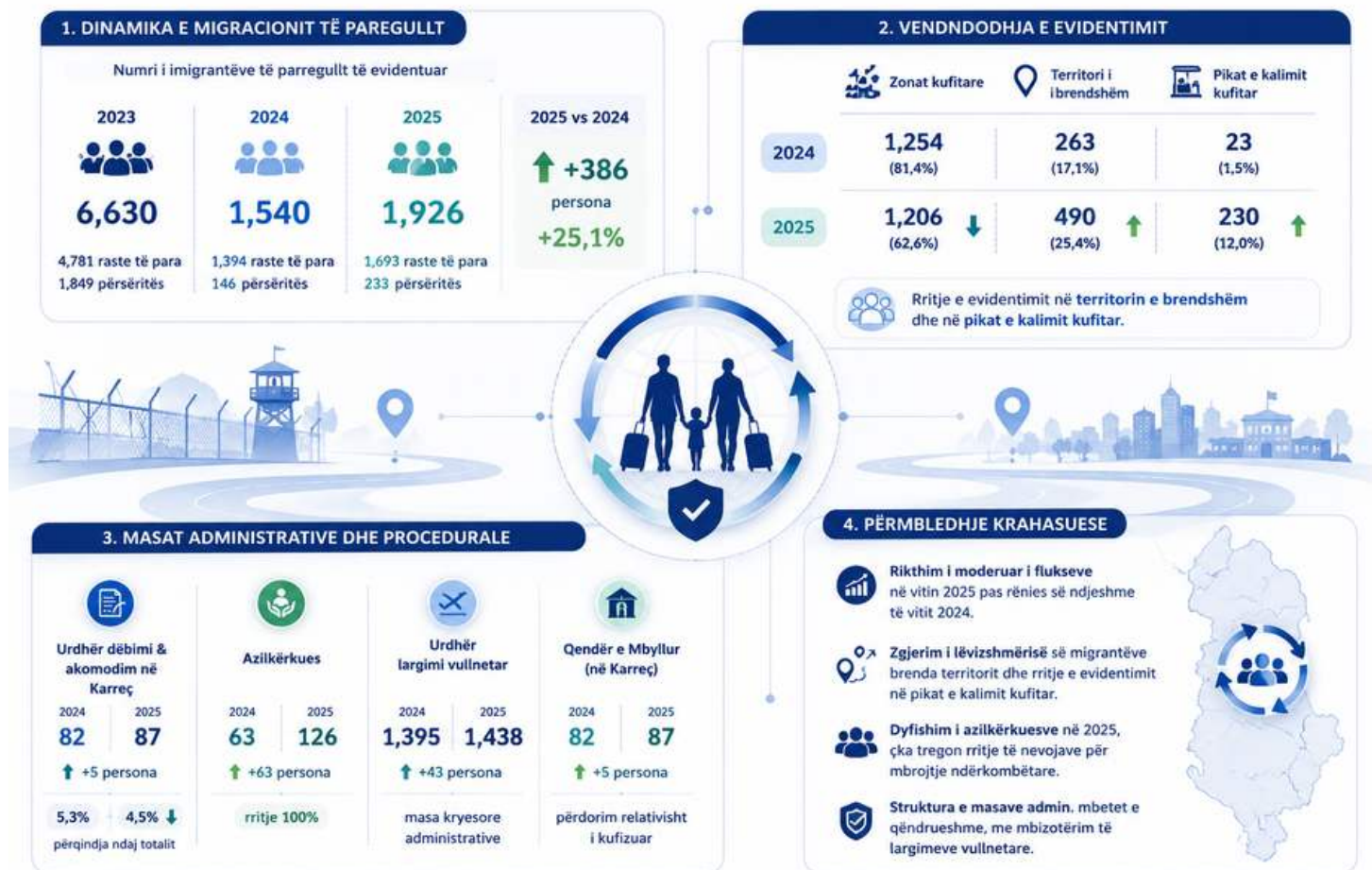
Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit dhe Agjencia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësive (AKPA) janë institucionet përgjegjëse për zbatimin e politikave të riintegrit të shtetasve shqiptarë të kthyer. Këto politika përfshijnë zhvillimin dhe monitorimin e programeve të punësimit, identifikimin e nevojave për formim profesional, ofrimin e trajnimeve falas, funksionimin e Sporteleve të Migracionit dhe bashkërendimin e politikave të riintegrit në nivel qendror dhe vendor.

Në nivel vendor, AKPA dhe Drejtoritë Rajonale të Punësimit ofrojnë mbështetje të drejtpërdrejtë për emigrantët e kthyer përmes intervistimit, informimit, referimit drejt shërbimeve publike dhe private, përfshirjes në programet e punësimit dhe vetëpunësimit, si dhe identifikimit të nevojave për formim profesional.

6.3 Analiza e Flukseve të Kthimit të Shtetasve të Huaj

Krahasimi i të dhënave për vitet 2024 dhe 2025 tregon një ndryshim të dukshëm në dinamikën e migracionit të parregullt në Shqipëri. Gjatë vitit 2025 u evidentuan gjithsej 1,926 imigrantë të parregullt, kundrejt 1,540 në vitin 2024, duke shënuar një rritje prej 386 personash ose 25,1%. Nga këta, 1,693 ishin raste të para, krahasuar me 1,394 në vitin 2024, ndërsa numri i përsëritësve u rrit nga 146 në 233 persona. Megjithatë, niveli i migracionit të parregullt mbetet dukshëm më i ulët se në vitin 2023, kur u regjistruan 6,630 raste, prej të cilëve 4,781 ishin raste të para dhe 1,849 përsëritës.

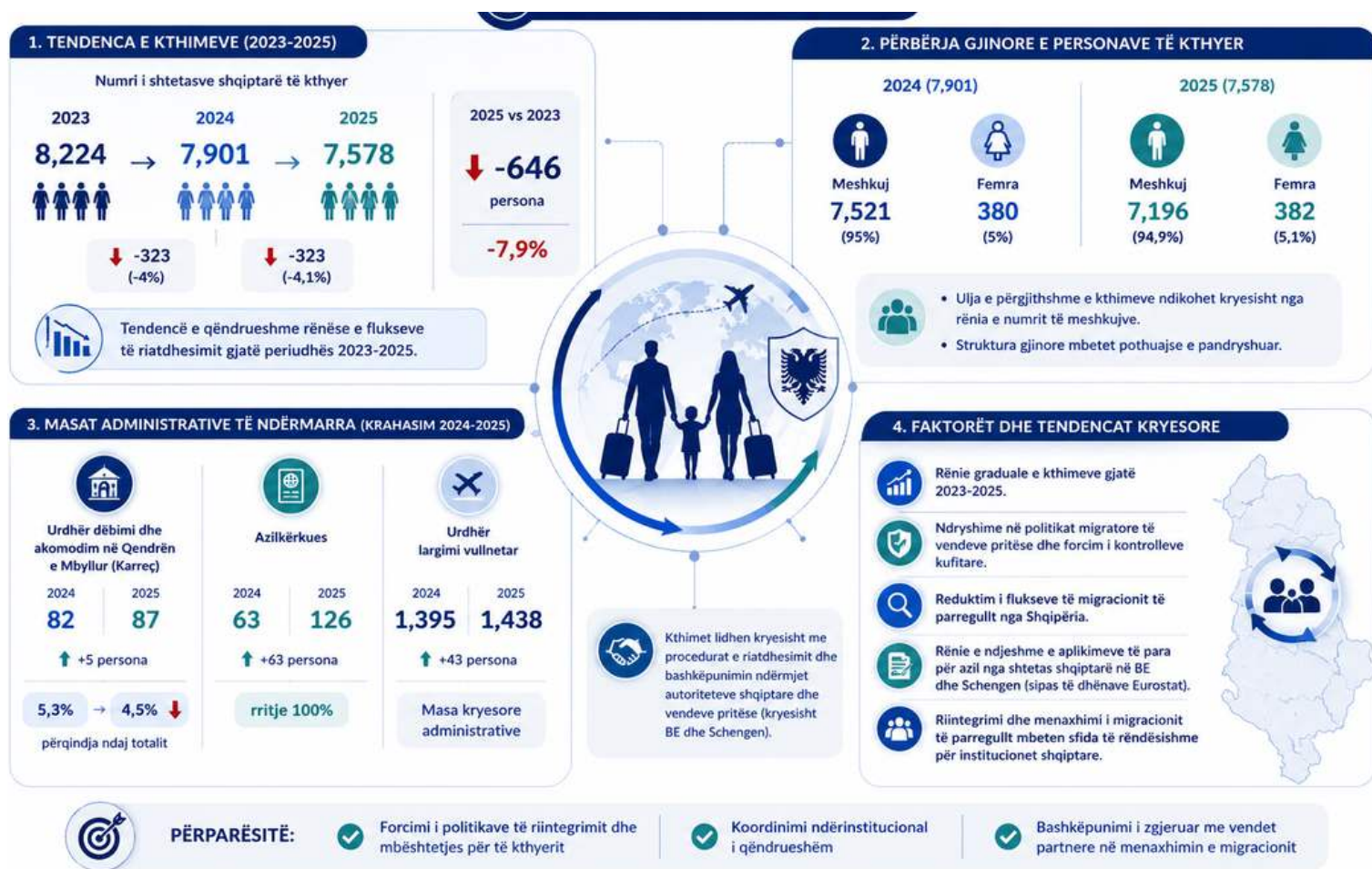
Analiza e vendndodhjes së evidentimit tregon se kufiri vijon të mbetet zona kryesore e kapjes së migrantëve të parregullt, megjithëse me ndryshime në shpërndarjen e rasteve. Në vitin 2024, 1,254 persona u evidentuan në zonat kufitare, 263 në territorin e brendshëm dhe 23 në pikat e kalimit kufitar. Në vitin 2025, numri i kapjeve në zonat kufitare ra lehtësisht në 1,206 persona, ndërsa rastet e evidentuara në territorin e brendshëm u rritën nga 263 në 490, dhe në pikat e kalimit kufitar nga 23 në 230 persona. Këto zhvillime tregojnë një rritje të lëvizshmërisë së migrantëve brenda territorit, si dhe një evidentim më të madh në pikat zyrtare të kontrollit kufitar.

Për sa i përket masave administrative të ndërmarra, numri i personave të pajisur me urdhër dëbimi dhe të akomoduar në Qendrën e Mbyllur në Karreç u rrit nga 82 në 87 persona. Megjithatë, pesha e tyre ndaj totalit të rasteve u ul lehtësisht, nga rreth 5,3% në vitin 2024 në 4,5% në vitin 2025. Në të njëjtën kohë, numri i azilkërkuesve u dyfishua, duke kaluar nga 63 në 126 persona, çka mund të reflektojë rritjen e nevojave për mbrojtje ndërkombëtare ose përdorimin më të shpeshtë të procedurave të azilit nga migrantët e parregullt. Ndërkohë, urdhrat e largimit vullnetar vijuan të përbëjnë masën administrative më të përdorur, duke u rritur nga 1,395 në 1,438 raste.

Në tërësi, pas rënies së ndjeshme të migracionit të parregullt gjatë vitit 2024, viti 2025 shënoi një rikuperim të moderuar të flukseve migratore. Rritja e numrit të rasteve të evidentuara, veçanërisht në territorin e brendshëm dhe në pikat e kalimit kufitar, si dhe dyfishimi i numrit të azilkërkuesve, tregojnë ndryshime në profilin dhe dinamikën e flukseve migratore. Megjithatë, struktura e masave administrative mbetet përgjithësisht e qëndrueshme, me mbizotërim të largimeve vullnetare dhe përdorim relativisht të kufizuar të masës së ndalimit administrativ, duke reflektuar vazhdimësinë e qasjes institucionale në menaxhimin e migracionit të parregullt në Shqipëri.

Analiza krahasimore e të dhënave për periudhën 2023–2025 evidencon një tendencë të qëndrueshme rënëse të numrit të shtetasve shqiptarë të riatdhesuar. Në vitin 2023 u kthyen gjithsej 8,224 shtetas shqiptarë, ndërsa në vitin 2024 ky numër ra në 7,901, duke shënuar një ulje prej 323 personash ose rreth 4%. Tendenca vijoi edhe në vitin 2025, kur u regjistruan 7,578 kthime, ose 323 persona më pak se në vitin 2024 (-4,1%). Në krahasim me vitin 2023, numri i shtetasve shqiptarë të kthyer në vitin 2025 rezultoi 646 persona më i ulët, duke reflektuar një reduktim gradual të flukseve të riatdhesimit.

Struktura gjinore e personave të kthyer ka mbetur pothuajse e pandryshuar gjatë periudhës së analizuar, me mbizotërim të meshkujve. Në vitin 2024, nga 7,901 shtetas shqiptarë të kthyer, 7,521 ishin meshkuj dhe 380 femra, ndërsa në vitin 2025, nga 7,578 persona të kthyer, 7,196 ishin meshkuj dhe 382 femra. Ndërsa numri i meshkujve u ul me 325 persona, numri i femrave mbeti pothuajse i pandryshuar, me një rritje minimale prej 2 personash.

Kjo tregon se rënia e përgjithshme e numrit të kthimeve është ndikuar kryesisht nga ulja e numrit të meshkujve të riatdhesuar, ndërsa profili gjinor i flukseve të kthimit mbetet i qëndrueshëm.

Pjesa dërrmuese e kthimeve vijon të lidhet me procedurat e riatdhesimit të realizuara në kuadër të bashkëpunimit ndërmjet autoriteteve shqiptare dhe vendeve pritëse, kryesisht shteteve të Bashkimit Evropian dhe zonës Schengen.

Rënia graduale e numrit të kthimeve gjatë viteve 2023–2025 mund të shpjegohet me një kombinim faktorësh, ndër të cilët ndryshimet në politikat migratore të vendeve pritëse, forcimi i kontroleve kufitare dhe reduktimi i flukseve të migracionit të parregullt nga Shqipëria. Kjo tendencë mbështetet edhe nga ecuria e aplikimeve për herë të parë për azil nga shtetasit shqiptarë në vendet e Bashkimit Evropian dhe zonën Schengen. Siç është evidentuar më sipër, të dhënat e Eurostat tregojnë një rënie të vazhdueshme të këtyre aplikimeve gjatë tre viteve të fundit, duke reflektuar tkurrjen e kërkesave për mbrojtje ndërkombëtare dhe ndryshimet në dinamikën e migracionit, politikat e azilit të vendeve pritëse, si dhe perceptimin mbi mundësitë për përfitimin e statusit të mbrojtjes ndërkombëtare.

Në tërësi, të dhënat tregojnë se gjatë periudhës 2023–2025 është regjistruar një reduktim gradual si i numrit të shtetasve shqiptarë të kthyer në vend, ashtu edhe i aplikimeve për azil në vendet e Bashkimit Evropian. Megjithëse këto zhvillime përbëjnë tregues pozitivë të stabilizimit të flukseve migratore, numri prej 7,578 shtetasish të kthyer gjatë vitit 2025 mbetet i konsiderueshëm dhe dëshmon se riintegrimi i personave të kthyer dhe menaxhimi i migracionit të parregullt vazhdojnë të përbëjnë sfida të rëndësishme për institucionet shqiptare.

Në këtë kuadër, mbetet e domosdoshme forcimi i mëtejshëm i politikave të riintegrit, koordinimit ndërinstitutional dhe bashkëpunimit me vendet partnere për garantimin e një riintegrimi të qëndrueshëm dhe efektiv.

Integrimi

7.1 Autoritetet përgjegjëse

Në Shqipëri, Ministria e Brendshme (MPB) është institucioni përgjegjës për hartimin, koordinimin dhe monitorimin e politikave në fushën e migracionit dhe integritit. Megjithatë, koordinimi ndërinstitutional në këtë fushë mbetet një nga sfidat kryesore për zbatimin e një qasjeje të unifikuar dhe gjithëpërfshirëse të politikave të integritit.

Në zbatim të ligjit nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, programi kombëtar për integrimin social të të huajve zbatohet në bashkëpunim me institucionet përgjegjëse sipas fushave të kompetencës. Në këtë proces përfshihen ministrinë përgjegjëse për punësimin, mbrojtjen sociale, arsimin, kulturën dhe turizmin, të cilat kontribuojnë në integrimin e të huajve përmes aksesit në tregun e punës, shërbimet sociale, arsimin, aktivitetet kulturore dhe pjesëmarrjen në jetën komunitare.

Në fushën e shtetësisë, fitimi i shtetësisë shqiptare realizohet me dekret të Presidentit të Republikës. MPB është institucioni përgjegjës për administrimin e procedurave, ndërsa strukturat e Policisë së Shtetit dhe Drejtoria e Politikave të Shtetësisë kryejnë pranimin, verifikimin dhe shqyrtimin e dokumentacionit, përpara përcjelljes së kërkesave për dekretim.

7.2 Kuadri Ligjor

Kuadri ligjor për integrimin e të huajve në Shqipëri mbështetet kryesisht në Ligjin nr. 79/2021 "Për të huajt", i ndryshuar, i cili rregullon hyrjen, qëndrimin, punësimin dhe integrimin e shtetasve të huaj. Ligji përcakton përgjegjësitë institucionale për zbatimin e politikave të integritit dhe garanton aksesin e të huajve me qëndrim të rregullt afatgjatë në shërbime integrimi, përfshirë mësimin e gjuhës shqipe, orientimin kulturor dhe ligjor, arsimin, kujdesin shëndetësor, formimin profesional dhe tregun e punës, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

Një rol qendror në këtë drejtim ka Strategjia Kombëtare për Migracionin 2024–2030, e cila përcakton objektivat dhe masat për menaxhimin e migracionit dhe integrimin e migrantëve deri në vitin 2030. Strategjia synon të promovojë migrimin e rregullt, mbrojtjen e të drejtave të migrantëve dhe krijimin e kushteve për integrimin e tyre në shoqërinë shqiptare përmes punësimit, arsimit profesional, informimit dhe bashkëpunimit me organizatat ndërkombëtare, shoqërinë civile dhe institucionet publike.

Mbështetja për integrimin është veçanërisht e rëndësishme për shtetasit e vendeve të treta, përfituesit e mbrojtjes ndërkombëtare dhe personat pa shtetësi, të cilët përballen me nevoja më të mëdha për përfshirje sociale dhe ekonomike. Edhe pse këto kategori kanë akses në një gamë të gjerë shërbimesh publike, ofrimi i tyre vijon të jetë i fragmentuar dhe i kushtëzuar nga statusi i qëndrimit.

Çështjet që lidhen me fitimin, lënien dhe rifitimin e shtetësisë shqiptare rregullohen nga Ligji nr. 113/2020 "Për Shtetësinë", i ndryshuar, dhe aktet nënligjore në zbatim të tij, të cilat përcaktojnë procedurat, kriteret, dokumentacionin dhe autoritetet kompetente për shqyrtimin e kërkesave.

7.3 Të dhëna mbi shtetësinë shqiptare

Analiza e të dhënave mbi shtetësinë shqiptare për periudhën 2022–2025 evidenton ndryshime të rëndësishme në tre kategoritë kryesore: **fitimin, lënien dhe rifitimin e shtetësisë shqiptare**.

Tendenca e përgjithshme karakterizohet nga rënia e vazhdueshme e rasteve të fitimit dhe lënies së shtetësisë, ndërsa rifitimi i shtetësisë ka shënuar një rritje të ndjeshme, duke reflektuar ndryshime në profilin e aplikantëve dhe ndikimin e zhvillimeve ligjore ndërkombëtare.

Fitimi i shtetësisë shqiptare ka ndjekur një trend të qartë rënës. Numri i rasteve është ulur nga 1,527 në vitin 2022 në 747 në vitin 2025, duke shënuar një reduktim prej 780 rastesh ose 51,1%. Vetëm gjatë vitit 2025 u regjistruan 172 raste më pak se në vitin 2024 (-18,7%), duke konfirmuar vijimësinë e kësaj tendence.

Edhe lënia e shtetësisë shqiptare, pas rritjes së regjistruar në vitin 2023, ka shfaqur një rënie të ndjeshme në dy vitet pasuese. Nga 866 raste në vitin 2023, numri zbriti në 472 në vitin 2024 dhe në 235 në vitin 2025, duke reflektuar një ulje prej 50,2% krahasuar me vitin paraardhës dhe 67,4% krahasuar me vitin 2022.

Në kontrast me këto zhvillime, rifitimi i shtetësisë shqiptare ka regjistruar rritjen më të lartë gjatë periudhës së analizuar. Numri i rasteve u rrit nga 50 në vitin 2022 në 533 në vitin 2025, ose më shumë se dhjetë herë. Vetëm gjatë vitit 2025 u evidentuan 316 raste më shumë se në vitin 2024, duke përfaqësuar një rritje prej 145,6%.

Të dhënat tregojnë gjithashtu një ndryshim të dukshëm në strukturën e aplikimeve për shtetësi. Në vitin 2023, për çdo 92 raste rifitimi regjistroheshin 1,368 raste fitimi të shtetësisë, ndërsa në vitin 2025 ky raport është ngushtuar në 747 raste fitimi kundrejt 533 rasteve rifitimi. Si rezultat, rifitimi i shtetësisë përbën një peshë gjithnjë e më të rëndësishme në totalin e vendimeve për shtetësi.

Kjo prirje lidhet kryesisht me ndryshimet në legjislacionin e disa shteteve pritëse, të cilat lejojnë dyshtetësinë ose shtetësinë e shumëfishtë. Këto zhvillime kanë krijuar mundësi që ish-shtetasit shqiptarë të rifitojnë shtetësinë shqiptare pa humbur shtetësinë e fituar në vendin pritës, duke reflektuar forcimin e lidhjeve të diasporës shqiptare me vendin e origjinës dhe ndikimin e ndryshimeve ligjore ndërkombëtare në politikën e shtetësisë.

ZHVENDOSJE E INTERESIT: Raporti fitim : rifitim është ngushtuar ndjeshëm nga 2023 në 2025, duke e bërë rifitimin gjithnjë e më pjesë të rëndësishme të totalit të vendimeve për shtetësi.

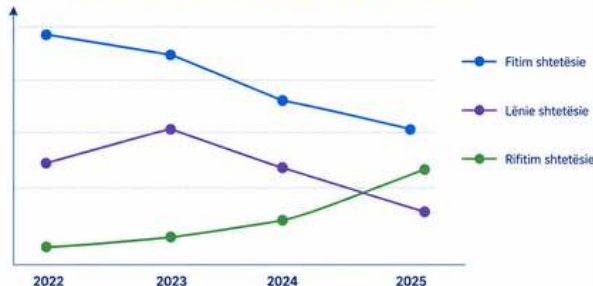

APLIKIME PËR MARRJEN E SHTETËSISË SHQIPTARE (2023–2025)

TREGUESI	2023	2024	2025	NDRYSHIMI 2025/2024	% NDRYSHIMI
Fitim shtetësie	→	→	→	↓	↘
Lënie shtetësie	→	→	→	↓	↘
Rifitim shtetësie	→	→	→	↑	↗
TOTAL	→	→	→	↓	↘

Burimi: Drejtoria e Politikave të Shtetësisë.

APLIKIME PËR MARRJEN E SHTETËSISË SHQIPTARE

Migracioni dhe Zhvillimi

Qeverisje e migracionit dhe bashkëpunim institucional

Kuadri ligjor për zhvillimin dhe angazhimin e diasporës

Diaspora shqiptare: kontributi ekonomik, social dhe kulturor

8.1 Autoritetet përgjegjëse

MPB është institucioni përgjegjës për hartimin, koordinimin dhe monitorimin e politikave në fushën e migracionit dhe zhvillimit. Në bashkëpunim me Ministrinë për Evropën dhe Punët e Jashtme (MEPJ) dhe Agjencinë Kombëtare të Diasporës (AKD), ajo kontribuon në forcimin e marrëdhënieve me diasporën shqiptare, promovimin e bashkëpunimit me komunitetet shqiptare jashtë vendit dhe nxitjen e angazhimit të tyre në zhvillimin e Shqipërisë.

Duke qenë se zhvillimi ekonomik lidhet ngushtë me proceset migratore, një rol të rëndësishëm luajnë edhe institucione të tjera, si Ministria e Ekonomisë, Inovacionit dhe Punës (MEI), Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale (MSHMS), Ministria e Arsimit dhe Sportit (MAS), si dhe institucione të tjera përgjegjëse, të cilat hartojnë dhe zbatojnë politika që ndikojnë drejtpërdrejt ose tërthorazi në marrëdhënien ndërmjet migracionit dhe zhvillimit.

8.2 Kuadri Ligjor

Politikat në fushën e migracionit dhe zhvillimit synojnë krijimin e një mjedisi të favorshëm për tërheqjen e investimeve, angazhimin e diasporës dhe nxitjen e zhvillimit ekonomik të vendit. Në këtë kuadër, remitancat konsiderohen një burim i rëndësishëm i investimeve dhe zhvillimit ekonomik, ndërsa promovimi i investimeve strategjike dhe zhvillimi i zonave ekonomike mbeten prioritetet e politikave shtetërore.

Një nga dokumentet themelore është Dokumenti Politik për Angazhimin e Komuniteteve Shqiptare Jashtë Vëndit, i cili vendosi bazat e bashkëpunimit institucional ndërmjet Shqipërisë dhe diasporës. Në vijim, Strategjia Kombëtare për Diasporën dhe Plani i Veprimit 2021–2025 synojnë fuqizimin e rolit të diasporës si faktor zhvillimi përmes kapitalit njerëzor, njohurive, investimeve dhe bashkëpunimit me institucionet shqiptare.

Në mbështetje të këtyre objektivave kontribuojnë edhe Ministria e Financave (MF), Ministria e Ekonomisë, Inovacionit dhe Punës (MEI), Ministria e Turizmit dhe Mjedisit (MTM) dhe Ministri i Shtetit për Mbrojtjen e Sipërmarrjes, nëpërmjet politikave zhvillimore dhe zbatimit të legjislacionit për investimet strategjike.

8.3 Diaspora

Diaspora shqiptare përbëhet nga emigrantët shqiptarë të vendosur jashtë vendit, brezat e dytë dhe të tretë, komunitetet historike shqiptare (Arbëreshët, Arvanitasit dhe komunitete të tjera tradicionale), diaspora e kualifikuar, si dhe organizatat dhe rrjetet e diasporës.

Strategjia Kombëtare për Diasporën e konsideron diasporën një partner strategjik në zhvillimin ekonomik, social, kulturor dhe institucional të vendit. Kontributi i saj shtrihet përtej remitancave, duke përfshirë investimet, transferimin e njohurive, sipërmarrjen dhe krijimin e lidhjeve ekonomike ndërmjet Shqipërisë dhe vendeve pritëse.

Diaspora luan gjithashtu një rol të rëndësishëm në ruajtjen e identitetit kombëtar, promovimin e gjuhës dhe kulturës shqiptare, si dhe në forcimin e imazhit të Shqipërisë në arenën ndërkombëtare.

Megjithatë, emigrimi i vazhdueshëm i të rinjve dhe profesionistëve të kualifikuar mbetet një sfidë për zhvillimin afatgjatë të vendit. Për këtë arsye, mbetet prioritet forcimi i politikave që nxisin angazhimin e diasporës së kualifikuar, transferimin e njohurive dhe krijimin e mekanizmave të qëndrueshëm për bashkëpunim ose rikthim të kapitalit njerëzor shqiptar.

Azili dhe Mbrojtja Ndërkombëtare

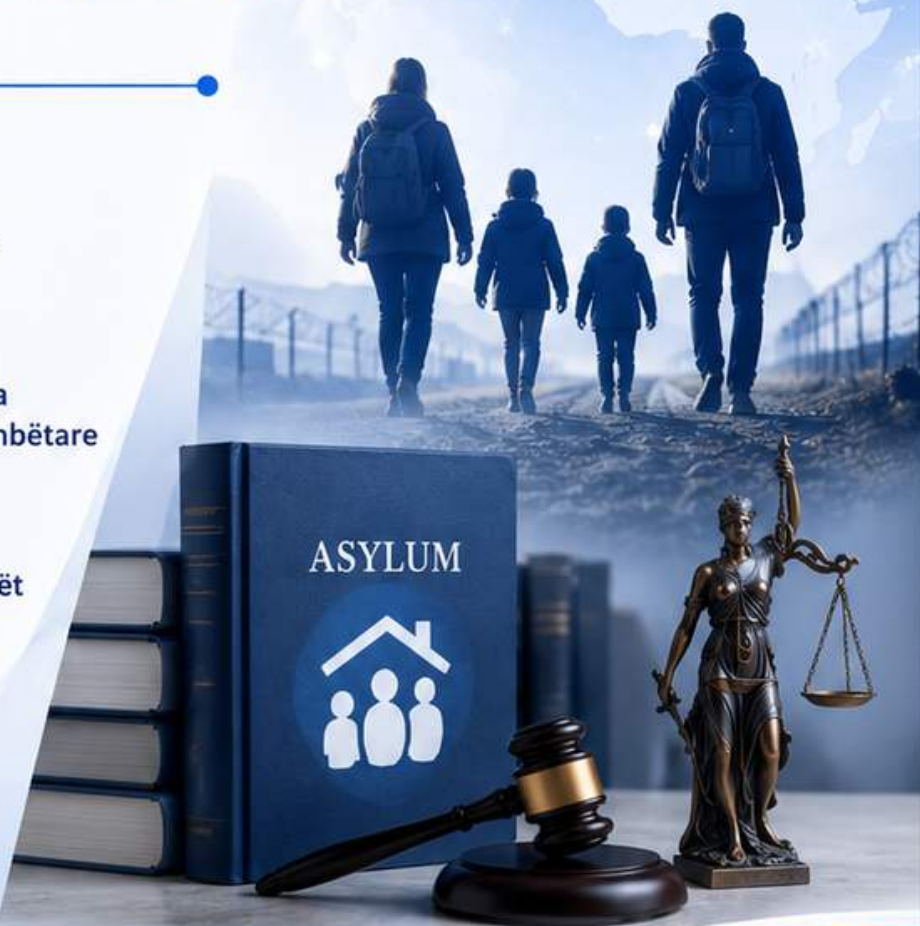
Mbrojtja e të drejtave dhe dinjitetit të personave në nevojë për mbrojtje

Sistemi i azilit dhe mbrojtja sipas standardeve ndërkombëtare

Bashkëpunim, solidaritet dhe përgjegjësi e përbashkët

9.1 Autoritetet përgjegjëse

Me qëllim harmonizimin e legjislacionit shqiptar me acquis të Bashkimit Evropian, Republika e Shqipërisë ka miratuar Ligjin nr. 10/2021 "Për Azilin në Republikën e Shqipërisë", i cili përcakton kushtet dhe procedurat për dhënien, heqjen dhe përfundimin e statusit të refugjatit, mbrojtjes plotësuese dhe mbrojtjes së përkohshme. Ligji rregullon gjithashtu të drejtat dhe detyrimet e azilkërkuesve, refugjatëve dhe personave nën mbrojtje ndërkombëtare, të drejtën për bashkim familjar, si dhe masat për integrimin e tyre në Republikën e Shqipërisë.

Ky kuadër ligjor e afron Shqipërinë me standardet ndërkombëtare dhe legjislacionin e BE-së në fushën e azilit, duke garantuar akses efektiv në procedurat e azilit, shqyrtim të drejtë të kërkesave dhe mbrojtje të veçantë për kategoritë vulnerabël, veçanërisht për të miturit e pashoqëruar.

9.2 Komisioni Kombëtar për Azilin dhe Refugjatët

Ligji për azilin parashikon edhe mekanizmin administrativ të ankimit ndaj vendimeve të Autoritetit Përgjegjës për Azilin dhe Refugjatët, duke ofruar një garanci shtesë për mbrojtjen e të drejtave të azilkërkuesve dhe refugjatëve. Në këtë kuadër funksionon Komisioni Kombëtar për Azilin dhe Refugjatët, i cili është autoriteti kompetent për shqyrtimin e ankimeve ndaj vendimeve të autoritetit përgjegjës për azilin. Organizimi dhe funksionimi i Komisionit rregullohen me VKM nr. 669, datë 10.11.2021, e cila përcakton kriteret e emërimit, lirimit, shkarkimit dhe shpërblimit të anëtarëve të tij.

9.3 Standardet e pritjes

Në zbatim të Ligjit nr. 10/2021 "Për Azilin në Republikën e Shqipërisë", është miratuar VKM nr. 630, datë 27.10.2021 "Për Organizimin dhe Funksionimin e Qendrës së Pritjes së Azilit". Qendra ka si mision garantimin e respektimit të të drejtave dhe lirive themelore të azilkërkuesve dhe refugjatëve, në përputhje me legjislacionin kombëtar dhe instrumentet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, duke siguruar standarde të përshtatshme pritjeje dhe shërbimesh.

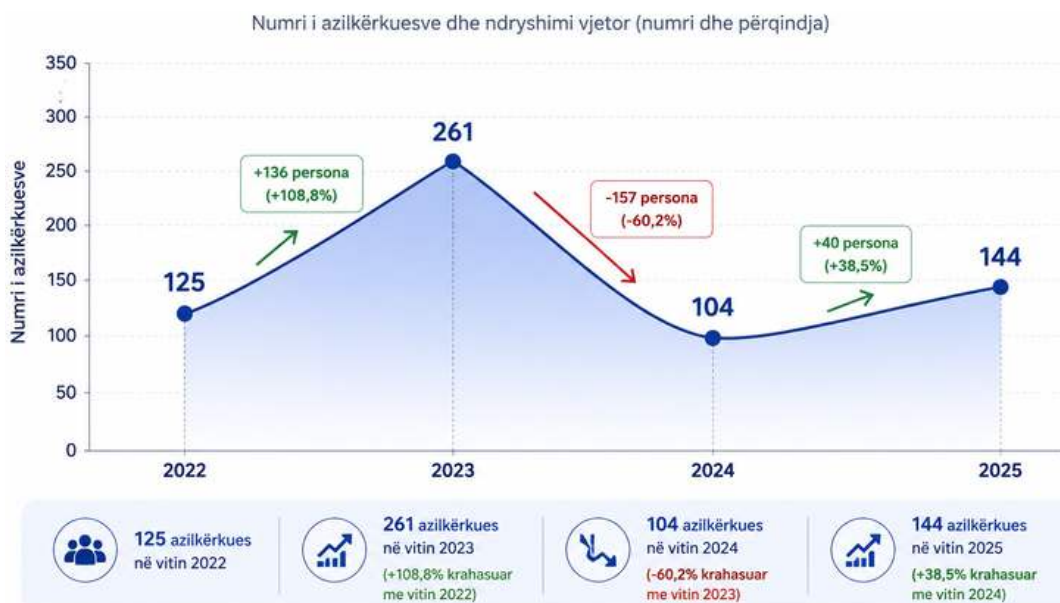
Qendra e Pritjes së Azilit (QPA) është një qendër e hapur me kapacitet akomodues deri në 250 persona. Ajo ofron akomodim, shërbime sociale, psikologjike dhe shëndetësore, si dhe ambiente të përshtatura për fëmijët, bibliotekë, internet dhe hapësira sportive. Staf i përbëhet nga personel multidisiplinar, përfshirë mjek, punonjës social dhe psikolog.

Akomodimi në QPA organizohet duke marrë në konsideratë nevojat specifike të azilkërkuesve dhe kategorive vulnerabël, si dhe kapacitetet e qendrës. Çdo dhomë është e pajisur me kushtet bazë të jetesës, ndërsa azilkërkuesit qëndrojnë në qendër deri në përfundimin e procedurave të shqyrtimit të kërkesës për azil.

9.4 Profili i Azilkërkuesve në Shqipëri

Analiza e të dhënave për periudhën 2022–2025 tregon se flukset e azilkërkuesve në Shqipëri kanë pësuar ndryshime të ndjeshme, si në numrin e kërkesave, ashtu edhe në profilin e vendeve të origjinës. Pas rritjes së konsiderueshme të regjistruar në vitin 2023, numri i azilkërkuesve pësoi një rënie të ndjeshme në vitin 2024, ndërsa gjatë vitit 2025 u evidentua një rikuperim i moderuar. Paralelisht, është vërejtur një diversifikim gradual i shtetësive të azilkërkuesve, duke kaluar nga dominimi i disa vendeve tradicionale drejt një shpërndarjeje më të gjerë të vendeve të origjinës.

Në vitin 2022 u regjistruan 125 azilkërkues. Ky numër u rrit në 261 gjatë vitit 2023, duke shënuar një rritje prej 136 personash ose 108,8%. Në vitin 2024, kërkesat për azil ranë në 104, ose 157 persona më pak se një vit më parë (-60,2%). Gjatë vitit 2025 u regjistruan 144 azilkërkues, duke shënuar një rritje prej 40 personash ose 38,5% krahasuar me vitin 2024, megjithëse niveli mbetet ende nën atë të vitit 2023.

Për sa i përket vendeve të origjinës, Afganistani dominoi flukset e azilkërkuesve gjatë viteve 2022–2024. Në vitin 2022 shtetasit afganë përbënin rreth 29% të totalit të azilkërkuesve, ndërsa në vitin 2023 pesha e tyre u rrit në mbi 60%. Edhe pse numri i tyre u ul ndjeshëm në vitin 2024, ata mbetën grupi më i madh i azilkërkuesve. Gjatë së njëjtës periudhë u evidentuan edhe rritje të shtetasve sirianë dhe irakianë në vitin 2023, të ndjekura nga rënie në vitin 2024. Ndërkohë, shtetasit ukrainas, të cilët përbënin një grup të rëndësishëm në vitin 2022, shënuan rënie të vazhdueshme në vitet pasuese.

Viti 2025 shënoi një ndryshim të rëndësishëm në profilin e azilkërkuesve. Për herë të parë, grupi më i madh u përfaqësua nga shtetasit egjiptianë, me 57 kërkesa ose rreth 39,6% të totalit. Afganistani renditej i dyti me 17 kërkesa, i ndjekur nga Palestina me 13. Ndër shtetësitë më të përfaqësuara ishin gjithashtu Siria, Ukraina, Nigeria dhe Jordania, ndërsa u regjistruan edhe kërkesa nga një numër më i madh vendesh të tjera, duke reflektuar një diversifikim të profileve të azilkërkuesve.

Në tërësi, zhvillimet gjatë periudhës 2022–2025 pasqyrojnë ndikimin e situatave politike, humanitare dhe socio-ekonomike në vendet e origjinës, si dhe ndryshimet në flukset migratore drejt Shqipërisë. Diversifikimi i shtetësive gjatë vitit 2025 tregon një shpërndarje më të gjerë të profileve të azilkërkuesve dhe një ulje të varësisë nga flukset tradicionale që karakterizojnë vitet e mëparshme.

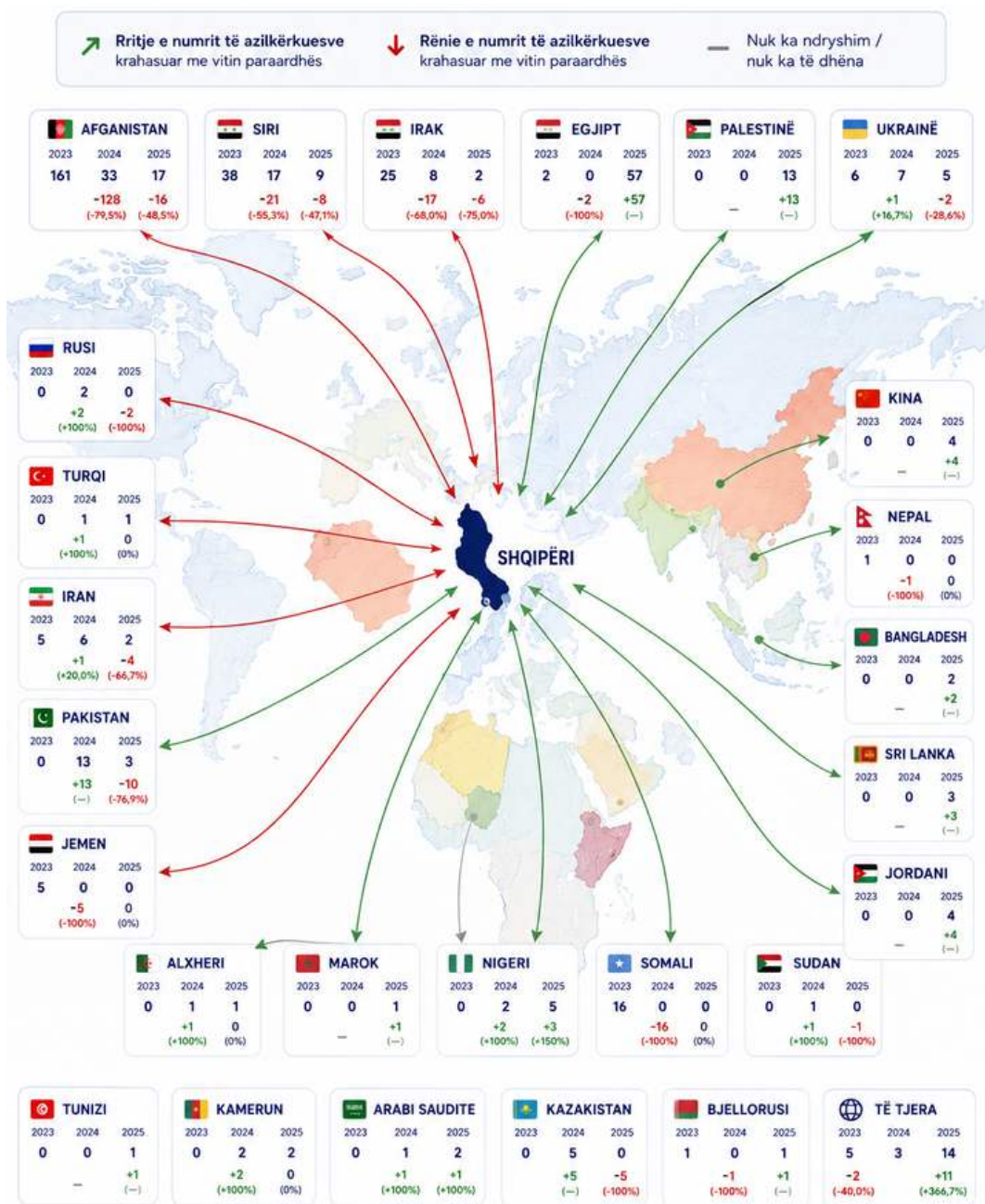
9.4.1 Profili i Azilkërkuesve në Shqipëri sipas shtetësisë

Pavarësisht luhatjeve të evidentuara gjatë periudhës 2022–2025, numri i azilkërkuesve në Shqipëri mbetet relativisht i ulët krahasuar me flukset që regjistrohen në vendet e Bashkimit Evropian dhe në rajon.

Kjo tregon se Shqipëria vijon të ketë kryesisht rolin e një vendi tranziti përgjatë rrugëve migratore, ndërsa vetëm një pjesë e kufizuar e migrantëve zgjedhin të paraqesin kërkesë për mbrojtje ndërkombëtare në territorin shqiptar.

Në të njëjtën kohë, diversifikimi i shtetësive të azilkërkuesve gjatë vitit 2025 sugjeron se flukset migratore po bëhen më komplekse dhe më pak të përqendruara në disa vende tradicionale të origjinës.

Kjo nënvizon nevojën për ruajtjen e kapaciteteve institucionale për trajtimin e kërkesave për azil, garantimin e standardeve të pritjes dhe përshtatjen e mekanizmave të mbrojtjes ndërkombëtare me ndryshimet e vazhdueshme të profileve migratore.

Shigjetat tregojnë vendin e origjinës së azilkërkuesve dhe ndryshimin e numrit të tyre nga viti në vit.

Burimi: Drejtoria e Politikave Kundër Krimin të Organizuar, Migracionit dhe Azilit.

9.5 Vendimmarrja për Kërkesat për Mbrojtje Ndërkombëtare

Analiza e vendimeve të Autoritetit Përgjegjës për Azilin dhe Refugjatët për periudhën 2023–2025 tregon ndryshime si në volumin e vendimmarrjes, ashtu edhe në strukturën e vendimeve të marra. Numri total i vendimeve u rrit nga 33 në vitin 2023 në 45 në vitin 2024 (+36,4%), për t'u ulur në 31 gjatë vitit 2025 (-31,1% krahasuar me vitin 2024), duke reflektuar luhatjet në numrin e kërkesave dhe ecurinë e procedurave administrative.

Njohja e statusit të refugjatit ka shënuar zhvillimin më të rëndësishëm gjatë vitit 2025. Pas mungesës së plotë të vendimeve pozitive në vitin 2023 dhe vetëm një rasti në vitin 2024, gjatë vitit 2025 u njohën 7 raste, duke treguar një rritje të ndjeshme të rasteve që plotësonin kushtet për këtë formë mbrojtjeje. Ndërkohë, mbrojtja plotësuese mbeti forma kryesore e mbrojtjes ndërkombëtare e dhënë nga autoritetet shqiptare, me 13 vendime gjatë vitit 2025, ose rreth 42% të totalit të vendimeve.

Vendimet për refuzimin e kërkesave kanë mbetur në nivele të ulëta gjatë gjithë periudhës së analizuar, ndërsa revokimi i statusit nuk është aplikuar në asnjë rast. Një element i veçantë ishte regjistrimi i 6 rasteve të humbjes së statusit të refugjatit gjatë vitit 2024, fenomen që nuk u evidentua në vitet 2023 dhe 2025.

Nga pikëpamja procedurale, të dhënat tregojnë një përmirësim gradual të efikasitetit të procesit të shqyrtimit. Numri i ndërprerjeve dhe pushimeve të procedurave ka ardhur në rënie gjatë vitit 2025, ndërsa pezullimet e procedurave nuk janë regjistruar pas vitit 2023. Këto zhvillime sugjerojnë një administrim më të qëndrueshëm të kërkesave dhe një përfundim më të shpejtë të procedurave administrative.

Në tërësi, periudha 2023–2025 evidencon një konsolidim gradual të praktikës vendimmarrëse në fushën e azilit. Megjithëse numri total i vendimeve u ul gjatë vitit 2025, rritja e rasteve të njohjes së statusit të refugjatit, ruajtja e mbrojtjes plotësuese si forma kryesore e mbrojtjes ndërkombëtare dhe reduktimi i procedurave të ndërprera apo të pezulluara tregojnë një proces më të qëndrueshëm dhe më efikas të shqyrtimit të kërkesave për mbrojtje ndërkombëtare.

10. GJETJET KRYESORE

Emigracioni shqiptar mbetet i lartë, por po shfaq shenja ngadalësimi

Në vitin 2025, emigracioni shqiptar vijon të mbetet i përqendruar kryesisht në vendet evropiane, ku Italia, Greqia dhe Gjermania përbëjnë destinacionet kryesore të diasporës shqiptare. Vetëm Italia dhe Greqia së bashku përfaqësojnë rreth 66,8% të totalit të shtetasve shqiptarë të regjistruar në vendet e përfshira në analizë. Krahasuar me vitin 2024, numri i përgjithshëm i emigrantëve shqiptarë rezulton në 1.134.941, duke shënuar një ulje prej 52.154 personash ose 4,4%. Këto zhvillime sugjerojnë një rikonfigurim gradual të shpërndarjes gjeografike të diasporës shqiptare, duke reflektuar si dinamikat e lëvizjeve migratore ashtu edhe përditësimet e regjistrave administrativë të vendeve pritëse.

Migracioni i rregullt drejt BE-së dominohet nga bashkimi familjar dhe punësimi

Gjatë periudhës 2023-2024, shtetasit shqiptarë përfituan rreth 154 mijë leje të para qëndrimi në vendet e BE-së. Nga këto, 47,6% janë dhënë për bashkim familjar dhe 29,1% për motive punësimi, ndërsa vetëm 2,5% lidhen me mbrojtjen ndërkombëtare. Këto të dhëna tregojnë se migracioni shqiptar po kanalizohet kryesisht në rrugë të rregullta dhe afatgjata, në përputhje me objektivat e Strategjisë Kombëtare për Migracionin 2024-2030.

Azilkërkimi dhe migracioni i parregullt i shqiptarëve kanë shënuar rënie

Treguesit e migracionit të parregullt në BE, tregojnë një përmirësim të situatës për shtetasit shqiptarë. Numri i shqiptarëve të evidentuar në situatë qëndrimi të parregullt ra nga 38,295 në vitin 2022 në 23,380 në vitin 2025, një ulje prej rreth 39%. Kjo tendencë lidhet me forcimin e masave parandaluese, rritjen e ndërgjegjësimit mbi migracionin e rregullt dhe bashkëpunimin e zgjeruar ndërmjet autoriteteve shqiptare dhe vendeve anëtare të BE-së.

Kthimi dhe riintegrimi po fitojnë rëndësi në politikat migratore

Të dhënat e Censurit 2023 tregojnë se 108,503 shtetas shqiptarë janë kthyer në vend gjatë 12 viteve të fundit, ndërsa vetëm në vitin 2023 u kthyen 25,595 persona. Në vitin 2025, 390 emigrantë të kthyer u regjistruan në portalin e riintegrit; 28,5% e tyre u punësuan dhe 24,4% u përfshinë në programe formimi profesional. Këto rezultate reflektojnë forcimin e mekanizmave të riintegrit në kuadër të Strategjisë Kombëtare për Migracionin.

Politikat e reja migratore fokusohen te migracioni për punësim dhe kthimi i qëndrueshëm

Strategjia Kombëtare për Migracionin 2024-2030 vendos si objektiv që emigracioni nga Shqipëria të realizohet përmes kanaleve të rregullta dhe marrëveshjeve bilaterale të punësimit. Politikat e reja parashikojnë përmirësimin e kuadrit ligjor për migracionin e punës, njohjen e kualifikimeve të fituara jashtë vendit, forcimin e ndërmjetësimit të punësimit dhe krijimin e stimuljeve për kthimin e emigrantëve, duke synuar reduktimin e migracionit të parregullt dhe mungesës së fuqisë punëtore.

Shqipëria po shndërrohet gradualisht në vend destinacioni për migrantët e huaj

Ndërkohë që mbetet vend origjine emigracioni, Shqipëria po konsolidohet gradualisht edhe si vend pritës. Numri i shtetasve të huaj me leje qëndrimi u rrit nga 21,940 në vitin 2024 në 27,514 në vitin 2025, ose me 25,4%. Kjo rritje lidhet kryesisht me kërkesën për punë në sektorë të ndryshëm ekonomikë dhe kërkon politika më të forta integrimi, menaxhimi të tregut të punës dhe garantimi të të drejtave të migrantëve.

Përafrimi me standardet e BE-së po orienton zhvillimin e politikave migratore

Viti 2025 shënon progres në zbatimin e Strategjisë Kombëtare për Migracionin dhe përafrimin me acquis të BE-së. Prioritetet kryesore përfshijnë forcimin e procedurave kufitare, përmirësimin e sistemit të kthimit dhe ripranimit, mbrojtjen e azilkërkuesve dhe zhvillimin e migracionit të rregullt për punësim. Këto reforma synojnë rritjen e efektivitetit të qeverisjes së migracionit dhe përmbushjen e detyrimeve që lidhen me procesin e integritit evropian.

Rritja e interesit për rifitimin e shtetësisë shqiptare

Rifitimi i shtetësisë shqiptare ka shënuar një rritje të fortë dhe të vazhdueshme gjatë periudhës 2022-2025, duke arritur nga 50 raste në 533 raste. Kjo prirje tregon një interes në rritje të diasporës për të rivendosur lidhjen juridike me Shqipërinë, i ndikuar kryesisht nga mundësitë e ofruara nga legjislacioni i shteteve pritëse për lejimin e dyshtetësisë.